

MIND

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

น่าน

พะเยา

พิจิตร

อุทัยธานี

จัดทำโดย

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

คำนำ

กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การพัฒนาผู้ประกอบการ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวง อุตสาหกรรมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ให้มีความสอดคล้องตามกรอบแนวคิด แผนและนโยบายในระดับต่าง ๆ ตลอดจนสอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของประเทศ รวมถึงการ วิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เพื่อนำไปกำหนด ยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ขอขอบคุณทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ให้ความร่วมมือในการจัดทำแผนฯ จนสำเร็จลุล่วง และขอให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันผลักดัน แผนฯ ไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ถึงจุดหมายที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

คณะผู้จัดทำ

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒
(นครสวรรค์ กำแพงเพชร พิจิตร อุทัยธานี)

เมษายน ๒๕๖๘

สารบัญ

	หน้าที่
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมตคณະรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)	๔
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๙
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙	
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๙	๑๔
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๑๔
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๕๔
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการ พัฒนาอุตสาหกรรม	๕๖
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙	๙๔
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๙๔
๓.๒.๒ พันธกิจ	๙๔
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๙๕
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ (Project Brief)	๙๘
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙	๑๑๙

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

บทสรุปผู้บริหาร

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุทัยธานี มีขนาดพื้นที่ทั้งหมด ๒๙,๔๖๗ ตารางกิโลเมตร มีลักษณะเด่น ได้แก่

๑) เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากมีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน ทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ ประกอบกับลักษณะดินเป็นดินเหนียวปนทรายมีการระบายน้ำได้ดี เหมาะสมแก่การเกษตรกรรม

๒) มีโครงข่ายโลจิสติกส์หรือระบบขนส่งสินค้าทางบก ทางน้ำ และทางราง โครงข่ายเส้นทางคมนาคม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ที่เชื่อมโยงกับภูมิภาคอาเซียน ได้แก่ การเชื่อมโยงการขนส่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ แนวเหนือ-ใต้ (Nort South Economic Corridor : NSEC) และการเชื่อมโยงการขนส่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ แนวตะวันออก-ตะวันตก (EastWest Economic Corridor : EWEC) เหมาะสมที่จะพัฒนาสู่การเป็นศูนย์กลางการบริการ การค้า การคมนาคมขนส่ง และการลงทุน

๓) มีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญได้รับการประกาศเป็นมรดกโลก ได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง ประกอบกับในพื้นที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่ทรงคุณค่าเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เหมาะสมแก่การพัฒนาให้เป็นพื้นที่รองรับนักท่องเที่ยว

เศรษฐกิจโดยรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เมื่อพิจารณาจากจำนวน ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product: GPCP) ณ ราคาประจำปีของกลุ่มจังหวัดในปี ๒๕๖๕ มีมูลค่า ๓๒๙,๐๔๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๒๙๘,๑๖๕ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๔ เท่ากับ ๓๐,๘๗๘ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐.๓๖ เมื่อพิจารณาแยกตามรายภาค/สาขาเศรษฐกิจ ในปี ๒๕๖๕ เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ในภาคการเกษตรมีมูลค่า ๘๖,๙๕๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๔๓ และนอกภาคเกษตรมีมูลค่า ๒๔๒,๐๘๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๕๗

ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ จำนวนทั้งสิ้น ๑,๘๖๙ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๙๕,๐๖๙.๓๘ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๔๒,๕๐๒ คน

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ใช้ SWOT ANALYSIS ทำให้เห็นจุดแข็ง ๗ ด้าน จุดอ่อน ๖ ด้าน โอกาส ๘ ด้าน และอุปสรรค ๗ ด้าน นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายการพัฒนา “เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศที่มีการเติบโตในระดับสูงและมีศักยภาพทางการแข่งขัน บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นธรรม” โดยมีประเด็นการพัฒนา ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาภาคการเกษตรด้วยแนวทางเกษตรสมัยใหม่

๑.๑ ยกระดับระบบการผลิตภาคการเกษตรสู่เกษตรอัจฉริยะและเกษตรปลอดภัย
เพื่อสร้างสินค้าเกษตรมูลค่าสูงและมีศักยภาพทางการแข่งขัน

๑.๒ พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อส่งเสริมการพัฒนา
อุตสาหกรรมชีวภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจสู่การเป็นศูนย์กลางการบริการ การค้า การคมนาคมขนส่ง และ
การลงทุนสู่สากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ด้านการท่องเที่ยวที่ทรงคุณค่า เชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์
สุขภาพ และประชุมสัมมนา เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดนครสวรรค์
กำแพงเพชร พิจิตร และอุทัยธานี ได้ดำเนินการประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ จึงได้กำหนดทิศทางหรือนโยบาย
การพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ที่มีความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับตามนโยบายของมติ
คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ตั้งแต่ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑) แผนระดับ ที่ ๒ และแผน
ระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงได้ดำเนินการ กำหนด เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ
ซึ่งสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙
สอดคล้องกับบริบทของสำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ดังนี้

เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง อุตสาหกรรมฐานชีวภาพ
ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
คู่ชุมชนอย่างยั่งยืน

๑. สร้างและพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป
ให้เกิดการบูรณาการร่วมกัน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ
ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๓. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
คู่ชุมชนอย่างยั่งยืน
๔. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ตามนโยบายของกระทรวง
อุตสาหกรรมและบูรณาการเชิงพื้นที่

- แนวทางการพัฒนาที่ ๑ สร้างและขยายเครือข่ายผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์
เกษตรแปรรูป
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป
และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพให้ได้มาตรฐาน
และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติดคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนากลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย : ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ : ๔.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

ประเด็นย่อย : ๔.๑.๓ เกษตรชีวภาพ

๔.๑.๔ เกษตรแปรรูป

ประเด็นยุทธศาสตร์ : ๔.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

ประเด็นย่อย : ๔.๒.๑ อุตสาหกรรมชีวภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ : ๔.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

ประเด็นย่อย : ๔.๕.๑ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ

๔.๕.๓ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเกษตรกรรมเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากหลากหลายทางชีวภาพของประเทศในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต และนำไปสู่การผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงจากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ และพัฒนาต่อยอดสู่อุตสาหกรรมอื่นๆ โดยคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพมาตรฐานตามความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ และการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีสะอาด เทคโนโลยีวัสดุ และนาโนเทคโนโลยี เพื่อการเกษตรและการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ โดยสร้างความร่วมมือที่ใกล้ชิดระหว่างภาครัฐ และเอกชนที่มีองค์ความรู้ ภูมิปัญญาดั้งเดิม พัฒนาต่อยอดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปรับใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งนวัตกรรมจากภูมิปัญญาในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งส่งเสริมผลิตภัณฑ์เกษตรคุณภาพสูงของไทยสู่ตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ โดยส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดที่มีความหลากหลาย การส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ มาพัฒนาต่อยอดสินค้าเกษตรขั้นต้นให้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง การส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ รวมทั้งการสนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการสร้างสรรค์บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ สร้างประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อต่อยอดจากภาคเกษตรไทยและมุ่งสู่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงพลังงานชีวมวลโดยการเพิ่มสัดส่วนอุตสาหกรรมชีวภาพที่มีมูลค่าเพิ่ม

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย : ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ : ๔.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นย่อย : ๔.๓.๑ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ประเด็นยุทธศาสตร์ : ๔.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต

ประเด็นย่อย : ๔.๔.๕ พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสภาพภูมิอากาศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น โดยพัฒนารูปแบบและแนวทางการจัดการเมืองและพื้นที่สีเขียว รวมทั้งสนับสนุนการจัดการด้านการเกษตรที่มีผลประโยชน์ร่วมในการลดก๊าซเรือนกระจก ลักษณะการใช้พื้นที่ตามศักยภาพ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการพัฒนา “เมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” พัฒนาพื้นที่ต้นแบบตามแผนผังภูมิไว้อย่างยั่งยืน โดยการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมือง ชุมชน และเครือข่าย ที่ประกอบด้วยภาคีสำคัญตามบริบทของพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม เชื่อมโยงการพัฒนาร่วมกัน ในทุกระดับ และพัฒนาศักยภาพ องค์กร เพื่อการพัฒนาเมือง ชุมชน และเครือข่าย ให้มีทักษะในระดับสากล เพื่อส่งเสริมให้เกิดกลไกทางเศรษฐศาสตร์ในการพัฒนาผลผลิตตามมาตรฐานสากล ธุรกิจชุมชนแบบครบวงจร และตลาดพร้อมกับส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และรายได้ให้กับชุมชน

แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- เป้าหมายที่ ๒ ผลิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต มีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศมีการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น รวมทั้งผลิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น โดยการสร้างโอกาสทางธุรกิจใหม่และเติบโตได้อย่างยั่งยืน มีทั้ง

อุตสาหกรรมที่ต่อยอดจากฐานอุตสาหกรรมและบริการเดิมที่มีความเข้มแข็งในระดับโลกในปัจจุบัน อุตสาหกรรมที่เป็นพื้นฐานของเศรษฐกิจยุคใหม่ที่พลิกโฉมการทำธุรกิจแบบเดิมๆ และอุตสาหกรรมที่จะเป็นที่ต้องการอย่างมากในอนาคต ซึ่งต้องสร้างมูลค่าเพิ่มบนพื้นฐานของการวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรม และการใช้เทคโนโลยีโดยอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้และคุณภาพ พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมและบริการเดิมที่มีอยู่แล้วในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตการสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมและบริการเข้าด้วยกัน

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ อุตสาหกรรมชีวภาพ

● แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒. พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล เทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง

๓. พัฒนาคัลสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ที่เหมาะสม สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาคัลลาดภายในประเทศโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

● เป้าหมายของแผนย่อย อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนย่อยของแผนแม่บทฯ อุตสาหกรรมชีวภาพ มีเป้าหมายเพื่อให้อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยส่งเสริมและสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบแบบครบวงจร โดยให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า พร้อมทั้งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนา การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของจังหวัดนครสวรรค์และฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและสอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์และทรัพยากรในพื้นที่

๒.๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเกษตร

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

● เป้าหมายที่ ๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเกษตร มีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศมีผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น นำมาซึ่งโอกาสในการสร้างรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกร การยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากอัตลักษณ์ในแต่ละพื้นที่ และความหลากหลายทางชีวภาพในการแปรรูปสร้างมูลค่า รวมถึงการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูง ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร ตลอดจนการบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค รวมถึงด้านโลจิสติกส์

และการเชื่อมโยงไปยังภาคการผลิตอื่น เช่น การผลิตภาคอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และกระจายรายได้ให้กับภาคเกษตรของไทย

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง
๒. ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

- เป้าหมายของแผนย่อย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรแปรรูป มีเป้าหมายเพื่อให้อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจนมีการสนับสนุนต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง

๒.๒.๓ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ผ่านการพัฒนาผู้ประกอบการไทยให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ที่ก้าวหน้าและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนธุรกิจ สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินและฐานข้อมูลที่ทันสมัย เสริมสร้างศักยภาพในการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศและพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของธุรกิจใหม่ๆ ในอนาคต

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

๒. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่ โดยให้สิทธิประโยชน์เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนิน ธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุน และรองรับ การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพ มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับ ผู้ประกอบการรายใหญ่

- เป้าหมายของแผนย่อย ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและ เทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนย่อย ของแผนแม่บทฯ การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ มีเป้าหมายเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมรายใหม่เพิ่มขึ้น และความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น พัฒนาทักษะ พื้นฐานที่จำเป็นให้แก่ผู้ประกอบการในทุกระดับโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ให้ขับเคลื่อน ธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาเพิ่มมูลค่าธุรกิจ ตลอดจนส่งเสริมการ รวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการ

๒.๒.๔ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผน แม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน มีเป้าหมายเพื่ออนุรักษ์ คุ้มครอง ปั่นฟู และสร้างฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์ มีคุณภาพเหมาะสมต่อการอุปโภคบริโภคที่คำนึงถึงศักยภาพ การฟื้นฟูของระบบนิเวศ สามารถเป็นแหล่งของปัจจัยการผลิตและพลังงานได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมการลงทุนและ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคไปสู่การผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นการให้ความสำคัญ กับการสร้างการเติบโตควบคู่ไปกับการดูแลฐานทรัพยากร ให้สามารถร่วมมือกับนานาชาติในการลดการปล่อยก๊าซ เรือนกระจกได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้วิถีทางเศรษฐกิจ เสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนสามารถลดความเสี่ยงและ มีความพร้อมที่จะรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเกิดความสูญเสียน้อยที่สุด การบริหารจัดการมลพิษทั้งระบบ จัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดโดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการผลิต เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกระดับทั้งระดับองค์กร และผลิตภัณฑ์ โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตาม แนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่งกระบวนการอุตสาหกรรม และการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน

พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคมปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนหัวใจให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- เป้าหมายของแผนย่อย การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มีเป้าหมายเพื่อขับเคลื่อนและเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศอย่างยั่งยืน ผ่านแนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งในมิติของการลดก๊าซเรือนกระจก การปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

๒.๒.๕ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” (Hi-Value and Sustainable Thailand)

๒) องค์ประกอบที่

- ๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)
 - ๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society)
 - ๓) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)
 - ๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation)
- ๓) หมายความว่า

หมวดหมาย ๑ สินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมาย ๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมาย ๔ ศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมาย ๖ ศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของอาเซียน

หมวดหมาย ๗ SMEs วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เติบโตอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน

หมวดหมาย ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมาย ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๒.๖ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๗ การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่

๒) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายการรักษาความมั่นคงภายในประเทศ และระหว่างประเทศ

๓) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ พื้นที่เป้าหมายระดับตำบลที่มีปัญหาความมั่นคงสำคัญเร่งด่วนลดลง

๔) ตัวชี้วัด พื้นที่เป้าหมายระดับตำบลทั้งประเทศตามที่จังหวัดประกาศมีปัญหาความมั่นคงสำคัญ เร่งด่วนลดลงร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๕) กลยุทธ์

กลยุทธ์หลักที่ ๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหาในพื้นที่เป้าหมายระดับตำบลให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ เสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของชุมชน ให้ประชาชนมีภูมิคุ้มกัน ด้านความมั่นคงในเชิงพื้นที่ โดยพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน และสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมของชุมชนให้น่าอยู่ ร่วมคิดร่วมทำช่วยเหลือ เกื้อกูล อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวม และเกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการในการดำเนินงานของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ (ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น) ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน ที่มีความสอดคล้องกับบริบทความมั่นคงเฉพาะพื้นที่ เพื่อป้องกัน แก้ไข และพัฒนาพื้นที่เป้าหมาย โดยเฉพาะ ในระดับตำบลที่มีขอบเขตของปัญหาความมั่นคงเชื่อมโยงหรือทับซ้อนกับจังหวัดใกล้เคียงที่ปรากฏปัญหา ความมั่นคงเรื้อรังและไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้ด้วยกลไกระดับจังหวัดเพียงจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง จึงต้องอาศัยความร่วมมือในการขับเคลื่อนร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นเอกภาพ

แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดนครสวรรค์
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

แผน ระดับที่ หนึ่ง	ยุทธศาสตร์ชาติ
	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เป้าหมาย : ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ประเด็นยุทธศาสตร์ : การเกษตรสร้างมูลค่า ประเด็นย่อย : (๑.) เกษตรปลอดภัย (๒.) เกษตรชีวภาพ (๓.) เกษตรแปรรูป (๔.) เกษตรอัจฉริยะ ประเด็นยุทธศาสตร์ : พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ประเด็นย่อย : (๑.) การสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒.) การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด ประเด็นยุทธศาสตร์ : สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว ประเด็นย่อย : (๑.) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (๒.) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ๕. ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย : ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ ประเด็นยุทธศาสตร์ : ๔.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสภาพภูมิอากาศ ประเด็นย่อย : ๔.๓.๑ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ประเด็นยุทธศาสตร์ : ๔.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต ประเด็นย่อย : ๔.๔.๕ พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น

แผน ระดับ ๒	แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ	แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ	แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ	แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ
	ประเด็น การเกษตร เป้าหมายของแผนแม่บท - ผลผลิตรวมทั่วประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บท - เกษตรปลอดภัย - เกษตรชีวภาพ - เกษตรแปรรูป - เกษตรอัจฉริยะ เป้าหมายแผนย่อย - สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น - สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น - สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น - สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา - พัฒนาศักยภาพมาตรฐานและระบบการรับรองความปลอดภัย - ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ - ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ - พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร	ประเด็น ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท - ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บท - การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ - การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด เป้าหมายแผนย่อย - การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น - ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น แนวทางการพัฒนา - ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการ - ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ	ประเด็น การท่องเที่ยว เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท - รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บท - การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม - การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย เป้าหมายแผนย่อย - รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมขยายตัวเพิ่มขึ้น - รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา - สร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยว - พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ทั้งสินค้า บริการ บุคลากร ผู้ประกอบการ และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง	เรื่อง การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ประเด็นการปฏิรูป การรวมกลุ่มในภูมิภาค - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศและภูมิภาค เรื่อง ความเท่าเทียมและการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม ประเด็นการปฏิรูป การยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตในระดับบุคคล - ส่งเสริมเกษตรกรรุ่นใหม่ และการทำเกษตรแม่นยำ	มิติการพัฒนา ภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย หมายเหตุ ๑. ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เป้าหมาย ๑. เพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป ๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการของภาคเกษตร หมายเหตุ ๒. ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เป้าหมาย ๑. ยกระดับการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูง ๒. เพิ่มการพึ่งพาการท่องเที่ยวในประเทศและกระจายรายได้สู่พื้นที่ หมายเหตุ ๓. ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค เป้าหมาย ๑. มุ่งสู่การเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค ๒. ส่งเสริมให้ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

แผนระดับ ๓ แผนพัฒนา ภาคเหนือ	เป้าหมายการพัฒนาภาค “มุ่งสู่การพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ เชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคและเติบโตอย่างยั่งยืน” ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคเหนือเฉลี่ยร้อยละ ๕.๓ ต่อปี ๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคเหนือตอนล่างต่ำกว่า ๐.๕๑๑ แนวทางการพัฒนา ๑. พัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงอุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง ๒. ยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีความน่าดึงดูด สนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และกระจายประโยชน์สู่ชุมชน
------------------------------------	---

วัตถุประสงค์ และ ทิศ ทาง การ พัฒนา ใน อนาคตของ กลุ่มจังหวัด	วัตถุประสงค์		
	๑. เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย เพิ่มมูลค่าและนวัตกรรมการแปรรูปสู่อุตสาหกรรมฐานชีวภาพ (BIO HUB) ภายใต้การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว (BCG model) สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)	๒. เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค	๓. เพื่อพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและยั่งยืนได้มาตรฐานและปลอดภัย เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
	ทิศทางการพัฒนา		
	(๑) ดำเนินการด้านการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำ การจัดการระบบป้องกันน้ำท่วม การจัดการพื้นที่น้ำท่วม และพื้นที่ชะลอน้ำ การบรรเทาภัยในพื้นที่ลุ่มน้ำและพื้นที่วิกฤต รวมถึงแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ที่เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบสินค้าเกษตรที่สำคัญ (๒) เตรียมความพร้อมที่จำเป็นต่อการพัฒนาและนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรสมัยใหม่มาเพิ่มประสิทธิภาพระบบภาคการผลิตภาคการเกษตร และต่อยอดการแปรรูปคุณภาพสูง (๓) ดำเนินการขับเคลื่อนระบบเกษตรอัจฉริยะและเกษตรปลอดภัย (๔) ส่งเสริมสินค้าที่เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) (๕) ส่งเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนที่จำเป็นต่อพื้นที่เกษตรอัจฉริยะและเกษตรปลอดภัย (๖) สนับสนุนการศึกษา สร้างบุคลากร เพื่อสนับสนุนการเกษตรสมัยใหม่ (๗) สนับสนุนด้านการเกษตรที่เป็นโครงการเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ (๘) พัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง	(๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์ เช่น ระบบขนส่งทางเชื่อมโยง ระบบรวบรวมและกระจายสินค้า/บริการที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของผู้ประกอบการภาคเอกชน (๒) เสริมสร้างความร่วมมือ และเพิ่มช่องทางรายได้จากการค้าการลงทุนทั้งในและระหว่างประเทศ (๓) ส่งเสริมการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการ (๔) พัฒนาศักยภาพและสนับสนุนผู้ประกอบการด้านดิจิทัลนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย (๕) ส่งเสริมด้านตราสินค้า (Brand) และการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่ตรงกับความต้องการของตลาด (๖) ส่งเสริมด้านการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ทั้งระบบออนไลน์ (online) และระบบออนไซต์ (onsite) (๗) ดำเนินการเพื่อสร้างแรงจูงใจ/แรงดึงดูดการลงทุนของผู้ประกอบการภาคเอกชน และลดอุปสรรคด้านการประกอบธุรกิจเพื่อรองรับความต้องการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (๘) พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานตามแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (๙) พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง (๑๐) ผลักดันการจัดทำผังเมืองเพื่อรองรับทิศทางการพัฒนาด้านการค้าการลงทุน	(๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบขนส่ง การเชื่อมโยงและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยวที่จำเป็นต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม สุขภาพ กีฬา และประชุมสัมมนา (๒) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม สุขภาพ กีฬาและประชุมสัมมนา ขับเคลื่อนโดยพลัง Soft Power, Gastronomy ฯลฯ (๓) พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม สุขภาพ กีฬาและประชุมสัมมนา (๔) ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความยั่งยืน

สาระสำคัญ แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด	ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด
	“เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศที่มีการเติบโตในระดับสูง และมีศักยภาพทางการแข่งขันบนพื้นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม”	๑. สัดส่วน GPP ของกลุ่มจังหวัด ต่อ GPP ของประเทศเพิ่มขึ้น ๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดลดลง

ประเด็นการพัฒนา กลุ่มจังหวัด	๑. พัฒนากิจกรรมเกษตรด้วยแนวทางเกษตรสมัยใหม่		๒. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจสู่การเป็นศูนย์กลางการบริการ การค้า การคมนาคมขนส่ง และการลงทุนสู่สากล	๓. พัฒนาเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ด้านการท่องเที่ยวที่ทรงคุณค่า เชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม สุขภาพและประชุมสัมมนา เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ
	๑.๑ ยกระดับระบบการผลิตภาคการเกษตรสู่เกษตรอัจฉริยะและเกษตรปลอดภัย เพื่อสร้างสินค้าเกษตรมูลค่าสูง และมีศักยภาพทางการแข่งขัน	๑.๒ พัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ		
แผนงาน	ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร		พัฒนาและส่งเสริมการค้าการลงทุน	พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ.๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบการดำเนินงาน และกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กำหนดให้สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด ให้วิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ที่มีกายภาพคล้ายคลึงกัน จึงจำเป็นต้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในภูมิภาคเพื่อนำไปสู่การกำหนดแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ รวมทั้งการกำหนดโครงการกิจกรรมที่รองรับแผนยุทธศาสตร์ในกลุ่มจังหวัด และในส่วนกลางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมกายภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

เศรษฐกิจโดยรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เมื่อพิจารณาจากจำนวน ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product: GPCP) ณ ราคาประจำปีของกลุ่มจังหวัดในปี ๒๕๖๕ มีมูลค่า ๓๒๙,๐๔๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๒๙๘,๑๖๕ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๔ เท่ากับ ๓๐,๘๗๘ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐.๓๖ เมื่อพิจารณาแยกตามรายภาค/สาขาเศรษฐกิจ ในปี ๒๕๖๕ เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ในภาคการเกษตรมีมูลค่า ๘๖,๙๕๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๔๓ และนอกภาคเกษตรมีมูลค่า ๒๔๒,๐๘๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๕๗ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นจากสาขาการค้าส่งและค้าปลีก สำหรับด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดพบว่ารายได้จากการท่องเที่ยวมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๖๐ ถึง พ.ศ.๒๕๖๒ แต่เนื่องจากเกิดวิกฤตโรคติดเชื้อไวรัส โควิด-๑๙ (COVID 19) ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวหดตัวลงอย่างเห็นได้ชัดเจนในปีพ.ศ. ๒๕๖๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๔ อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดมีจำนวนผู้มาเยือนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๖๘.๓๖ และรายได้จากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐๘ มีแนวโน้มที่ดีที่จะพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ภูมิภาคต่อไป

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีข้อจำกัดที่สำคัญ โดยแยกตามประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ด้านการเกษตร

- ๑) เกษตรกรขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพ
- ๒) เกษตรกรขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีการผลิต และการแปรรูป
- ๓) เกษตรกรไม่มีการรวมกลุ่ม ทำให้ขาดอำนาจในการต่อรองด้านราคาผลผลิต และปัจจัยการผลิต
- ๔) การระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช
- ๕) ดินมีคุณภาพเสื่อมลง
- ๖) แรงงานภาคเกษตรหายาก และมีราคาแพง
- ๗) พื้นที่เกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน
- ๘) การบริหารจัดการในการดำเนินโครงการไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
- ๙) นโยบายการส่งออกสินค้าเกษตรของประเทศคู่แข่ง/คู่ค้า

ด้านการท่องเที่ยว

แหล่งให้บริการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ธรรมชาติ ยังไม่ได้มาตรฐาน ต้องได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้ได้มาตรฐานพร้อมที่จะให้บริการ อำนวยความสะดวก และรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวและผู้ใช้บริการอย่างคุ้มค่าและทั่วถึง

ด้านการค้าการลงทุน

- ๑) เงินทุนในการประกอบการน้อย ต้องขยายแหล่งทุน
- ๒) มีตลาดจำกัด ต้องเพิ่มช่องทางทั้งภายใน/ภายนอก และทางระบบ Social Media
- ๓) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม่เป็นไปตามความต้องการของตลาด ต้องเพิ่มการศึกษา วิจัย และพัฒนา

จากการประเมินสถานการณ์ และข้อจำกัดดังกล่าวข้างต้น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ จึงมีความจำเป็นในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตร การท่องเที่ยว และการค้าการลงทุน ดังนี้

๑) การพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตร เนื่องจากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีศักยภาพในการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง) มีสัดส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อภาคการเกษตรที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ อีกทั้งมีพื้นที่ชลประทานมากเป็นอันดับสองของประเทศ ทำให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคการเกษตรมีการขยายตัว ในขณะเดียวกันต้องส่งเสริมในเรื่องของการแปรรูปผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ และมีการเชื่อมโยงกับภาคการตลาด เพื่อส่งออกสินค้าทางการเกษตร

๒) การพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว จะเห็นได้ว่ารายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศค่อนข้างมาก ดังนั้น ควรให้ความสำคัญในการพัฒนาในด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรด้านการท่องเที่ยว และมีความเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ใกล้เคียง

๓) การพัฒนาศักยภาพด้านการค้าการลงทุน ส่งเสริมการค้า การลงทุน โครงข่ายคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวก รองรับการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภูมิภาค

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัด นครสวรรค์ กำแพงเพชร พิจิตร และอุทัยธานี ได้ตระหนักถึงโอกาส ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับภาคอุตสาหกรรม และเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษา ทบทวน กรอบนโยบายและทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดที่เหมาะสมและเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ยึดแนวทางการจัดทำที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยการระดมความคิดเห็นและข้อมูล กำหนดจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายในการดำเนินงาน และวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายนั้นๆ การทบทวนและผลักดันแผนปฏิบัติการของหน่วยงานในลักษณะแบบบูรณาการในระดับพื้นที่ให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน รวมถึงการพัฒนาระบบกลไกการติดตามประเมินผล โดยกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนให้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานในแต่ละประเด็นการพัฒนา ระยะเวลาการติดตามและประเมินผล มีการจัดลำดับความสำคัญ เพื่อให้การขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการกำหนดแนวทางบริหารจัดการสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีส่วนร่วมในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน กำกับติดตามประเมินผลการดำเนินงาน และเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนงาน/โครงการ ได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ.๒๕๖๙

๓.๑.๑

ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่ม

ความเป็นมา/ที่ตั้ง

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วยจังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุทัยธานี มีพื้นที่รวม ๒๙,๔๖๗ ตารางกิโลเมตร

(๑) จังหวัดนครสวรรค์

จังหวัดนครสวรรค์เป็นเมืองโบราณสันนิษฐานว่าตั้งขึ้นในสมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี โดยมีปรากฏชื่อในศิลาจารึกเรียกว่า เมืองพระบาง เป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญในการทำศึกสงครามมาทุกสมัยตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย กรุงธนบุรี จนถึงกรุงรัตนโกสินทร์ ตัวเมืองดั้งเดิมตั้งอยู่บริเวณเชิงเขาขาด (เขาฤๅษี) จรดวัดหัวเมือง (วัดนครสวรรค์) ปัจจุบันยังมีเชิงเนินดินเป็นแนวปรากฏอยู่ เมืองพระบาง ต่อมาได้เป็น เมืองขอนแก่นวัน เพราะตัวเมืองตั้งอยู่บนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา และหันหน้าเมืองไปทางแม่น้ำซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออก ทำให้แสงอาทิตย์ส่องเข้าหน้าเมืองตลอดเวลา แต่ภายหลังได้เปลี่ยนเป็นเมืองนครสวรรค์เป็นศูนย์กลาง

นครสวรรค์ มีชื่อเรียกเป็นที่รู้จักแพร่หลายมาแต่เดิมว่า ปากน้ำโพ โดยปรากฏเรียกกันมาตั้งแต่ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ตามประวัติศาสตร์ในคราวที่พระเจ้าหงสาวดีบุเรงนองยกทัพมาตีกรุงศรีอยุธยาครั้งสมัยสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ กองทัพเรือจากกรุงศรีอยุธยาได้ยกไปรบทัพข้าศึกที่ปากน้ำโพ แต่ด้านทัพข้าศึกไม่ไหว จึงล่าถอยกลับไป

ที่มาของคำว่า ปากน้ำโพ สันนิษฐานได้ ๒ ประการ คือ ประการแรก มาจากคำว่า ปากน้ำไหล เพราะเป็นที่ปากน้ำปิง ยม และน่าน มาไหลรวมกันเป็น ต้นแม่น้ำเจ้าพระยา หรืออีกประการหนึ่ง คือ มีต้นโพธิ์ขนาดใหญ่อยู่ตรงปากน้ำในบริเวณวัดโพธิ์ ซึ่งเป็นที่ตั้งศาลเจ้าพ่อกวอนอยู่ในปัจจุบัน จึงเรียกกันว่า ปากน้ำโพธิ์ ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ได้ทรงนำพระพุทธรูป ชื่อ พระบาง มาค้างไว้ที่เมืองนี้ ต่อมาไทยรบทัพจับศึกกับพม่าและปราบหัวเมืองฝ่ายเหนือที่แข็งเมืองยกมาตีกรุงศรีอยุธยาและตอนต้นกรุงเทพฯ กองทัพไทยได้ยกเคลื่อนที่ขึ้นมาเลือกนครสวรรค์ที่เคยเป็นโรงทหารเก่าหลังโรงเหล้าปัจจุบันเป็นที่ตั้งทัพหลวงแล้วดัดแปลงชุดคูประตูหอรบจากตะวันตกตลาดสะพานดำไปบ้านสนคู ไปถึงทุ่งสนคู ตอนนี้ ยังปรากฏแนวคูอยู่เมื่อข้าศึกยกลงมาจากทุ่งหนองเบน หนองสังข์ สลกบาตร และตะวันออกเฉียงใต้ของลาดยาวมาเหนือทุ่งสนคูเมื่อฤดูแล้งเป็นที่ดอนขาดน้ำ ถ้าฝนตกน้ำก็หลากเข้ามาอย่างแรงท่วมข้าศึกไทยยกทัพตีลบล้างพม่าวิ่งหนีผ่านช่องเขานี้จึงได้ชื่อว่า เขาช่องขาด มาจนบัดนี้

เมืองนครสวรรค์เป็นหัวเมืองชั้นตรี ซึ่งปรากฏอยู่ตามกฎหมายเก่าในสมัยแผ่นดินทศกราว พ.ศ. ๒๑๐๐ ว่าด้วยเรื่องดวงตราประทับหนังสือที่ให้เสนาบดีเจ้ากระทรวงใช้ในราชการ

(๒) จังหวัดกำแพงเพชร

จังหวัดกำแพงเพชร เป็นเมืองเก่าที่นับว่ามีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยทวารวดี เป็นที่ตั้งของเมืองโบราณหลายเมือง เช่น เมืองชากังราว นครชุม ไตรตรังษ์ เทพนคร และเมืองคณฑี นอกจากนี้เมืองกำแพงเพชรยังเป็นเมืองที่สองที่สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชได้ครองเมืองมีบรรดาศักดิ์เป็น “พระยาวชิรปราการ” ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๕๙ ได้เปลี่ยนเมืองกำแพงเพชรเป็นจังหวัดกำแพงเพชร

ตามประวัติศาสตร์ กล่าวว่า กำแพงเพชรเป็นเมืองหน้าด่านของสุโขทัยมีฐานะเป็นเมืองลูกหลวงเดิมเรียกชื่อว่า “เมืองชากังราว” และมีเมืองบริวารรายล้อมอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น ไตรตรังษ์ เทพนคร ฯลฯ การที่กำแพงเพชรเป็นเมืองหน้าด่านรับศึกสงครามในอดีตอยู่เสมอ จึงเป็นเมืองยุทธศาสตร์มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าเป็นเมืองที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์มากมาย เช่น กำแพงเมือง คูเมือง บ่อมปราการ วัดโบราณ มีหลักฐาน ให้สันนิษฐานว่าเดิมเคยเป็นที่ตั้งของเมือง ๒ เมือง คือ เมืองชากังราว และเมืองนครชุม โดยเมืองชากังราวสร้างขึ้นก่อน ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำปิง พระเจ้าเลอไท กษัตริย์องค์ที่ ๔ แห่งราชวงศ์สุโขทัย เป็นผู้สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. ๑๘๙๐ ต่อมาสมัยพระเจ้าลิไท กษัตริย์องค์ที่ ๕ แห่งราชวงศ์สุโขทัยได้สร้างเมืองใหม่ขึ้นทางฝั่งตะวันตกของลำน้ำปิงคือ “เมืองนครชุม” สมเด็จพระยาตากสินมหาราชได้ทรงบันทึกเรื่องกำแพงเมืองไว้ว่า “เป็นกำแพงเมืองที่เก่าแก่ มั่นคง ยังมีความสมบูรณ์มาก และเชื่อว่าสวยงามที่สุดในประเทศไทย”

ปัจจุบันจังหวัดกำแพงเพชรเป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์แห่งหนึ่ง เพราะมีโบราณสถานเก่าแก่อันก่อสร้างด้วยศิลาแลงหลายแห่งรวมอยู่ใน “อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร” ที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกจากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ให้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๓๔

(๓) จังหวัดพิจิตร

“พิจิตร” แปลว่า “งาม” เมื่อกล่าวถึงเมืองพิจิตรจึงหมายถึงเมืองงาม เมืองที่มีเสน่ห์ประทับใจ นอกจากนี้ยังเป็นเมืองที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ คือ เป็นที่ประสูติของพระเจ้าเสือ หรือ “พระศรีสรรเพชญ์ที่ ๘” พระเจ้าแผ่นดินแห่งกรุงศรีอยุธยาและเป็นเมืองที่ให้กำเนิดนักปราชญ์ราชบัณฑิต คือ พระโหราธิบดีบิดาของศรีปราชญ์

จังหวัดพิจิตรเป็นจังหวัดเก่าแก่มาจกจังหวัดหนึ่งของประเทศไทย มีมาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี เชื่อกันว่าเจ้ากาญจนกุมาร (พระยาโคตรบอง) โอรสพระยาโคตมเทวราช เป็นผู้สร้างเมืองเหนือฝั่งแม่น้ำน่านในปี พ.ศ. ๑๖๐๑ เดิมมีหลายชื่อ คือ เมืองสระหลวง เมืองโอชะบุรี เมืองชัยบรรและเมืองปากยม ดินแดนอันเป็นเขตจังหวัดพิจิตรอยู่ในที่ราบลุ่มตอนใต้ของภาคเหนือ ในดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณนี้เป็นบริเวณที่ลำน้ำยมและลำน้ำน่านไหลผ่าน ลักษณะพิเศษของดินแดนจังหวัดพิจิตรเดิมเต็มไปด้วยห้วยหนอง คลอง บึง พื้นดินจังหวัดพิจิตร เป็นดินอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเกษตร เพราะเป็นดินตะกอนที่เกิดจากน้ำท่วมทับถมทุกปีมีปลาชุกชุม

ในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถแห่งกรุงศรีอยุธยา เมื่อเปลี่ยนการปกครองเป็นแบบจตุสดมภ์และแบ่งหัวเมืองออกเป็นหัวเมือง เอก โท ตรี จัตวา เมืองพิจิตรมีฐานะเป็นเมืองตรี มีความสำคัญทางทหารและการปกครองมาก ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๒ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ได้ทรงพระราชนิพนธ์คำกลอนเรื่อง “ไกรทอง” โดยใช้เมืองพิจิตรเป็นแหล่งกำเนิดของเรื่องราว เนื่องจากเมืองพิจิตร เป็นเมืองที่มีแหล่งน้ำมากมายและมีกระชังชุกชุมนั่นเอง ในปี พ.ศ. ๒๔๓๕ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้นำรูปแบบการปกครองระบบเทศาภิบาล

มาใช้และได้จัดตั้งมณฑลพิษณุโลก เป็นมณฑลแรกประกอบด้วย ๕ เมือง คือ เมืองพิษณุโลก เมืองพิชัย เมืองสวรรคโลก เมืองสุโขทัย และเมืองพิจิตร

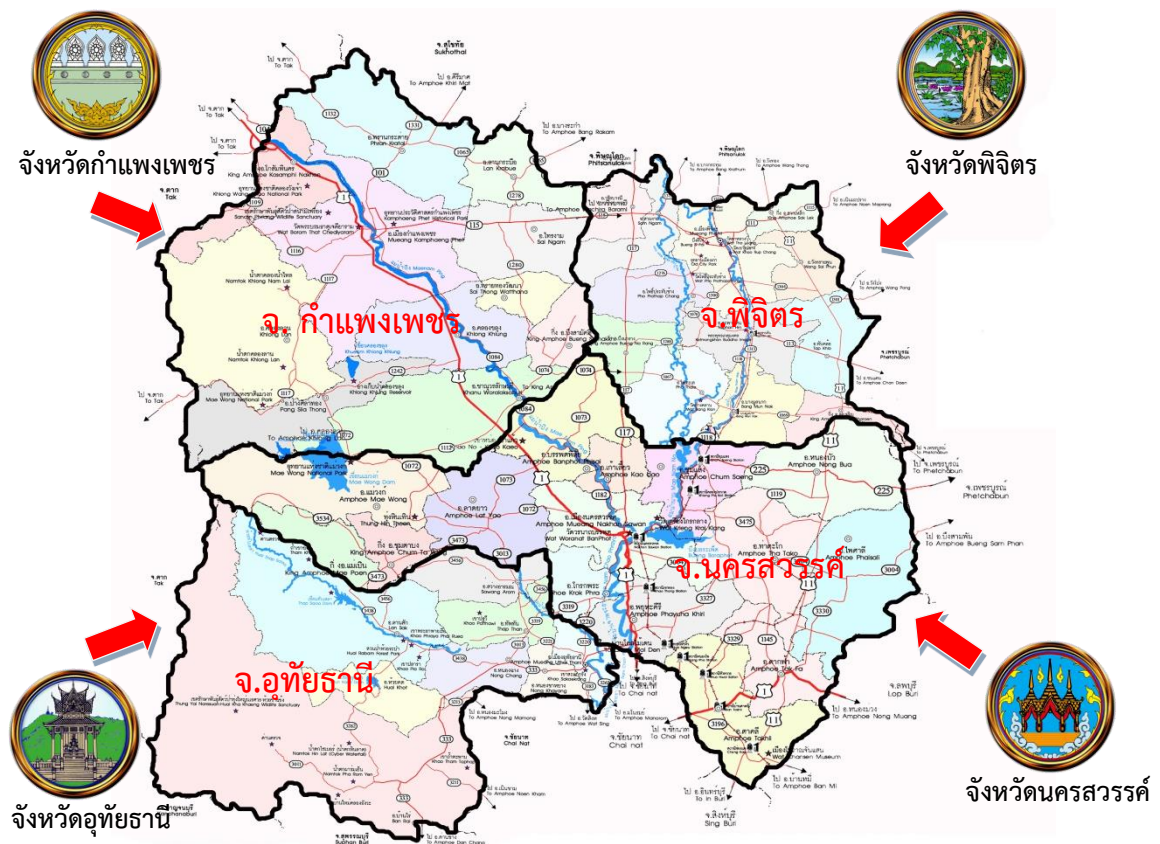
(๔) จังหวัดอุทัยธานี

จังหวัดอุทัยธานี มีหลักฐานทางด้านประวัติศาสตร์ของกรมศิลปากรยืนยันไว้ว่า เป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์ เมื่อประมาณ ๓,๐๐๐ ปี มาแล้ว โดยพบหลักฐานยืนยันในหลายพื้นที่ เช่น โครงกระดุก เครื่องมือหินกะเทาะจากหินกรวด และภาพเขียนสมัยก่อนประวัติศาสตร์เขาปลาร้า เป็นต้น

ตำนานเก่าเล่าว่า ในสมัยสุโขทัยเจริญรุ่งเรืองนั้น “ท้าวมหาพรหม” ได้เข้ามาสร้างเมืองที่บ้านอุทัยเก่า คือ อำเภอหนองฉางในปัจจุบันนี้ แล้วพาคนไทยเข้ามาอยู่ท่ามกลางหมู่บ้านคนมอญ และคนกะเหรี่ยง จึงเรียกว่า “เมืองอุไทย” เรียกชื่อตามกลุ่มหรือที่อยู่ของคนไทย ซึ่งพากันตั้งบ้านเรือนอยู่อย่างหนาแน่นมีพืชพรรณและอาหารที่อุดมสมบูรณ์กว่าแห่งอื่น ต่อมากระแสน้ำเปลี่ยนทางเดินและเกิดกันดารน้ำ เมืองอุไทยจึงถูกทิ้งร้างจนในที่สุด “พระตะเบิด” ได้เข้ามาปรับปรุงเมือง อุไทยโดยขุดที่เก็บกักน้ำไว้ใกล้เมือง และพระตะเบิดได้เป็นผู้ปกครองเมืองอุไทยเป็นคนแรกในสมัยกรุงศรีอยุธยา เมืองอุไทย ต่อมาได้เรียกกันเป็น “เมืองอุไทย” คาดว่าเพี้ยนไปตามสำเนียงชาวพื้นเมืองเดิม ได้มีฐานะเป็นหัวเมืองด่านชั้นนอก มีพระพลสงครามเป็นนายด่านแม่กลอง และพระอินทรเดช เป็นนายด่านหนองหลวง (ปัจจุบัน แม่กลอง คือ อำเภออุ้มผาง และหนองหลวง คือ ตำบลหนองหลวง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก) คอยดูแลพม่าที่จะยกทัพมาตามเส้นทางชายแดนด้านแม่ละเมา ต่อมาในสมัยพระเอกาทศรถ (พ.ศ. ๒๑๔๘ – ๒๑๖๓) ได้โปรดให้บัญญัติอำนาจการใช้ตราประจำตำแหน่ง มีบัญชาการตามหัวเมืองนั้น ได้ระบุในกฎหมายเก่าลักษณะพระธรรมนูญว่า “เมืองอุไทยธานี เป็นหัวเมืองขึ้นแก่มหาดไทย” เมืองอุไทยธานี เป็นเมืองที่อยู่บนที่ดอนและลึกเข้าไปไม่มีแม่น้ำสายใหญ่ และไม่สามารถติดต่อทางเรือได้ ดังนั้น ชาวเมืองอุไทยธานี จึงต้องขนข้าวบรรทุกทุกเกวียนมาลงที่แม่น้ำ จึงทำให้พ่อค้าพากันไปตั้งยั้งฉางรับซื้อข้าวที่ริมแม่น้ำจนเป็นหมู่บ้านใหญ่ เรียกว่าหมู่บ้าน “สะแกกรัง” เนื่องจากเป็นพื้นที่มีป่าสะแกขึ้นเต็มริมน้ำ และมีต้นสะแกใหญ่อยู่กลางหมู่บ้าน บ้านสะแกกรังชาวจีนเรียกเพี้ยนเป็น “ซิเกียกั้ง” เป็นตลาดซื้อข้าวที่มีพ่อค้าคนจีนนิยมไปตั้งบ้านเรือนและยั้งฉาง ต่อมาในระยะหลังได้มีเจ้านายและขุนนางมาตั้งบ้านเรือนอยู่ เพราะความสะดวกในการกระเกณฑ์สิ่งของส่งเมืองหลวงซึ่งเป็นจำพวก มูลค้างคาว ไม้ซุง กระวาน และช้างป่า อีกทั้งยังมีช่องทางในการค้าข้าวอีกด้วย

พ.ศ. ๒๓๗๖ ข้าราชการชาวกรุงเทพฯ ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็น พระยาอุไทยธานี เจ้าเมืองอุไทยธานีในสมัยนั้น ได้เห็นว่าบ้านสะแกกรังเป็นตลาดใหญ่ มีผู้คนอพยพเข้ามาอยู่กันอย่างหนาแน่นอีกทั้งเป็นสถานที่ที่ชาวอุไทยธานีติดต่อค้าขายข้าว และไม้ซุง กับพ่อค้าที่นั่นมานานแล้ว จึงคิดตั้งบ้านเรือนเพื่อค้าขายประจวบกับเวลานั้น เจ้าเมืองไชยนาทเป็นเพื่อนกัน จึงขอตั้งบ้านเรือนที่ริมแม่น้ำสะแกกรัง เนื่องจากผู้คนมาติดต่อราชการและมาค้าขายกันมาก ทั้งนี้ เนื่องจากเจ้าเมืองไม่กล้าขึ้นไปเมืองอุไทยธานีเก่า อ้างว่ากลัวไข้ป่า จึงเป็นเหตุให้พากันอพยพมาอยู่กันมากขึ้น พ.ศ. ๒๓๙๑ ได้มีการแบ่งเขตดินแดนเมืองอุไทยธานี และเมืองไชยนาทโดยตัดเขตบ้าน สะแกกรังทางฝั่งคลองปากใต้ ตั้งแต่ท้ายบ้านสะแกกรังไปจดเมืองอุไทยธานีเก่า โอนที่นั่นจากเมืองไชยนาทเป็นของเมืองอุไทยธานี ดังนั้นเมืองอุไทยธานี จึงตั้งอยู่ที่ปลายสุดเขตแดนเมืองมโนรมย์ ข้างใต้บ้านลงมาสักคั้งน้ำหนึ่ง ก็เป็นแดนเมืองไชยนาท พ.ศ. ๒๔๔๑ เมืองอุไทยธานี ขึ้นกับมณฑลนครสวรรค์ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๖ ได้เปลี่ยนเป็นขึ้นกับมณฑลอยุธยา และสุดท้ายมีการประกาศเลิกมณฑล ปี พ.ศ. ๒๔๗๖ และกำหนดให้จังหวัดเป็นหน่วยปกครองส่วนภูมิภาค

ลักษณะที่ตั้งของกลุ่มจังหวัด

ภาพแผนที่แขวงอาณาเขตของกลุ่มจังหวัด

เขตติดต่อกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

จังหวัด	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันตก	ทิศตะวันออก
นครสวรรค์	กำแพงเพชร, พิจิตร	อุทัยธานี, ชัยนาท, ลพบุรี, สิงห์บุรี	อุทัยธานี, ตาก, กำแพงเพชร	เพชรบูรณ์
กำแพงเพชร	ตาก, สุโขทัย	นครสวรรค์	ตาก	พิษณุโลก, พิจิตร
พิจิตร	พิษณุโลก	นครสวรรค์	กำแพงเพชร, นครสวรรค์	เพชรบูรณ์
อุทัยธานี	นครสวรรค์	สุพรรณบุรี	กาญจนบุรี, ตาก	ชัยนาท, นครสวรรค์

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากมีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน ได้แก่ แม่น้ำปิง แม่น้ำวัง แม่น้ำยม และแม่น้ำน่าน ไหลมาบรรจบกันเป็นแม่น้ำเจ้าพระยาที่ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองจังหวัดนครสวรรค์ และแม่น้ำสะแกกรังที่มีต้นกำเนิดอยู่ในเขตเทือกเขาโมโกจู ในเขตจังหวัดกำแพงเพชร ไหลไปบรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยาที่ตำบลท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี จึงทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ ประกอบกับลักษณะดินเป็นดินเหนียวปนทราย มีการระบายน้ำได้ดีพื้นที่ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ จึงมีความเหมาะสมแก่การทำนาและปลูกพืชไร่

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีขนาดพื้นที่ ทั้งหมด ๒๙,๔๖๗ ตารางกิโลเมตร (ตร.กม.) โดยแบ่งออกเป็น จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดพิจิตร จังหวัดอุทัยธานี ดังนี้

(๓) โครงสร้างพื้นฐาน / โครงข่ายเส้นทางคมนาคม

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีโครงข่ายโลจิสติกส์หรือระบบขนส่งสินค้าทางบก ทางน้ำ และทางราง โครงข่ายเส้นทางคมนาคมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ที่เชื่อมโยงกับภูมิภาคอาเซียน ได้แก่ การเชื่อมโยงการขนส่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ แนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor : NSEC) ตั้งแต่จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน ตาก กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุรุธยา กรุงเทพฯ และการเชื่อมโยงการขนส่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ แนวตะวันออก - ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) ตั้งแต่จังหวัดนครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มุกดาหาร

๑) เส้นทางคมนาคมทางบกที่สำคัญ

๑. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (พหลโยธิน) จากกรุงเทพฯ ผ่านอุทัยธานี นครสวรรค์ และกำแพงเพชร สิ้นสุดที่เชียงราย เป็นเส้นทางสายหลักที่ใช้ในการคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างภาคเหนือกับภาคกลาง

๒. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ (บางปะอิน-นครสวรรค์) เป็นเส้นทางหลวงแผ่นดินที่แยกออกมาจากเส้นทางหมายเลข ๑ เริ่มจากอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำให้การเดินทางสู่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ สะดวกและรวดเร็ว เส้นทางนี้ต่อกับเส้นทางหมายเลข ๑ ที่จังหวัดนครสวรรค์มุ่งสู่เชียงราย

๓. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ เป็นเส้นทางเชื่อมระหว่างจังหวัดนครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก

๔. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๕ (นครสวรรค์-ชัยภูมิ) เป็นเส้นทางเชื่อมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ กับจังหวัดเพชรบูรณ์ไปสู่ภาคอีสาน

ข้อมูลด้านสังคม และความมั่นคง

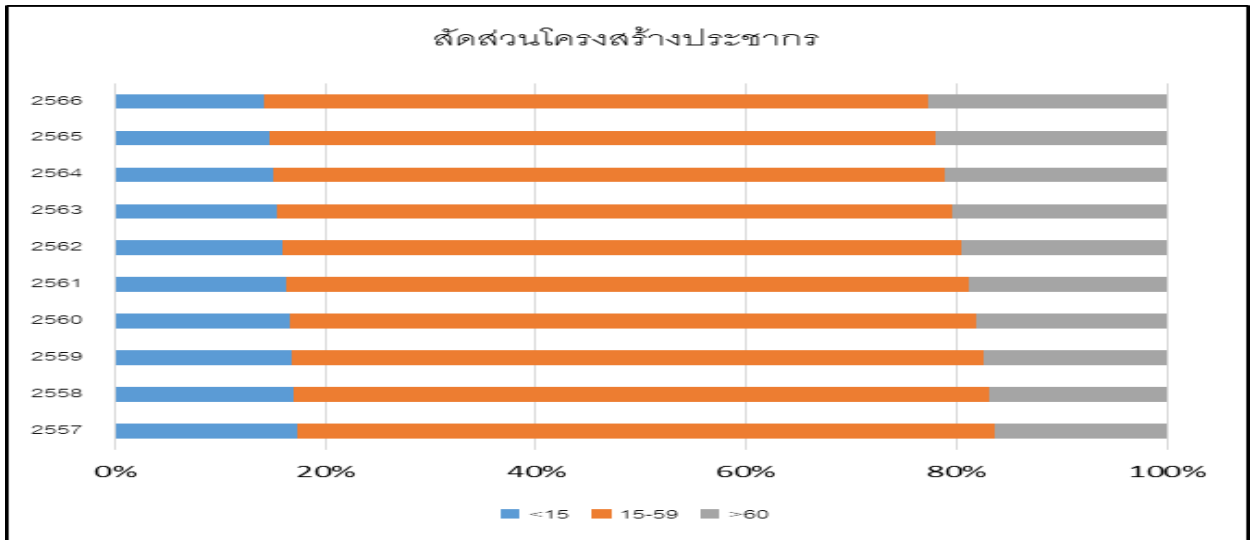
ประชากร

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีพื้นที่รวม ๒๙,๔๖๗ ตารางกิโลเมตร มีจำนวนประชากรรวม ๒,๕๗๑,๐๑๑ คน ความหนาแน่นของประชากร ๘๗.๒๕ คนต่อตารางกิโลเมตร จังหวัดที่มีประชากรมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ มีประชากรทั้งสิ้น ๑,๐๒๑,๘๘๓ คน (ความหนาแน่น ๑๐๖.๔๗ คนต่อตารางกิโลเมตร) รองลงมาคือจังหวัดกำแพงเพชรมีประชากร ๗๐๔,๙๔๘ คน (ความหนาแน่น ๘๑.๘๙ คนต่อตารางกิโลเมตร) จังหวัดพิจิตรมีประชากร ๕๒๑,๙๐๗ คน (ความหนาแน่น ๑๑๕.๑๙ คนต่อตารางกิโลเมตร) และจังหวัดอุทัยธานีมีประชากร ๓๒๒,๒๗๓ คน (ความหนาแน่น ๔๗.๘๙ คนต่อตารางกิโลเมตร)

ข้อมูลพื้นที่ ประชากรและความหนาแน่นของประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	ประชากร			พื้นที่ ตารางกิโลเมตร)	ความหนาแน่นของ ประชากร (คน/ตารางกิโลเมตร)
	ชาย	หญิง	รวม		
นครสวรรค์	๔๙๗,๓๗๕	๕๒๔,๕๐๘	๑,๐๒๑,๘๘๓	๙,๕๕๘	๑๐๖.๔๗
กำแพงเพชร	๓๔๗,๕๗๙	๓๕๗,๓๖๙	๗๐๔,๙๔๘	๘,๖๐๘	๘๑.๘๙
พิจิตร	๒๕๔,๒๗๑	๒๖๗,๖๓๖	๕๒๑,๙๐๗	๔,๕๓๑	๑๑๕.๑๙
อุทัยธานี	๑๕๗,๒๖๖	๑๖๕,๐๐๗	๓๒๒,๒๗๓	๖,๗๓๐	๔๗.๘๙
กลุ่มจังหวัด	๑,๒๕๖,๔๙๑	๑,๓๑๔,๕๒๐	๒,๕๗๑,๐๑๑	๒๙,๔๖๗	๘๗.๒๕

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

ข้อมูลการปกครองส่วนภูมิภาคและลักษณะการปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ จำแนกรายจังหวัด (แห่ง)

จังหวัด	อบจ.	อำเภอ / กิ่งอำเภอ	ตำบล	เทศบาลนคร / เทศบาลเมือง / เทศบาลตำบล	องค์การบริหาร ส่วนตำบล	หมู่บ้าน
นครสวรรค์	๑	๑๕	๑๒๘	๒๑	๑๒๑	๑,๔๓๔
กำแพงเพชร	๑	๑๑	๗๘	๒๕	๖๔	๙๖๓
พิจิตร	๑	๑๒	๘๖	๒๘	๗๓	๘๘๙
อุทัยธานี	๑	๘	๗๐	๑๔	๔๙	๖๔๒
กลุ่มจังหวัด	๔	๔๖	๓๖๒	๘๘	๓๐๗	๓,๙๒๘

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

การนับถือศาสนา

ประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีข้อมูล จำนวน ศาสนสถาน (วัด/คริสตจักร/มัสยิด) จำนวนพระภิกษุ-สามเณร ดังนี้

จำนวนศาสนสถาน (วัด/คริสตจักร/มัสยิด)

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	วัด (แห่ง)	โบสถ์คริสต์ (แห่ง)	มัสยิด (แห่ง)
นครสวรรค์	๘๑๖	๓๑	๔
กำแพงเพชร	๖๒๙	๔๒	๑
พิจิตร	๔๗๒	๑๔	๑
อุทัยธานี	๓๑๘	๒๖	๒
กลุ่มจังหวัดฯ	๒,๒๓๕	๑๑๓	๘

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีวัด จำนวน ๒,๐๘๙ แห่ง และโบสถ์คริสต์ จำนวน ๑๑๓ แห่ง ซึ่งจังหวัดนครสวรรค์ เป็นจังหวัดที่มีจำนวนวัดมากเป็นอันดับ ๑ ของกลุ่มจังหวัดฯ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๓๐ ของจำนวนวัดทั้งหมดในกลุ่มจังหวัด โดยมีวัดจำนวน ๘๒๑ แห่ง และจังหวัดพิจิตรมีวัดมากเป็นอันดับ ๒ ของกลุ่มจังหวัดฯ มีจำนวน ๔๗๖ แห่ง

จำนวนพระภิกษุ-สามเณร ประจำปี ๒๕๖๕ (รูป)

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	พระภิกษุ (รูป)			สามเณร (รูป)		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
นครสวรรค์	๕,๐๗๔	๓,๖๙๘	๓,๖๙๘	๙๖๔	๙๕๘	๙๕๘
กำแพงเพชร	๓,๖๕๘	๓,๕๒๕	๔,๓๘๓	๒๓๘	๑๒๖	๑๑๗
พิจิตร	๒,๙๘๘	๒,๙๑๕	๓,๖๐๔	๑๘๔	๑๙๘	๗๙
อุทัยธานี	๑,๔๐๐	๑,๔๘๕	๑,๐๗๔	๖๐	๖๖	๔๘
กลุ่มจังหวัดฯ	๑๓,๑๒๐	๑๑,๖๒๓	๑๒,๗๕๙	๑,๔๔๖	๑,๓๕๘	๑,๒๐๒

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

การสาธารณสุข

การให้บริการสาธารณสุขมีความครอบคลุมมากขึ้น แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ โดยสัดส่วนแพทย์ต่อประชากรมีการกระจุกตัวในจังหวัดที่เป็นเมืองศูนย์กลางและเมืองหลักกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีสถานบริการสาธารณสุขให้บริการครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ โดยมีโรงพยาบาลศูนย์สุขภาพชุมชน ศูนย์บริการสาธารณสุข คลินิกเอกชน รวมจำนวน ๑,๔๗๒ แห่ง และมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร ๑ : ๒,๐๒๓ คน ซึ่งยังคงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานขององค์การอนามัยโลก (WHO) ซึ่งกำหนดแพทย์ต่อประชากร ๑ : ๑,๐๐๐ คน

จำนวนแพทย์ ทันตแพทย์รายจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
นครสวรรค์	๖๐๑	๖๕๔	๕๖๔	๖๑๕	๔๙๔
กำแพงเพชร	๒๖๕	๒๖๙	๑๗๘	๒๔๕	๒๗๓
พิจิตร	๓๐๗	๓๓๒	๒๖๖	๒๘๘	๒๖๖
อุทัยธานี	๑๗๑	๑๗๙	๑๖๐	๑๘๘	๑๗๖
กลุ่มจังหวัด	๑,๓๔๔	๑,๔๓๔	๑,๑๖๘	๑,๓๓๖	๑,๒๐๙

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ข้อมูลสาธารณสุขรายจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ปี ๒๕๖๔

ข้อมูลสาธารณสุข	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร	อุทัยธานี
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	๑	๑	๑	๑
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ / กิ่งอำเภอ	๑๕	๑๑	๑๒	๘
สถานบริการสาธารณสุขชุมชน	-	-	-	-
โรงพยาบาลศูนย์	๑	-	-	-
โรงพยาบาลทั่วไป	-	๑	๑	๑
โรงพยาบาลชุมชน	๑๓	๑๑	๑๑	๗
ศูนย์สุขภาพชุมชนของโรงพยาบาล	๕	๒	๓	-
ศูนย์สุขภาพชุมชน สธ.	-	-	-	๑
ศูนย์วิชาการ	๓	-	-	-
โรงพยาบาลนอก สป.สธ.	๒	-	-	-
โรงพยาบาลนอก สธ.	๓	-	-	-

ข้อมูลสาธารณสุข	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร	อุทัยธานี
ศูนย์บริการสาธารณสุข	-	๖	-	๑
ศูนย์สุขภาพชุมชนนอก สธ.	๖	-	-	-
โรงพยาบาลเอกชน	๕	๒	๔	๑
คลินิกเอกชน	๔๓๓	๗๔	๑๙๙	๑๑๘
โรงพยาบาล / ศูนย์บริการสาธารณสุขสาขา	-	-	๑	-
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล	๑๙๐	๑๒๐	๑๐๙	๘๘
รวม	๖๗๗	๒๒๘	๓๔๑	๒๒๖

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

การศึกษา

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีจำนวนสถานศึกษา ครู นักเรียน นักศึกษา และจำนวนห้องเรียน รายละเอียดดังตาราง

จำนวนสถานศึกษา ครู นักเรียน นักศึกษา และห้องเรียน จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	สถานศึกษา (แห่ง)	ครูอาจารย์ (คน)	นักเรียน นักศึกษา (คน)	ห้องเรียน (ห้อง)
นครสวรรค์	๖๖๑	๑๐,๓๖๗	๑๘๓,๐๑๐	๔,๒๔๓
กำแพงเพชร	๗๑๖	๗,๐๑๐	๑๒๙,๓๘๕	๕,๔๖๖
พิจิตร	๕๙๒	๖,๐๖๕	๘๒,๘๓๙	๔,๗๔๕
อุทัยธานี	๔๐๖	๔,๑๒๙	๕๖,๘๕๗	๓,๕๑๙
กลุ่มจังหวัด	๒,๓๗๕	๒๗,๕๗๑	๔๕๒,๐๙๑	๑๗,๙๗๓

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

จำนวนสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในกลุ่มจังหวัด
ภาคเหนือตอนล่าง ๒ (จำแนกรายจังหวัด) ปการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

จังหวัด	วิทยาลัย เทคนิค	วิทยาลัย อาชีวศึกษา	วิทยาลัย เกษตรและ เทคโนโลยี	วิทยาลัย สารพัดช่าง	วิทยาลัย การอาชีพ	วิทยาลัย เทคโนโลยีและ การจัดการ	รวม (แห่ง)
นครสวรรค์	๒	๑	๑	-	๒	๑	๗
กำแพงเพชร	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๖
พิจิตร	๑	๑	๑	-	-	-	๓
อุทัยธานี	๑	-	๑	๑	-	-	๓
กลุ่มจังหวัด	๕	๓	๔	๒	๓	๒	๑๙

ที่มา : สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน

O-NET (Ordinary National Educational Test)

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (ระดับ ประถมศึกษา ชั้น ปที่ ๖ ระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๓ และระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๖ ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-net) เฉลี่ยประจำปีการศึกษา ๒๕๖๕

จังหวัด	ป.๖			
	ภาษาไทย	อังกฤษ	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์
นครสวรรค์	๕๓.๒๒	๓๕.๖๓	๒๖.๖๔	๓๘.๔๗
กำแพงเพชร	๕๓.๖๖	๓๔.๘๒	๒๘.๒๘	๓๘.๓๖
พิจิตร	๕๒.๗๕	๓๕.๒๙	๒๖.๘๖	๓๗.๗๕
อุทัยธานี	๕๓.๒๐	๓๓.๐๒	๒๗.๒๗	๓๘.๒๑
กลุ่มจังหวัด	๕๓.๒๑	๓๔.๖๙	๒๗.๒๖	๓๘.๒๐

จังหวัด	ม.๓			
	ภาษาไทย	อังกฤษ	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์
นครสวรรค์	๕๓.๒๔	๓๒.๒๒	๒๔.๘๔	๓๓.๕๗
กำแพงเพชร	๕๑.๐๐	๒๙.๓๘	๒๒.๘๐	๓๒.๐๗
พิจิตร	๕๑.๘๕	๒๙.๔๔	๒๓.๑๗	๓๒.๓๗
อุทัยธานี	๔๙.๙๓	๒๙.๓๒	๒๓.๓๑	๓๒.๖๒
กลุ่มจังหวัด	๕๑.๕๑	๓๐.๐๙	๒๓.๕๓	๓๒.๖๖

จังหวัด	ม.๖				
	ภาษาไทย	สังคมศึกษาฯ	อังกฤษ	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์
นครสวรรค์	๔๓.๑๔	๓๒.๘๓	๒๑.๘๖	๒๐.๐๔	๒๗.๑๔
กำแพงเพชร	๔๑.๖๕	๓๑.๘๙	๒๒.๘๐	๒๐.๗๖	๒๗.๒๓
พิจิตร	๔๑.๙๑	๓๒.๒๗	๒๒.๘๙	๒๑.๔๘	๒๙.๑๑
อุทัยธานี	๔๕.๗๓	๓๓.๗๗	๒๓.๓๗	๒๓.๑๒	๒๘.๘๓
กลุ่มจังหวัด	๔๓.๑๑	๓๒.๖๙	๒๒.๗๓	๒๑.๓๕	๒๘.๐๙

ที่มา : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

สถาบันอุดมศึกษา ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ (จำแนกรายจังหวัด)

จังหวัด	สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	วิทยาเขตสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน
นครสวรรค์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา	มหาวิทยาลัยมหิดล (วิทยาเขตนครสวรรค์)
		มหาวิทยาลัยภาคกลาง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์)
กำแพงเพชร	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	-	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(วิทยาลัยเขตกำแพงเพชร)
พิจิตร	วิทยาลัยชุมชนพิจิตร	-	-
อุทัยธานี	วิทยาลัยชุมชนอุทัยธานี	-	มหาวิทยาลัยรามคำแหง (สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ) วิทยาลัยสงฆ์อุทัยธานี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่มา : สำนักงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

กำลังแรงงาน

สถานภาพแรงงานและอัตราการว่างงานของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ตามตารางด้านล่างนี้

ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ ป.พ.ศ. ๒๕๖๕

จังหวัดและเพศ	ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	กำลังแรงงานรวม			ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
		รอฤดูกาล	ผู้มีงานทำ	ผู้ว่างงาน	
นครสวรรค์	๗๖๗,๖๐๕	๑๖๔	๕๑๑,๓๕๕	๕,๓๗๘	๒๕๐,๗๐๘
กำแพงเพชร	๖๒๒,๓๐๐	๗,๔๘๖	๔๒๗,๔๓๘	๙,๙๗๗	๒๐๗,๓๙๙
พิจิตร	๔๒๗,๖๑๓	๑๒๔	๒๗๕,๑๔๖	๒,๙๗๙	๑๔๙,๓๖๔
อุทัยธานี	๒๓๐,๖๗๔	๓๑๒	๑๕๐,๑๔๓	๑,๕๕๐	๗๘,๖๖๙
กลุ่มจังหวัด	๒,๐๘๘,๑๙๒	๘,๐๘๖	๑,๓๖๔,๐๘๒	๑๙,๘๘๔	๖๙๖,๑๔๐

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความยากจน

จำนวนคนจนและสัดส่วนคนจน (ด้านรายจ่าย)

จังหวัดกลุ่มจังหวัด	๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
นครสวรรค์	๕๙	๖.๒๕	๔๓	๔.๖๘	๕๕	๖.๐๓	๕๒	๕.๗๐	๔๑	๔.๖๒
กำแพงเพชร	๓๘	๔.๘๗	๒๘	๓.๖๓	๙	๑.๑๗	๑๗	๒.๑๓	๕	๐.๖๑
พิจิตร	๗	๑.๓๔	๕	๐.๙๓	๖	๑.๒๑	๘	๑.๔๘	๖	๑.๒๗
อุทัยธานี	๑๗	๕.๙๘	๑๐	๓.๕๕	๓๒	๑๑.๖๔	๑๘	๖.๕๒	๒๔	๘.๘๗
กลุ่มจังหวัด	๓๐	๔.๖๑	๒๑	๓.๒๐	๒๕	๕.๐๑	๒๔	๓.๙๖	๑๙	๓.๘๔

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ผู้สูงอายุ

จำนวนผู้สูงอายุอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป

จังหวัดกลุ่มจังหวัด	จำนวน (คน)			สัดส่วน (ร้อยละ)		
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
นครสวรรค์	๒๒๕,๘๙๑	๒๓๓,๘๔๔	๒๔๑,๑๐๓	๒๑.๘๒	๒๒.๗๓	๒๓.๕๙
กำแพงเพชร	๑๓๖,๕๕๕	๑๔๑,๙๑๘	๑๔๖,๗๙๖	๑๙.๑๘	๒๐.๐๒	๒๐.๘๒
พิจิตร	๑๑๗,๐๓๓	๑๒๑,๔๙๘	๑๒๔,๔๗๖	๒๒.๑๐	๒๓.๑๐	๒๓.๘๕
อุทัยธานี	๖๙,๓๗๐	๗๑,๕๘๙	๗๓,๖๓๖	๒๑.๓๔	๒๒.๑๐	๒๒.๘๕
กลุ่มจังหวัด	๕๔๘,๘๘๙	๕๖๘,๘๔๙	๕๘๖,๐๑๑	๒๑.๑๑	๒๑.๙๙	๒๒.๗๘

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๕

คดีอาชญากรรมและยาเสพติด

สถิติการรับแจ้งและจับกุมคดีอาญาที่น่าสนใจ จำแนกตามประเภทคดีที่รับแจ้ง พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕

ประเภทคดี	นครสวรรค์			กำแพงเพชร			พิจิตร			อุทัยธานี		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
รวม	๒๓๗	๒๙๒	๒๓๘	๑๑๓	๑๑๔	๗๐	๖๗	๖๐		๑๑๐		
โจรกรรม	๔	๑๑	๙	๓	๙	๖	๐	๕/๕	๓/๓	๐		
รถจักรยานยนต์												
โจรกรรมรถยนต์	๐	๒	๐	๒	๑	-	๐	๑/๑	๐	๔		
โจรกรรม โค - กระบือ	๐	๐	๐	-	-	-	๐	๐	๐	๐		
โจรกรรม เครื่องมือ	๓	๗	๑	-	-	-	๐	๐	๐	๐		
การเกษตร												
ปล้น-ชิงรถยนต์	๐	๐	๐	-	-	-	๐	๐	๐	๐		
โดยสาร												
ปล้น-ชิงรถยนต์	๐	๐	๐	-	-	-	๐	๐	๐	๐		
แท็กซี่												
ข่มขืนและฆ่า	๐	๐	๐	-	-	-	๐	๐	๐	๑๓		
ลักพาเรียกค่าไถ่	๐	๐	๐	-	-	-	๐	๐	๐	๐		
ฉ้อโกง	๑๔๗	๑๘๙	๑๔๖	๖๑	๖๙	๖๔	๓๕	๓๕	๔๔/๒๙	๖๗		
ยักยอกทรัพย์สิน	๘๓	๘๓	๘๒	๔๗	๓๕	-	๓๒	๑๙	๔๒/๓๕	๒๖		

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

คดียาเสพติด ป พ.ศ ๒๕๖๕

จังหวัด	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	จำนวนคดี	จำนวนผู้ถูกจับกุม	จำนวนคดี	จำนวนผู้ถูกจับกุม	จำนวนคดี	จำนวนผู้ถูกจับกุม
นครสวรรค์	(ไม่มีข้อมูล)	(ไม่มีข้อมูล)	๓,๒๗๔	(ไม่มีข้อมูล)	(ไม่มีข้อมูล)	๓,๒๗๔
กำแพงเพชร	๒,๘๔๒	๒,๙๐๒	๑,๗๔๗	๒,๘๔๒	๒,๙๐๒	๑,๗๔๗
พิจิตร	๑,๗๙๐	๑,๘๖๑	๑,๗๓๗	๑,๗๙๐	๑,๘๖๑	๑,๗๓๗
อุทัยธานี	----- ไม่มีข้อมูล -----					

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การใช้ที่ดินและการถือครองที่ดินทางการเกษตร

การใช้ที่ดินและการถือครองที่ดินของกลุ่มจังหวัดฯ ป พ.ศ. ๒๕๖๔

จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด (ไร่)	เนื้อที่ป่าไม้ (ไร่)	ใช้ประโยชน์ ทางการเกษตร (ไร่)	เนื้อที่นอกการเกษตร (ไร่)
นครสวรรค์	๕,๙๕๓,๕๑๗.๗๓	๕๘๐,๕๗๕.๕๑	๔,๓๖๑,๑๓๕	๑,๐๑๑,๘๐๗.๒๒
กำแพงเพชร	๕,๓๒๐,๒๗๙.๒๒	๑,๒๔๘,๓๖๐.๐๓	๓,๒๔๘,๔๗๖	๘๒๓,๔๔๓.๑๙
พิจิตร	๒,๖๙๙,๓๖๑.๐๖	๑๑,๓๐๒.๑๒	๒,๐๘๐,๖๐๙	๖๐๗,๔๔๙.๙๔
อุทัยธานี	๔,๑๕๔,๓๘๔.๔๔	๒,๑๓๕,๑๕๙.๒๕	๑,๕๗๘,๐๑๑	๔๔๑,๒๑๔.๑๙
กลุ่มจังหวัดฯ	๑๘,๑๒๗,๕๔๒.๔๕	๓,๙๗๕,๓๙๖.๙๑	๑๑,๒๖๘,๒๓๑	๒,๘๘๓,๙๑๔.๕๔

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

การใช้ที่ดินและการถือครองที่ดินของกลุ่มจังหวัดฯ ป พ.ศ. ๒๕๖๔

จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด	เนื้อที่ของตนเอง	เนื้อที่ของคนอื่น		
			เช่าผู้อื่น	รับจ้าง/รับขาย ฝาก/ได้ฟรี	รวม
นครสวรรค์	๔,๓๖๑,๑๓๕	๑,๖๙๑,๒๗๑	๑,๕๖๒,๕๕๓	๑,๑๐๗,๓๑๑	๒,๖๖๙,๘๖๔
กำแพงเพชร	๓,๒๔๘,๔๗๖	๗๑๑,๑๖๘	๑,๔๕๖,๘๕๐	๑,๐๘๐,๔๕๘	๒,๕๓๗,๓๐๘
พิจิตร	๒,๐๘๐,๖๐๙	๙๗๑,๐๘๕	๙๑๖,๖๕๖	๒๐๖,๘๖๘	๑,๑๒๓,๕๒๔
อุทัยธานี	๑,๕๗๘,๐๑๑	๕๙๖,๗๖๙	๕๙๗,๑๓๙	๓๘๔,๑๐๓	๙๘๑,๒๔๒
กลุ่มจังหวัดฯ	๑๑,๒๖๘,๒๓๑	๓,๙๗๕,๓๙๖	๔,๕๓๓,๑๙๘	๒,๗๗๘,๗๔๐	๗,๓๑๑,๙๓๘

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

พื้นที่ป่าไม้

จังหวัด	๒๕๖๐		๒๕๖๑		๒๕๖๒	
	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละพื้นที่ จังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละพื้นที่ จังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละพื้นที่ จังหวัด
นครสวรรค์	๕๖๘,๑๐๗	๙.๕๔	๕๗๙,๐๑๑	๙.๗๓	๕๗๙,๖๗๖.๑๒	๙.๗๔
กำแพงเพชร	๑,๒๓๘,๐๗๔	๒๓.๒๗	๑,๒๔๗,๒๗๓	๒๓.๔๔	๑,๒๔๘,๑๒๑.๖๖	๒๓.๔๖
พิจิตร	๙,๕๔๔	๐.๓๕	๑๐,๔๕๐	๐.๓๙	๑๐,๖๒๒.๕๒	๐.๓๙
อุทัยธานี	๒,๑๓๕,๓๕๗	๕๑.๓๘	๒,๑๓๖,๐๖๖	๕๑.๔๒	๒,๑๓๖,๗๔๐.๘๗	๕๑.๔๓
กลุ่มจังหวัด	๓,๙๕๐,๐๘๒	๒๑.๑๔	๓,๙๗๒,๘๐๐	๒๑.๒๕	๓,๙๗๕,๑๖๑.๑๗	๒๑.๒๕

ที่มา : กรมป่าไม้

ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น

จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
นครสวรรค์	๘๙๔.๐๐	๗๕๖.๐๙	๗๘๗.๙๐	๘๑๕.๐๐	๘๓๖.๐๐	๘๙๗.๐๐
กำแพงเพชร	๔๑๗.๘๔	๔๑๕.๓๙	๕๒๙.๑๐	๕๕๓.๐๐	๕๑๔.๐๐	๔๖๓.๐๐
พิจิตร	๖๕๒.๕๕	๔๔๙.๑๙	๓๒๔.๗๐	๓๒๗.๐๐	๓๓๖.๐๐	๓๔๔.๐๐
อุทัยธานี	๓๑๖.๔๙	๒๘๕.๕๕	๒๐๙.๑๐	๒๐๔.๐๐	๒๔๓.๐๐	๒๔๙.๐๐
รวม (กลุ่มจังหวัด)	๒,๒๘๐.๘๘	๑,๙๐๖.๒๒	๑,๘๕๐.๘๐	๑,๘๘๙.๐๐	๑,๙๒๙.๐๐	๑,๙๕๓.๐๐

ขยะมูลฝอยที่ถูกนำมาใช้ประโยชน์ (ตัน/วัน)

จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
นครสวรรค์	๑๒๒.๐๑	๒๒๐.๕๙	๓๕๓.๙๐	๓๕๓.๐๐	๓๙๐.๐๐	๓๙๕.๐๐
กำแพงเพชร	๙๐.๙๕	๑๓๕.๐๔	๒๖๕.๓๐	๒๕๖.๐๐	๒๗๐.๐๐	๒๒๐.๐๐
พิจิตร	๑๔๒.๕๙	๑๔๖.๙๒	๑๗๐.๐๐	๑๓๘.๐๐	๑๖๕.๐๐	๑๗๐.๐๐
อุทัยธานี	๔๘.๙๕	๔๗.๓๗	๑๒๐.๑๐	๙๕.๐๐	๑๓๐.๐๐	๑๒๒.๐๐
รวม (กลุ่มจังหวัด)	๔๐๔.๕๐	๕๕๙.๙๒	๙๐๙.๓๐	๘๔๒.๐๐	๙๕๕.๐๐	๙๐๗.๐๐

ขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดอย่างถูกต้อง (ตัน/วัน)

จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
นครสวรรค์	๔๑๘.๙๑	๓๗๘.๕๒	๓๓๖.๐๐	๓๖๑.๐๐	๓๐๔.๐๐	๓๕๕.๐๐
กำแพงเพชร	๑๔๓.๑๒	๑๕๘.๒๘	๑๓๘.๐๐	๑๒๐.๐๐	๑๓๒.๐๐	๑๓๑.๐๐
พิจิตร	๑๑๓.๔๐	๑๒๓.๗๖	๑๓๑.๐๐	๕๔.๐๐	๗๒.๐๐	๖๙.๐๐
อุทัยธานี	๕๕.๙๐	๙๖.๗๗	๕๘.๐๐	๗๐.๐๐	๕๓.๐๐	๖๘.๐๐
รวม (กลุ่มจังหวัด)	๗๓๑.๓๓	๗๕๗.๓๓	๖๖๓.๐๐	๖๐๕.๐๐	๕๖๑.๐๐	๖๒๓.๐๐

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ

พื้นที่ชลประทาน

พื้นที่ชลประทานของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีแหล่งน้ำโครงการชลประทานรวม ๘๕๒ แห่ง รวมพื้นที่รับน้ำจากโครงการฯ รวม ๕.๔๑ ล้านไร่ ประกอบด้วย

๑. โครงการชลประทานขนาดใหญ่ มีโครงการชลประทานขนาดใหญ่ จำนวน ๑๑ แห่ง รวมพื้นที่การเกษตรที่รับน้ำจากโครงการฯ จำนวน ๒.๗๗ ล้านไร่ เป็นงานชลประทานอเนกประสงค์ที่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านการเกษตร การอุปโภคบริโภค การบรรเทาอุทกภัย การอุตสาหกรรม การผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังน้ำ การคมนาคม แหล่งเพาะพันธุ์ประมงน้ำจืด แหล่งท่องเที่ยว และอื่น ๆ ภายในแต่ละโครงการมีงานก่อสร้างหลายประเภท เช่น เขื่อนเก็บกักน้ำ เขื่อนหรือฝายทดน้ำ การสูบน้ำ ระบบส่งน้ำ ระบบระบายน้ำระบบชลประทานในแปลงนา ถ้าเป็นการก่อสร้างประเภทเขื่อนเก็บกักน้ำ สามารถเก็บกักน้ำได้มากกว่า ๑๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร หรือมีพื้นที่อ่างเก็บน้ำตั้งแต่ ๑๕ ตารางกิโลเมตร หรือพื้นที่ชลประทานมากกว่า ๘๐,๐๐๐ ไร่

๒. โครงการชลประทานขนาดกลาง โครงการชลประทานขนาดกลาง จำนวน ๔๔ แห่ง รวมพื้นที่การเกษตรที่รับน้ำจากโครงการฯ จำนวน ๐.๙๔ ล้านไร่ เป็นงานก่อสร้างอาคารชลประทานประเภทต่างๆ เช่น เขื่อนเก็บกักน้ำ เขื่อนทดน้ำ ฝาย โรงสูบน้ำ ระบบส่งน้ำและระบายน้ำ รวมทั้งงานก่อสร้างทางลำเลียงผลผลิตและงานแปรรูป ลำน้ำ โครงการขนาดกลางมีปริมาตรเก็บกักน้ำน้อยกว่า ๑๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่เก็บกักน้ำน้อยกว่า ๑๕ ตารางกิโลเมตร หรือมีพื้นที่ชลประทานน้อยกว่า ๘๐,๐๐๐ ไร่

๓. โครงการชลประทานขนาดเล็ก โครงการชลประทานขนาดเล็ก จำนวน ๗๙๗ แห่ง รวมพื้นที่การเกษตร ที่รับน้ำจากโครงการฯ จำนวน ๑.๗๐ ล้านไร่ เป็นงานพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อแก้ปัญหาหรือบรรเทาความเดือดร้อนเกี่ยวกับเรื่องน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภค และทำการเกษตร ซึ่งเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐาน รวมทั้งการแก้ไขบรรเทาความเดือดร้อนจากอุทกภัย

พื้นที่ชลประทานกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๔

จังหวัด	โครงการขนาดใหญ่		โครงการขนาดกลาง		โครงการขนาดเล็ก	
	จำนวน (แห่ง)	จำนวน (ไร่)	จำนวน (แห่ง)	จำนวน (ไร่)	จำนวน (แห่ง)	จำนวน (ไร่)
นครสวรรค์	๔	๓๓๓,๗๖๒	๑๕	๓๙๑,๒๙๕	๑๘๔	๕๖๕,๖๕๐
กำแพงเพชร	๓	๑,๙๐๔,๔๑๖	๘	๒๐๒,๘๘๐	๑๕๓	๗๒๕,๙๐๒
พิจิตร	๓	๓๘๒,๘๗๘	๑๗	๒๕๙,๔๓๓	๑๔๒	๒๔๓,๓๙๐
อุทัยธานี	๑	๑๕๓,๙๓๕	๔	๘๓,๗๘๔	๓๑๘	๑๖๑,๔๔๗
รวม	๑๑	๒,๗๗๔,๙๙๔	๔๔	๙๓๗,๓๙๒	๗๙๗	๑,๖๙๖,๔๓๙

ที่มา : โครงการชลประทาน

สถานการณ์อุทกภัย

หน่วย : หมู่บ้าน

จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
					หมู่บ้าน	ครัวเรือน
นครสวรรค์	-	-	-	๑๓๐๘	๑๒,๙๙	๗๒,๒๓๐
กำแพงเพชร	๘	๑๓	๖๐	๖๗๐	๕๗๒	๑๑,๐๔๗
พิจิตร	๑๘	๑๑	๒๑		๕๗๖	๕,๖๙๘
อุทัยธานี	-ไม่มีข้อมูล-				๕๖๗	๑๒,๖๘๗

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

สถานการณ์ภัยแล้ง

จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
นครสวรรค์	-	๑๖๔	๑๒๕	๙๒	ไม่มีเหตุ
กำแพงเพชร	-	-	-	-	ไม่มีเหตุ
พิจิตร	ไม่มีเหตุ	๑๗	ไม่มีเหตุ	ไม่มีเหตุ	ไม่มีเหตุ
อุทัยธานี	-ไม่มีข้อมูล-				ไม่มีเหตุ

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดในกลุ่มจังหวัด/กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ข้อมูลเชิงสถิติที่สำคัญเชิงพื้นที่

■ การเกษตรที่สำคัญ

เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร

หน่วย : ไร่

จังหวัด	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
นครสวรรค์	๔,๓๘๓,๕๗๙	๔,๓๘๒,๓๕๔	๔,๓๘๒,๙๕๘	๔,๓๘๑,๘๘๗	๔,๓๘๒,๗๑๔
กำแพงเพชร	๓,๐๗๒,๒๙๕	๓,๐๗๑,๖๓๒	๓,๐๗๒,๓๓๖	๓,๐๗๑,๒๗๗	๓,๐๗๑,๕๒๓
พิจิตร	๒,๐๓๖,๙๓๓	๒,๐๓๖,๓๙๒	๒,๐๓๖,๗๑๘	๒,๐๓๖,๓๕๖	๒,๐๓๗,๑๒๙
อุทัยธานี	๑,๖๒๕,๑๔๕	๑,๖๒๖,๓๕๙	๑,๖๒๖,๗๔๔	๑,๖๒๖,๐๙๔	๑,๖๒๔,๑๐๑
กลุ่มจังหวัด	๑๑,๑๑๗,๙๕๒	๑๑,๑๑๖,๗๓๗	๑๑,๑๑๘,๗๕๖	๑๑,๑๑๕,๖๑๔	๑๑,๑๑๘,๔๖๗

เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ป.พ.ศ. ๒๕๖๒

จังหวัด	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร				
		นาข้าว	พืชไร่	สวนไม้ผล ไม้ยืนต้น	สวนผัก ไม้ดอก/ ไม้ประดับ	การเกษตร อื่น ๆ
นครสวรรค์	๔,๓๘๒,๗๑๔	๒,๖๔๓,๑๕๓	๑,๔๖๒,๒๔๔	๘๒,๔๒๘	๒๘,๘๕๖	๑๖๖,๐๓๓
กำแพงเพชร	๓,๐๗๑,๕๒๓	๑,๔๔๘,๗๑๕	๑,๓๑๙,๗๗๔	๑,๕๙,๕๖๘	๔,๐๑๑	๑๓๙,๔๕๕
พิจิตร	๒,๐๓๗,๑๒๙	๑,๘๐๘,๑๙๘	๑๔๙,๔๔๘	๑๐,๐๑๘	๙,๔๘๔	๕๙,๙๘๑
อุทัยธานี	๑,๖๒๗,๑๐๑	๖๔๖,๘๕๑	๗๖๓,๓๖๔	๑๑๖,๒๐๓	๑๑,๑๘๙	๘๙,๔๘๔
กลุ่มจังหวัด	๑๑,๑๑๘,๔๖๗	๖,๕๔๖,๙๑๗	๓,๖๙๔,๘๓๐	๓๖๘,๒๑๗	๕๓,๕๔๐	๔๕๔,๙๖๓

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

■ ข้าวนาปี / ข้าวนาปรัง

ผลผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ข้าว, มันสำปะหลัง, อ้อยโรงงาน มีข้อมูลการเพาะปลูกจากสำนักงานเกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ดังนี้

ข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปี (ปีการเพาะปลูก ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖)

รายการ	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	๒๕๖๓/ ๒๕๖๔	๒๕๖๔/ ๒๕๖๕	๒๕๖๕/ ๒๕๖๖	๒๕๖๓/ ๒๕๖๔	๒๕๖๔/ ๒๕๖๕	๒๕๖๕/ ๒๕๖๖	๒๕๖๓/ ๒๕๖๔	๒๕๖๔/ ๒๕๖๕	๒๕๖๕/ ๒๕๖๖
นครสวรรค์	๒,๔๑๐,๙๑๖	๒,๖๑๙,๘๐๐	๒,๕๕๙,๒๗๕	๑,๒๘๑,๘๘๘	๑,๓๗๓,๖๓๕	๑,๓๗๓,๒๔๓	๕๓๖	๕๓๖	๕๘๔
กำแพงเพชร	๑,๑๙๓,๖๖๗	๑,๒๔๕,๕๘๖	๑,๒๖๕,๗๘๓	๖๙๘,๐๖๗	๗๓๘,๘๒๘	๗๗๘,๗๘๕	๕๘๘	๕๙๗	๖๑๘
พิจิตร	๑,๗๓๒,๑๔๐	๑,๘๐๔,๓๑๐	๑,๘๐๗,๖๖๙	๑,๐๑๐,๔๙๑	๑,๐๒๓,๖๗๐	๑,๐๔๐,๘๘๕	๕๙๖	๕๙๐	๕๙๖
อุทัยธานี	๕๒๕,๙๕๒	๕๔๔,๙๕๓	๖๒๑,๗๐๖	๒๔๓,๙๑๗	๓๔๔,๖๕๒	๓๙๐,๑๓๕	๖๒๒	๖๒๔	๖๔๖
กลุ่มจังหวัด	๕,๘๖๒,๖๗๕	๖,๒๖๔,๖๔๙	๖,๒๕๔,๔๓๓	๓,๒๓๔,๓๗๓	๓,๓๘๑,๗๘๕	๓,๕๘๓,๐๔๘	๕๙๖	๕๙๗	๖๑๑

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปรัง (การเพาะปลูก พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)

จังหวัด/ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (ตัน)		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
นครสวรรค์	๕๓๕,๕๔๔	๓๕๕,๑๓๒	๕๒๕,๔๓๖	๓๔๓,๗๒๘	๒๓๓,๘๘๖	๓๔๖,๓๘๓	๖๔๓	๖๖๕	๖๖๔
กำแพงเพชร	๓๐๗,๖๔๔	๓๓๗,๘๕๙	๓๘๗,๙๒๓	๑๘๔,๕๒๘	๒๐๓,๓๑๑	๒๔๑,๐๒๗	๖๐๑	๖๐๒	๖๒๒
พิจิตร	๔๘๑,๑๔๖	๔๙๖,๐๓๑	๔๗๐,๘๕๓	๓๐๒,๓๔๔	๓๑๖,๐๐๓	๓๐๗,๓๘๗	๖๒๙	๖๓๘	๖๕๔
อุทัยธานี	๔๐,๘๔๗	๑๐๘,๘๔๐	๑๑๐,๘๖๐	๒๔,๐๔๕	๖๗,๖๑๔	๗๑,๐๗๔	๕๘๙	๖๒๗	๖๔๒
กลุ่มจังหวัด	๑,๓๖๕,๒๒๑	๑,๒๙๗,๘๖๒	๑,๔๙๕,๐๗๒	๘๕๔,๕๔๕	๘๒๐,๘๑๔	๙๖๕,๘๗๑	๖๑๖	๖๓๓	๖๔๕

■ มันสำปะหลัง

ข้อมูลการเพาะปลูกมันสำปะหลังของกุ่มจังหวัด (การเพาะปลูกพ.ศ. ๒๕๖๓- ๒๕๖๕)

จังหวัด/ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (ตัน)		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
นครสวรรค์	๓๘๔,๕๘๓	๔๘๐,๓๐๒	๕๔๘,๔๗๐	๑,๐๔๔,๕๑๕	๒,๔๐๓,๕๒๕	๑,๔๓๖,๙๓๒	๒,๙๐๖	๓,๐๗๔	๓,๒๒๑
กำแพงเพชร	๗๑๓,๑๕๙	๗๙๒,๓๒๒	๗๖๗,๖๓๔	๒,๒๕๐,๖๔๒	๑,๔๗๒,๔๗๖	๒,๓๙๐,๑๖๐	๓,๑๘๕	๓,๑๕๗	๓,๒๙๘
พิจิตร	๑๓,๗๙๕	๑๖,๓๓๔	๑๖,๖๕๐	๔๒,๔๗๙	๔๙,๘๐๔	๕๐,๐๗๑	๓,๑๐๙	๓,๐๘๗	๓,๑๕๓
อุทัยธานี	๑๘๖,๙๔๗	๒๙๓,๔๘๙	๓๑๔,๑๑๙	๕๕๓,๓๑๒	๘๓๙,๗๑๑	๘๕๗,๒๖๑	๓,๑๖๕	๓,๒๕๑	๓,๓๔๕
กลุ่มจังหวัด	๑,๒๙๘,๔๘๔	๑,๕๘๒,๔๔๗	๑,๖๔๖,๘๗๓	๓,๘๙๐,๙๔๘	๕,๗๖๕,๕๑๖	๔,๗๓๔,๔๒๔	๓,๐๙๑	๓,๑๔๒	๓,๒๕๕

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

■ อ้อยโรงงาน

ข้อมูลการเพาะปลูกอ้อยโรงงานของกุ่มจังหวัด (การเพาะปลูก ๒๕๖๓ – ๒๕๖๖)

จังหวัด/ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (ตัน)		
	๒๕๖๓/ ๒๕๖๔	๒๕๖๔/ ๒๕๖๕	๒๕๖๕/ ๒๕๖๖	๒๕๖๓/ ๒๕๖๔	๒๕๖๔/ ๒๕๖๕	๒๕๖๕/ ๒๕๖๖	๒๕๖๓/ ๒๕๖๔	๒๕๖๔/ ๒๕๖๕	๒๕๖๕/ ๒๕๖๖
นครสวรรค์	๗๗๔,๗๐๕	๗๘๑,๖๑๒	๗๘๘,๒๒๓	๔,๘๔๕,๐๗๑	๖,๓๒๓,๒๔๑	๗,๔๐๙,๒๙๖	๖.๒๕	๘.๐๙	๙.๔๐
กำแพงเพชร	๗๘๒,๕๗๑	๗๖๘,๒๕๐	๗๗๔,๕๓๐	๕,๓๐๓,๒๙๒	๖,๒๒๒,๘๒๕	๗,๐๘๖,๙๕๐	๖.๗๘	๘.๑๐	๙.๑๕
พิจิตร	๗๑,๐๑๑	๗๑,๐๙๕	๗๓,๗๓๓	๔๐๓,๒๓๒	๕๔๕,๒๙๙	๖๔๑,๔๗๗	๕.๖๘	๗.๖๗	๘.๗๐
อุทัยธานี	๓๐๓,๖๓๒	๓๐๒,๕๑๘	๓๐๗,๒๗๖	๑,๘๔๖,๓๓๖	๒,๗๒๕,๖๘๗	๒,๙๐๐,๖๘๕	๖.๐๘	๙.๐๑	๙.๔๔
กลุ่มจังหวัด	๑,๙๓๑,๙๐๙	๑,๙๒๓,๔๗๕	๑,๙๕๓,๗๖๒	๑๒,๓๙๘,๕๓๑	๑๕,๘๑๗,๐๕๒	๑๘,๐๓๘,๔๐๘	๖.๒๐	๘.๒๒	๙.๑๗

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาล

■ **ปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์ทางปศุสัตว์**
มูลค่าสินค้าปศุสัตว์ในกลุ่มจังหวัด (บาท)

ประเภท ปศุสัตว์/เกษตรกร	พ.ศ.	นครสวรรค์	พิจิตร	กำแพงเพชร	อุทัยธานี	รวม
เกษตรกร (คน)	๒๕๖๖	๔๑,๖๓๔	๒๘,๔๒๙	๔๑,๒๐๘	๒๔,๔๕๕	๑๓๕,๗๖๖
	๒๕๖๕	๔๑,๔๒๗	๒๘,๖๑๑	๓๙,๐๙๓	๒๔,๕๒๗	๑๓๓,๖๕๘
	๒๕๖๔	๔๑,๑๙๐	๒๘,๔๔๔	๓๙,๘๒๗	๒๔,๔๗๖	๑๓๓,๙๓๗
โคเนื้อ (ตัว)	๒๕๖๖	๘๕,๒๑๔	๑๘,๑๐๘	๓๔,๑๙๕	๑๕,๑๗๙	๑๕๒,๖๙๖
	๒๕๖๕	๘๑,๙๒๑	๔๒,๐๕๓	๓๒,๑๘๐	๑๔,๓๕๓	๑๗๐,๕๐๗
	๒๕๖๔	๗๐,๘๙๑	๑๓,๐๒๕	๒๖,๕๓๑	๑๒,๖๔๗	๑๒๓,๐๙๔
โคนม (ตัว)	๒๕๖๖	๑,๑๐๕	๔๖๕	๑๙๐	๒๒	๑,๗๘๒
	๒๕๖๕	๑,๑๖๐	๔๖๐	๒๑๑	๔๙	๑,๘๘๐
	๒๕๖๔	๑,๔๘๔	๔๖๖	๑๖๘	๙๙	๒,๑๓๗
กระบือ (ตัว)	๒๕๖๖	๑๑,๗๑๑	๑๐,๒๕๘	๑๒,๕๐๑	๓๓,๐๘๒	๖๗,๕๕๒
	๒๕๖๕	๑๐,๐๐๘	๘,๙๗๔	๑๑,๕๘๘	๓๑,๓๔๙	๖๑,๙๑๙
	๒๕๖๔	๗,๘๕๑	๗,๘๑๐	๘,๗๙๘	๒๖,๙๙๗	๕๑,๔๕๖
สุกร (ตัว)	๒๕๖๖	๒๕๖,๓๒๕	๕๖,๘๖๖	๒๒๖,๓๑๕	๕๒,๖๒๐	๕๙๒,๑๐๖
	๒๕๖๕	๒๕๑,๓๒๖	๔๓,๕๓๑	๒๑๕,๓๓๗	๕๘,๖๙๐	๕๖๘,๘๘๔
	๒๕๖๔	๑๙๘,๐๙๔	๖๒,๐๐๒	๒๕๙,๔๑๙	๗๘,๗๙๖	๕๙๘,๓๑๑
ไก่ (ตัว)	๒๕๖๖	๑๐,๖๔๙,๑๐๖	๔,๑๙๕,๘๖๓	๓,๗๔๒,๓๖๗	๒,๕๐๐,๗๙๒	๒๑,๐๘๘,๑๒๘
	๒๕๖๕	๑๐,๗๐๖,๘๗๗	๔,๒๔๖,๒๑๑	๓,๗๔๓,๔๓๒	๒,๕๒๙,๔๙๐	๒๑,๒๒๖,๐๑๐
	๒๕๖๔	๙,๙๙๒,๑๑๗	๔,๒๖๖,๖๒๖	๓,๑๘๙,๘๐๕	๒,๕๙๘,๔๐๕	๒๐,๐๖๖,๙๖๓
เป็ด (ตัว)	๒๕๖๖	๗๘๖,๒๖๑	๙๒๓,๓๓๒	๒๔๙,๔๓๒	๒๒๔,๗๐๓	๒,๑๘๓,๗๒๘
	๒๕๖๕	๗๓๘,๙๕๙	๘๕๗,๖๖๙	๒๖๑,๐๘๕	๒๗๕,๙๒๓	๒,๑๓๓,๖๓๖
	๒๕๖๔	๖๙๗,๔๘๓	๘๖๘,๑๖๒	๒๖๐,๓๗๑	๓๐๕,๗๙๗	๒,๑๓๑,๗๑๓

ที่มา : กรมปศุสัตว์

■ **การประมง**
ปริมาณสัตว์น้ำจืดและมูลค่าสัตว์น้ำจืด

จังหวัด	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	ปริมาณ:ตัน	มูลค่า : ๑,๐๐๐ บาท	ปริมาณ:ตัน	มูลค่า : ๑,๐๐๐ บาท	ปริมาณ:ตัน	มูลค่า : ๑,๐๐๐ บาท
นครสวรรค์	๑๘,๒๑๘	๘๗๖,๖๘๔	๑๕,๒๘๙	๗๑๔,๔๕๗	๑๕,๑๔๗	๗๕๔,๓๘๐
กำแพงเพชร	๕,๗๘๕	๒๘๐,๕๙๓	๔,๗๗๓	๒๔๓,๑๓๑	๓,๒๙๗	๑๗๖,๓๐๓
พิจิตร	๘,๕๐๒	๓๘๕,๗๖๕	๗,๕๕๔	๓๘๕,๘๑๑	๖,๖๒๒	๓๓๐,๕๓๐
อุทัยธานี	๔,๔๓๙	๒๓๐,๔๕๕	๔,๘๑๐	๒๘๑,๖๗๙	๓,๖๗๗	๒๐๑,๙๖๖
กลุ่มจังหวัด	๓๖,๙๔๔	๑,๗๗๓,๔๙๗	๓๒,๔๒๖	๑,๖๒๕,๐๗๘	๒๘,๗๙๓	๑,๔๖๓,๑๗๙

ที่มา : กรมประมง

กลุ่มผลิตภัณฑ์ทาง OTOP ตามจังหวัดของการพัฒนา Quadrant (ABCD)
 กลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP ตามกลุ่มการพัฒนา (Quadrant : A B C D) ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

จังหวัด/ กลุ่ม จังหวัด	ดาวเด่นสู่ สากล (A)	อนุลักษณ์ สร้างคุณค่า (B)	ปรับตัวสู่การ แข่งขัน (C)	ปรับตัวสู่การ แข่งขัน (D)	รวม
นครสวรรค์	๙๕	๘๖	๒๖๗	๒,๖๖๓	๓,๑๑๑
กำแพงเพชร	๔๒	๑๐๒	๑๕๒	๒,๓๗๑	๒,๖๖๗
พิจิตร	๘๗	๔๑	๒๕๐	๑,๔๖๑	๑,๘๓๙
อุทัยธานี	๑๓	๑๑๕	๑๙๔	๑,๒๘๖	๑,๖๐๘
กลุ่มจังหวัดฯ	๒๓๗	๓๔๔	๘๖๓	๗,๗๘๑	๙,๒๒๕

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๔

■ อุตสาหกรรม

มูลค่าการผลิตภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัด (ล้านบาท) ปี ๒๕๖๗

ประเภท อุตสาหกรรม	นครสวรรค์			กำแพงเพชร			พิจิตร			อุทัยธานี		
	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑ ผลิตภัณฑ์จากพืช	๒๔๑	๑๒,๐๖๙.๙๔	๒,๗๕๘	๒๔๒	๗,๙๒๓.๔๒	๒,๒๗๐	๙๑	๔,๔๙๔.๙๔	๑,๑๕๕	๗๖	๑,๗๑๕.๙๘	๖๕๘
๒ อุตสาหกรรมอาหาร	๖๕	๓๓,๗๖๙.๙๖	๔,๕๕๖	๔๘	๑๕,๐๑๙.๑๔	๒,๐๑๙	๑๙	๒๓๗.๔๓	๑๘๑	๑๒	๔,๐๑๖.๐๖	๕๗๗
๓ อุตสาหกรรมเครื่องตี	๗	๖,๙๑๓.๘๐	๑,๐๑๖	๕	๔,๕๗๐.๘๖	๑๖๔	๖	๑๑๐.๒๐	๘๒	๐	๐	๐
๔ สิ่งทอ	๓	๒๘๘.๔๔	๑,๒๓๙	๐	๐	๐	๒	๒๖.๓๐	๑๑๘	๐	๐	๐
๕ อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย ยกเว้นรองเท้า	๕	๔๖๓.๑๙	๓,๐๐๓	๐	๐	๐	๓	๔๕๘.๗๑	๒,๑๑๑	๐	๐	๐
๖ ผลิตภัณฑ์สัตว์ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์	๑	๓.๒๐	๗๐	๐	๐	๐	๑	๔๐.๓๒	๗๓๖	๓	๒๒๕.๓๓	๑๐๘๕
๗ แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๙	๒๔๒.๔๑	๗๒๕	๒๗	๖๖๐.๘๑	๕๒๗	๑๘	๒๒๖.๓๐	๒๗๐	๗	๒๗๘.๑๐	๑๒๘
๘ เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่น	๑๙	๙๒.๙๘	๓๘๕	๔๗	๑๑๔.๔๕	๙๐๖	๘	๓๔.๓๐	๑๔๓	๑	๑.๑๓	๑๐
๙ ผลิตภัณฑ์กระดาษ และผลิตภัณฑ์กระดาษ	๓	๔,๐๘๕.๘๑	๓๔๓	๓	๓๒๔.๒๐	๑๒๕	๕	๒๐.๐๗	๑๒๐	๐	๐	๐
๑๐ การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปก หรือการทำแม่พิมพ์	๑	๐.๓๕	๑๑	๐	๐	๐	-	-	-	๐	๐	๐

ประเภท อุตสาหกรรม		นครสวรรค์			กำแพงเพชร			พิจิตร			อุทัยธานี		
		โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	ลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑๑	เคมีภัณฑ์และ ผลิตภัณฑ์เคมี	๑๓	๑๙,๙๖๖.๓๐	๒๘๔	๑๔	๓๒๐.๙๕	๓๗๐	๘	๓๗๙.๗๕	๒๒๔	๓	๕๓.๘๓	๔๒
๑๒	ผลิตภัณฑ์จาก ปิโตรเลียม	๒๗	๘๖๗.๔๑	๑๘๘	๑๗	๔๐๐.๗๔	๑๓๙	๑๒	๒๙๗.๖๕	๑๐๗	๓	๑๓๐.๘๐	๒๓
๑๓	ยางและ ผลิตภัณฑ์ยาง	๐	๐	๐	๐	๐	๐	-	-	-	๑	๒๖.๐๐	๒๐
๑๔	ผลิตภัณฑ์ พลาสติก	๑๐	๑,๓๐๓.๘๖	๕๐๑	๖	๕๒.๕๕	๑๒๔	๖	๑๓๑.๒๓	๕๘	๒	๔.๑๐	๙
๑๕	ผลิตภัณฑ์ โลหะ	๑๐๒	๒,๗๙๒.๓๘	๑,๙๓๑	๕๖	๖๖๘.๕๕	๖๐๗	๖๙	๖๔๕.๑๑	๕๗๗	๑๓	๙๕.๑๖	๘๖
๑๖	ผลิตภัณฑ์ขั้นมูล ฐาน	๕	๘๔.๔๗	๑๕๖	๒๖	๓๐๖.๓๔	๒๕๙	๑	๑,๒๑๕.๖๐	๑๖๙	๑	๑.๙๐	๕๖
๑๗	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๓๔	๕๕๕.๘๕	๕๙๑	๐	๐	๐	๑๙	๒๓๖.๔๔	๑๙๓	๑	๐.๐๖	๒
๑๘	ผลิตเครื่องจักร และเครื่องกล	๒๗	๓๐๓.๙๔	๗๒๓	๑๗	๑๘๗.๑๑	๔๔๐	๑๒	๑๐๓.๓๑	๑๗๘	๒	๓.๕๕	๙
๑๙	ผลิต เครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์	๓	๑๐๙.๐๘	๗๑๖	๐	๐	๐	๒	๑๔๙.๕๐	๑๐๐	๐	๐	๐
๒๐	ผลิตยานพาหนะ และอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อม ยานพาหนะและ อุปกรณ์	๔๔	๒,๔๔๐.๔๘	๑,๐๑๐	๑๖	๙๓๐.๒๖	๓๑๒	๑๑	๖๔.๑๘	๙๐	๗	๒๙๘.๓๘	๒๓๖
๒๑	การผลิตอื่นๆ	๑๑๖	๓๑,๙๙๐.๕๕	๒,๑๑๓	๑๒๔	๑๖,๓๙๗.๕๕	๑,๗๑๓	๔๗	๑๐,๕๒๗.๙๙	๓๗๗	๑๔	๒,๕๙๘.๓๗	๒๓๘
	รวม	๗๓๕	๑๑๘,๓๔๔.๔๐	๒๒,๓๕๙	๖๔๘	๕๗,๘๗๖.๙๐	๙,๙๗๕	๓๔๐	๑๙,๓๙๙.๓๓	๖,๙๘๙	๑๔๖	๙,๔๔๘.๗๕	๓,๑๗๙

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๗
หมายเหตุ : ตัดโรงงานที่เครื่องจักรไม่ถึงห้าสิบลำหรือเทียบเท่าไม่ถึงห้าสิบลำและใช้คนงานไม่ถึงห้าสิบคนออกตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๒

จำนวนโรงงานในกลุ่มจังหวัด ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๖

จังหวัด	จำนวนโรงงาน (แห่ง)				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
นครสวรรค์	๑,๑๑๗	๗๐๒	๗๒๓	๗๓๗	๗๓๕
กำแพงเพชร	๕๕๗	๖๐๘	๖๑๗	๖๓๗	๖๔๘
พิจิตร	๓๒๒	๓๒๘	๓๔๕	๓๓๗	๓๔๐
อุทัยธานี	๒๒๖	๑๕๔	๑๕๒	๑๕๓	๑๔๖

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๗

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปข้าว อ้อย และมันสำปะหลังในเขตกลุ่มจังหวัด

ผลิตภัณฑ์แปรรูป	จำนวนโรงงาน			
	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร	อุทัยธานี
แปรรูปข้าว				
- สีข้าว	๑๐๗	๔๑	๔๕	๒๕
- ผลิตเส้นก๋วยเตี๋ยว	๕	-	-	-
- ผลิตข้าวกึ่งกรอบ	-	-	-	-
- ผลิตเส้นขนมจีน	๑	-	-	-
- ผลิตแป้งหมัก	-	๒	-	-
แปรรูปอ้อย				
- ผลิตน้ำตาลทราย	๓	๖	-	๒
- ผลิตเอทานอล	๑	-	-	-
- ผลิตเยื่อกระดาษจากขานอ้อย	๒	-	-	-
แปรรูปมันสำปะหลัง				
- ผลิตแป้งมันสำปะหลัง	๒	๑๐	-	๒
- ทำมันเส้น	๖๙	๑๒๐	๒	๓๑
- ผลิตเอทานอล	๒	-	-	-
- ทำขนมเปียะ	๓	-	-	-
รวม	๑๙๕	๑๗๙	๔๗	๖๐

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๗

อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs

จำนวนประเภทอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัด (แห่ง)

ประเภทอุตสาหกรรม	นครสวรรค์				กำแพงเพชร				พิจิตร				อุทัยธานี			
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
อุตสาหกรรมการเกษตร	๒๔๒	๒๔๑	๒๔๓	๒๔๓	๒๓๔	๒๓๙	๒๔๐	๒๔๑	๙๙	๙๘	๙๖	๙๑	๘๘	๘๒	๘๐	๗๙
อุตสาหกรรมอาหาร	๖๒	๖๒	๖๒	๖๓	๓๘	๔๕	๔๖	๔๖	๑๙	๒๐	๑๙	๑๙	๑๘	๑๔	๑๔	๑๔
อุตสาหกรรมเครื่องตี	๖	๖	๗	๗	๔	๔	๔	๔	๖	๖	๗	๗	๐	๑	๑	๑
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	๒	๒	๒	๒	๐	๐	๐	๐	๒	๒	๒	๒	๐	๐	๐	๐
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	๕	๕	๕	๕	๐	๐	๐	๐	๓	๓	๓	๓	๑	๐	๐	๐
อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	๒	๒	๑	๑	๐	๐	๐	๐	๑	๑	๑	๑	๕	๓	๓	๓
อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๙	๙	๙	๙	๒๒	๒๔	๒๕	๒๖	๑๔	๑๕	๑๗	๑๘	๗	๗	๗	๗
อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	๑๗	๑๙	๒๐	๑๙	๔๒	๔๕	๔๕	๔๗	๘	๘	๘	๘	๕	๑	๑	๑
อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	๒	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๕	๕	๕	๕	๐	๐	๐	๐
อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	๑	๑	๑	๑	๐	๐	๐	๐	-	-	-	-	๐	๐	๐	๐
อุตสาหกรรมเคมี	๑๐	๑๒	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๗	๗	๗	๘	๔	๓	๓	๓

ประเภทอุตสาหกรรม	นครสวรรค์				กำแพงเพชร				พิจิตร				อุทัยธานี			
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	๒๓	๒๖	๒๖	๒๗	๑๒	๑๔	๑๕	๑๖	๙	๙	๑๒	๑๒	๒	๓	๓	๓
อุตสาหกรรมยาง	-	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	-	-	-	-	๐	๑	๑	๑
อุตสาหกรรมพลาสติก	๑๐	๑๐	๙	๙	๔	๕	๕	๖	๙	๘	๘	๖	๒	๒	๒	๒
อุตสาหกรรมโลหะ	๘๗	๘๘	๙๗	๑๐๑	๔๐	๕๐	๕๑	๕๓	๖๒	๖๕	๗๐	๖๗	๒๖	๑๓	๑๓	๑๓
อุตสาหกรรมโลหะ	๕	๕	๕	๕	๑๕	๒๒	๒๔	๒๖	๑	๑	๑	๑	๒	๑	๑	๑
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	๓๕	๓๔	๓๓	๓๔	๐	๐	๐	๐	๒๐	๒๐	๒๑	๑๙	๑๘	๑	๑	๑
อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	๒๗	๒๘	๒๘	๒๗	๑๐	๑๘	๑๘	๑๘	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๗	๐	๐	๒
อุตสาหกรรมไฟฟ้า	๓	๓	๔	๔	๐	๐	๐	๐	๒	๒	๒	๒	๑	๐	๐	๐
อุตสาหกรรมขนส่ง	๔๐	๔๕	๔๖	๔๔	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๓	๑๓	๑๓	๑๒	๑๙	๗	๗	๗
อุตสาหกรรมอื่นๆ	๑๐๗	๑๐๘	๑๑๕	๑๒๐	๑๐๕	๑๑๑	๑๑๓	๑๒๓	๓๐	๓๓	๔๑	๔๔	๑๑	๑๕	๑๕	๑๕
รวม	๖๙๕	๗๐๙	๗๒๙	๗๓๗	๕๕๗	๖๐๘	๖๑๗	๖๓๗	๓๒๒	๓๒๘	๓๔๕	๓๓๗	๒๒๖	๑๕๔	๑๕๒	๑๕๓

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๖

■ การท่องเที่ยว

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีจำนวนผู้มาเยือนทั้งหมดจำนวน ๔,๗๗๐,๒๑๙ คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๖๕ จำนวน ๖๕๕,๑๕๓ คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕.๙๒ และมีรายได้จากนักท่องเที่ยว จำนวน ๑๐,๘๖๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๓,๐๓๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๒

จำนวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากการท่องเที่ยว

จังหวัด	จำนวนผู้เยี่ยมเยือน (คน)					รายได้จากผู้เยี่ยมเยือน (ล้านบาท)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
นครสวรรค์	๑,๙๓๕,๖๐๙	๑,๐๒๙,๕๕๖	๖๘๕,๒๗๐	๑,๗๕๔,๘๒๙	๒,๒๑๐,๒๐๖	๓,๙๘๑	๒,๐๐๕	๑๒๓๐	๔,๑๔๒	๖,๐๗๕
กำแพงเพชร	๗๘๒,๙๐๑	๔๖๐,๔๘๑	๒๖๙,๘๑๗	๗๘๑,๐๘๖	๘๒๓,๕๖๔	๑,๖๖๐	๘๖๙	๔๑๖	๑,๓๒๐	๑,๖๗๙
พิจิตร	๘๘๙,๔๙๙	๔๖๕,๖๘๓	๒๙๘,๓๙๗	๖๘๗,๔๔๔	๗๕๔,๓๔๓	๑,๔๙๙	๗๘๓	๔๗๕	๑,๐๘๙	๑,๔๓๗
อุทัยธานี	๗๗๒,๔๐๔	๔๘๐,๖๔๖	๒๗๙,๙๑๑	๘๙๑,๗๐๗	๙๘๒,๑๐๖	๑,๓๕๔	๗๘๖	๔๑๖	๑,๒๗๕	๑,๖๗๓
กลุ่มจังหวัด	๔,๓๘๐,๔๑๓	๒,๔๓๖,๓๖๖	๑,๕๓๓,๓๙๕	๔,๑๑๕,๐๖๖	๔,๗๗๐,๒๑๙	๘,๔๙๔	๔,๔๔๓	๒๕๓๗	๗,๘๒๖	๑๐,๘๖๔

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ อันดับ ๑ คือ จังหวัดนครสวรรค์ มีจำนวนผู้มาเยือน ๒,๒๑๐,๒๐๖ คน มีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๖,๐๗๕ ล้านบาท อันดับ ๒ คือจังหวัดอุทัยธานี มีจำนวนผู้มาเยือน จำนวน ๙๘๒,๑๐๖ คน และมีรายได้จากนักท่องเที่ยวจำนวน ๑,๒๗๕ ล้านบาท อันดับ ๓ คือ จังหวัดกำแพงเพชร มีจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวน ๘๒๓,๕๖๔ คน และมีรายได้จากนักท่องเที่ยวจำนวน ๑,๖๗๙ ล้านบาท และอันดับ ๔ คือ จังหวัดพิจิตร มีจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวน ๗๕๔,๓๔๓ คน มีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๑,๔๓๗ ล้านบาท

แหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

จังหวัดนครสวรรค์

คำขวัญ

"เมืองสี่แคว แห่มังกร พักผ่อนบึงบอระเพ็ด ปลารสเด็ดปากน้ำโพ"

จังหวัดนครสวรรค์ มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่หลากหลาย ได้แก่

พาสาน อาคารสัญลักษณ์สุดล้ำแห่งต้นแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองนครสวรรค์ เป็นอีกหนึ่งแลนด์มาร์คใหม่บริเวณเกาะยม จุดกำเนิดแม่น้ำเจ้าพระยา สร้างขึ้นเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวแหล่งเรียนรู้ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนการส่งเสริมอาชีพ กระตุ้นเศรษฐกิจในปากน้ำโพรูปแบบของพาสานเป็นเส้นสายโค้งมาบรรจบกันแลดูคล้ายการรวมตัวกันของสายน้ำ ในปัจจุบันกำลังเตรียมดำเนินการเพิ่มเติมภายในตัว

อาคาร ทั้งในส่วนของ การแสดงข้อมูลประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม อีกทั้งจะมีการติดตั้งระบบมัลติมีเดีย แสง สี เสียงที่สวยงาม ทันสมัยภายนอกอาคาร ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปเยี่ยมชมบริเวณโดยรอบได้ตลอดเวลา

คลองฉนวนขวนรักษ์ หรือ เกาะฉนวน พื้นที่สาธารณะกว่า ๓๐๐ ไร่ ระยะทางโดยรอบ ๒.๔ กิโลเมตร ลักษณะคลองและพื้นที่บริเวณเกาะ (ฉนวน) เป็นพื้นที่ได้รับน้ำจากระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือน และโรงงานอุตสาหกรรมก่อนปล่อยสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ โดยทางเทศบาลนครนครสวรรค์สร้างขึ้นเพื่ออยากเชิญชวนให้ประชาชนร่วมกันเห็นถึงความสำคัญและร่วมกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

วัดหนองโพนนครสวรรค์ พิพิธภัณฑ์หลวงพ่อดำ วัดหนองโพ ตั้งอยู่ใน บ้านหนองโพ ตำบลหนองโพ อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ โดยพิพิธภัณฑ์แห่งนี้สร้างขึ้นมาก็เพื่อให้เป็นสถานที่สำหรับเผยแพร่คุณงามความดีของ หลวงพ่อดำ นอกจากนี้ ยังเป็นที่รวบรวมศิลปวัฒนธรรมของ โดยด้านในอาคาร จะแบ่งออกเป็น ๒ ชั้น โดยด้านบนจะประดิษฐานพระพุทธรูป ส่วนด้านล่างจะเป็นห้องจัดแสดงเรื่องราวต่างๆ ของหลวงพ่อดำ รวมถึงข้าวของเครื่องใช้ในครั้งสมัย

โบราณหลวงพ่อดิมวัดหนองโพได้รับการขนานนามและยกย่องให้เป็น **เทพเจ้าแห่งเมืองสี่แคว** ซึ่งชาวนครสวรรค์นั้นให้ความนับถือหลวงพ่อดิมอยู่ในวัดและยังมีการประดิษฐานรูปหล่อโลหะของหลวงพ่อดิม นอกจากนี้วัดยังมีงานทำบุญประจำปีปิดทองไหว้พระรูปเหมือนหลวงพ่อดิม ในวันขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๓ ของทุกปี

วัดคีรีวงศ์ วัดเก่าแก่ของจังหวัดนครสวรรค์ที่สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย มีพื้นที่ประมาณ ๒๘๐ ไร่ มีพระจุฬามณีเจดีย์ตั้งอยู่บนเขาดาวดิงส์ โดยตัวฐานพระเจดีย์สร้างในสมัยศตวรรษที่ ๑๙ วัดคีรีวงศ์โดดเด่นด้วยมหาเจดีย์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ชื่อว่า “พระจุฬามณีเจดีย์” เมื่อขึ้นไปบนฐานด้านบนโดยสามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ของเมืองนครสวรรค์

ศาลเจ้าพ่อเทพารักษ์-ศาลเจ้าแม่ทับทิม หรือเรียกสั้นๆ ว่า ศาลเจ้าปึงเถ่ากง ซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณที่มีแม่น้ำสองสีศาลแห่งนี้เป็นที่เคารพสักการะของชาวนครสวรรค์มากกว่า ๑๐๐ ปี ภายในประดิษฐานเทพป็นโถ้วกงอยู่ตรงกลาง เทพกวนอูอยู่ด้านขวา เจ้าแม่ทับทิมอยู่ด้านซ้าย นอกจากนี้มีเจ้าแม่สวรรค์ และเจ้าพ่อสามตา ให้ได้ทำความเคารพสักการะ

เขาน้อยเขาแก้ว ภูเขาหินปูนขนาดใหญ่มีวัดเขาน้อยอยู่บริเวณเชิงเขา มีบันไดขึ้นสู่ถ้ำบนยอดเขา และมีพระพุทธรูปองค์ใหญ่อยู่ปากถ้ำด้านบนมีรอยพุทธบาทจำลอง ประดับด้วยต้นลั่นทมอายุนับร้อยปี เมื่อครั้งพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ เสด็จประพาสภาคเหนือทางชลมารคได้เสด็จมาพักค้างแรมที่นี่ซึ่งยังปรากฏหลักฐานจนถึงปัจจุบัน และบริเวณเชิงเขามีฝูงลิงป่าจำนวนมากคอยรับอาหารจากนักท่องเที่ยวที่มาเยือนที่เป็นไฮไลต์ของเขาน้อย-เขาแก้ว ก็คือฝูงค้างคาวจำนวนมากที่อาศัยอยู่ตามถ้ำน้อยใหญ่ในภูเขาจะบินออกหากินในยามเย็น

อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ที่สุดอีกแห่งหนึ่ง เต็มไปด้วยผืนป่าตะวันตกที่สมบูรณ์มากที่สุดของประเทศ นักท่องเที่ยวมักนิยมมาเดินป่าสำรวจธรรมชาติ ส่องนก เที่ยวน้ำตกตั้งแคมป์ และนอนนับดาวบนภูเขาสูง ช่วงเวลาเหมาะที่สุดคือฤดูหนาวระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ เรียกได้ว่าที่นี่เหมาะสำหรับคนที่ชอบท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ

บึงบอระเพ็ด เป็นบึงทะเลสาบน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ครอบคลุมพื้นที่ ๓ อำเภอในนครสวรรค์ ได้แก่ (อำเภอเมืองนครสวรรค์ อำเภอท่าตะโก และอำเภอชุมแสง) ซึ่งนับเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยธรรมชาติ มีสัตว์อาศัยอยู่กว่า ๑๔๘ ชนิด พืช ๔๔ ชนิด โดยเฉพาะ “นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร” ที่เป็นสัตว์หายากของที่นี่และ ในบริเวณเดียวกันมี “อาคารแสดงพันธุ์สัตว์น้ำบึงบอระเพ็ดเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา” พร้อมกิจกรรมต่างๆ อย่างการแสดงจระเข้ การล่องเรือเล่นน้ำ เจ็ทสกี และอื่นๆ ให้ผู้ที่มาท่องเที่ยวได้เพลิดเพลินอีกด้วย

อุทยานสวรรค์ (หนองสมบุญ) สวนสาธารณะกลางเมืองนครสวรรค์ มีผู้นิยมไปพักผ่อนหย่อนใจกันมาก อุทยานสวรรค์ประกอบด้วยหนองน้ำขนาดใหญ่ เดิมเรียกว่าหนองสมบุญ ต่อมาเทศบาลนครนครสวรรค์ ได้ปรับปรุงสภาพให้เป็นสวนสาธารณะมีถนนวงแหวน ๒ ชั้นล้อมรอบ ตรงกลางเป็นเกาะ มีสวนหย่อม สวนไม้ดอกไม้ประดับ มีพันธุ์ไม้หลากหลายชนิด สนามหญ้าหญ้า เวทีกลางแจ้ง น้ำตกจำลองขนาดใหญ่ ริมฝั่งน้ำภายในอุทยานจัดเป็นสวนสุขภาพ ด้านหน้าของสวนสาธารณะสร้างอย่างสวยงาม มีห้องน้ำไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวอุทยานสวรรค์ (หนองสมบุญ) เป็นสวนสาธารณะขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ใจกลางเมืองนครสวรรค์ ใกล้ทางแยกสายเชียงใหม่ - พิษณุโลก ติดกับทางหลวงสายเอเชีย มีเนื้อที่ประมาณ ๓๑๔ ไร่ มีรั้วกันโดยรอบ มีถนนลาดยางภายในกว้าง ๖ เมตร โดยรอบซึ่งมีความยาวถึง ๓,๒๐๐ เมตร ตรงกลางเป็น เกาะมีพื้นที่ประมาณ ๓ ไร่เศษ เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวนครสวรรค์ ในยามเช้า และเย็นจะมีประชาชนนับพันคนมาใช้สถานที่แห่งนี้ในการออกกำลังกายเป็นประจำทุกวัน เป็นสถานที่ที่สวยงาม ร่มรื่น

วัดวรนาถบรรพต (เขากบ) เป็นวัดเก่าแก่ของจังหวัดนครสวรรค์ ตั้งอยู่เชิงเขากบเลขที่ ๑๘๘ ถนนธรรมวิถี ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีเนื้อที่ดิน ๑๐๙ ไร่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา วัดนี้มีปูชนียวัตถุที่สำคัญ ได้แก่เจดีย์ใหญ่สร้างในสมัยสุโขทัย พระพุทธรูปไสยาสน์(พระนอน) ยาวประมาณ ๑๐ วาเศษ อุโบสถหลังเก่า ซึ่งมีรูปปั้น ตากบ - ยายเหียด ที่หลวงพ่อทองสร้างอยู่ด้านหน้า บนยอดเขากบก็เป็นส่วนหนึ่งของวัด มีปูชนียวัตถุที่สำคัญเช่นกันคือ รอยพระพุทธรูปจำลองสมัยสุโขทัย ประดิษฐานอยู่ในวิหาร เจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ พระพุทธรูปหินปางนาคปรกสมัยเชียงแสน

จังหวัดกำแพงเพชร

คำขวัญ

"กรุพระเครื่อง เมืองคนแกร่ง ศิลาแล่งใหญ่ กล้วยไข่หวาน น้ำมันลานกระบือ"

จังหวัดกำแพงเพชรแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ได้แก่

อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร ทางเข้าตั้งอยู่นอกเมืองกำแพงเพชรไป ประมาณ ๕ กิโลเมตร ตามถนนสายกำแพงเพชร - พรานกระต่าย เลี้ยวซ้ายตรงกิโลเมตรที่ ๓๖๐ อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร แบ่งออกเป็นโบราณสถานฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปิง ซึ่งใช้วัสดุก่อสร้างที่ต่างกัน ด้านตะวันออกของแม่น้ำปิงเป็นที่ตั้งเมืองกำแพงเพชร โบราณสถานสร้างด้วยศิลาแลงและมีขนาดใหญ่ ส่วนโบราณสถานฝั่งตะวันตกคือเมืองนครชุมก่อก่อสร้างด้วยอิฐและมีขนาดเล็ก แต่รูปแบบศิลปะที่ปรากฏมีลักษณะร่วมสมัยระหว่างสุโขทัยและอุทยานนอกจากนี้ยังมีโบราณสถานนอกเมืองกำแพงเพชร หรือเขตรัญญิก ซึ่งเป็นที่อยู่ของสงฆ์เพื่อมุ่งการปฏิบัติวิปัสสนา อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ระยะทาง ๒ กิโลเมตรปัจจุบัน จังหวัดกำแพงเพชร เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์แห่งหนึ่ง เพราะมีโบราณสถานเก่าแก่ซึ่งก่อสร้างด้วยศิลาแลงหลายแห่งรวมอยู่ใน "อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร" เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดกำแพงเพชร ได้รับการประกาศเป็น "มรดกโลก" ร่วมกับอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยและอุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย จากองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ภายใต้ชื่อว่า "เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร" (Historic Town of Sukhothai and Associated Historic Towns) เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้สนใจเข้าชมได้ทุกวัน เวลา ๐๘.๐๐ – ๑๗.๐๐ น. อัตราค่าเข้าชมชาวไทย ๒๐ บาท ชาวต่างชาติ ๑๐๐ บาท รถยนต์ ๕๐ บาท

อุทยานแห่งชาติคลองลาน เป็นอุทยานแห่งชาติ ในจังหวัดกำแพงเพชร ที่มีพื้นที่มากกว่า ๑๘๗,๕๐๐ ไร่ มีพื้นที่ครอบคลุม ถึง ๓ ตำบลได้แก่ ตำบลคลองลานพัฒนา ตำบลโป่งน้ำร้อน และตำบลคลองน้ำไหล อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งอุทยานแห่งชาติคลองลาน ได้รับการประกาศให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ในวันที่ ๒๕ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

น้ำตกแม่เฒ่า มีความสูงประมาณ ๒๐๐ เมตร แบ่งเป็นชั้นๆถึง ๙ ชั้น น้ำไหลเกือบตลอดปี ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๑๐ ชั่วโมง หนังสืออาเซียน แม็กกาซีน พ.ศ. ๒๕๑๘ ยกย่องว่าเป็นน้ำตกที่สวยงามที่สุดในเอเชีย

สิริจิตอุทยาน เป็นสวนสาธารณะ อเนกประสงค์ริมฝั่งแม่น้ำปิง มีเนื้อที่ ๑๗๐ ไร่ ตั้งอยู่ตรงข้ามโรงแรมชาگیرาว มีสนามกีฬา ประเภทต่างๆ และสวนไม้ดอกไม้ประดับ มีศูนย์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดกำแพงเพชร นอกจากนี้ยังมีศูนย์สินค้าพื้นเมืองและหัตถกรรมหรือไนท์บาซาร์ เปิดบริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ – ๒๒.๐๐ น. ซึ่งผู้ไปเยือนไม่ควรพลาดโอกาสซื้อของฝาก ของที่ระลึกไปกำนัลแด่ญาติสนิทมิตรสหายเป็นอย่างยิ่ง ประกอบด้วยสนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ ศาลาพักผ่อน สวนไม้ดอกไม้

ประดับปลูก และลานอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ซึ่งสร้างเป็นเรือนไทย มีการแสดงวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบไทยประจำท้องถิ่นที่ลานเวทีกลางแจ้ง และมีการจำหน่ายสินค้าโครงการ "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" ของชุมชนในเขตเทศบาลเมืองอีกด้วย

บ่อน้ำพุร้อนพระร่วง ตั้งอยู่ที่บ้านลานหิน ตำบลลานดอกไม้ อำเภอเมือง ห่างจากตัวเมืองกำแพงเพชรประมาณ ๒๒ กิโลเมตร สภาพเดิมบ่อน้ำพุร้อนพระร่วงเป็นทุ่งนา มีน้ำร้อนผุดขึ้นมา ชาวบ้านบริเวณใกล้เคียงได้นำน้ำไปใช้อุปโภคและบริโภคในฤดูแล้งเป็นประจำทุกปี อุณหภูมิของน้ำร้อนอยู่ระหว่าง ๔๕-๖๐ องศาเซลเซียส ใช้อาบ แช่ตัวได้ และที่สำคัญดื่มได้อย่างปลอดภัย

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสนามเพรียง ในอดีตเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสนามเพรียง เป็นที่รู้จักกันดีของชาวจังหวัดกำแพงเพชร ในชื่อของเขาสน เนื่องจากสถานที่แห่งนี้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนทั่วไป ด้วยมีระยะทางไม่ไกลจากตัวจังหวัดกำแพงเพชรมากนัก มีทิวทัศน์ ที่สวยงามสามารถ มองเห็นสายน้ำปิงและเมืองกำแพงเพชร ได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้บนยอดเขายังมีต้นสนสองใบ พรรณไม้หายากเพราะจะพบได้บริเวณยอดเขาสูงทาง

ภาคเหนือ ขึ้นสลับกับ พรรณไม้ ป่าเต็งรัง ยอดเขาสนแห่งนี้จึงนับเป็นเสน่ห์ ของป่าแห่งนี้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๗ จังหวัดกำแพงเพชรได้ประกาศให้ ป่าแห่งนี้เป็นอุทยานเขาสน เพื่อดำเนินการจัดการให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด

จังหวัดพิจิตร

“ถิ่นประสูติพระเจ้าเสือ แข่งเรือยาวประเพณี พระเครื่องดีหลวงพ่อเงิน เพลิดเพลินบึงสีไฟ
ศูนย์รวมใจหลวงพ่อเพชร รสเด็ดส้มท่าข่อย ข้าวเจ้าอร่อยลือเลื่อง ตำนานเมืองชาละวัน”

จังหวัดพิจิตรมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่

จังหวัดพิจิตร มีแหล่งท่องเที่ยวและมีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่เป็นแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งใน
เชิงวัฒนธรรม เชิงประวัติศาสตร์ เชิงนิเวศ ดังนี้

บึงสีไฟ ตั้งอยู่ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
พิจิตร อยู่ห่างไปทางทิศตะวันตกของศาลากลางจังหวัด
พิจิตรประมาณ ๑ กม. เป็นแหล่งน้ำจืดขนาดใหญ่อันดับ
ที่ ๕ ของประเทศ รongมาจากบึงบอระเพ็ด (๑๓๒,๗๓๗
ไร่) หนองหาร (๗๗,๐๐๐ ไร่) บึงละหาน (๑๘,๑๘๑ ไร่)
และกว๊านพะเยา (๑๒,๘๓๑ ไร่) ปัจจุบันเหลือพื้นที่อยู่
ประมาณ ๕,๓๔๐ ไร่ ซึ่งลดลงมาภายหลังจากการสร้าง
เขื่อนสิริกิติ์ เดิมบึงสีไฟมีพื้นที่มากกว่า ๑๒,๐๐๐ ไร่

ครอบคลุมอาณาเขตติดต่อ ๔ ตำบลในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ได้แก่ ตำบลท่าหลวง ตำบลโรงช้าง ตำบลคลอง
คะเชนทร์ และตำบลเมืองเก่า โดยบึงสีไฟเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำจืดและแหล่งที่อยู่อาศัยของพันธุ์ปลาและ
นกหายากหลากหลายชนิด จึงเป็นสถานที่ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับพันธุ์ปลาน้ำจืดชนิดต่างๆและยังเป็นสถานที่
พักผ่อนหย่อนใจที่สำคัญของจังหวัดพิจิตร โดยจังหวัดพิจิตรได้พัฒนาและประกาศเป็นเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ทั้ง
สัตว์น้ำและนก

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ฯพิจิตร

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ พิจิตร ตั้งอยู่ที่ริมบึง
สีไฟ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัด
พิจิตร มีพื้นที่ ๑๗๐ ไร่ เป็นพื้นดินประมาณ ๕๐
ไร่ และพื้นน้ำประมาณ ๑๒๐ ไร่ เป็นสวนที่ควบคู่
กับบึงสีไฟ ซึ่งเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำ
หลากหลาย และปลานานาชนิด ในฤดูร้อนจะมี

นกเป็ดน้ำอพยพมาอาศัยจำนวนมาก มีพรรณไม้น้ำขึ้นทั่วไป มีดอกบัวหลวงที่สวยงามริมบึงปลูกไม้ดอกไม้ประดับ
และต้นไม้ใหญ่ให้ความร่มรื่น มีสะพานทอดลงน้ำไปจนถึงศาลากลางบึง ซึ่งจัดไว้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของ
ประชาชนมีสถานที่ออกกำลังกายเป็นทางเดิน ทางวิ่ง และสวนสุขภาพ บริเวณประตูเข้าสวนมีหอประชุมขนาด
ใหญ่ทำเป็นรูปพระชัยักษ์ มีเวทีเนินดินสำหรับจัดรายการบันเทิงในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ เนื่องจากสวนนี้ตั้งอยู่
บริเวณกลางใจเมือง ประชาชนเข้ามาพักผ่อนหย่อนใจได้สะดวก นอกจากนี้หน่วยงานของกรมประมงได้เลือกสวน
นี้เป็นสถานที่ทดลองเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ และมีอาคารแสดงพันธุ์ปลาน้ำจืดชนิดต่างๆ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการ
ดูแลบำรุงรักษา คือ เทศบาลเมืองพิจิตร สมเด็จพระศรีนครินทร์ฯพิจิตรสมเด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วย
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงเปิดสวนเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม
พุทธศักราช ๒๕๓๐ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณมหาราชภักดี สิริกิจการิณีพิริยพัฒนรัฐสีมาคุณาภรณ์ปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ไปทรงเปิดพระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ ต้นไม้ประจำสวน คือ ค้อ

ทุ่งดอกกระเจียวป่าเขาหัวโล้น พื้นที่ป่าดั้งเดิมเคยเป็นภูเขาลูกในเขตพื้นที่ เขาชะอมและเขาตะพานนาภ ตำบลเขาเจ็ดยักษ์ อำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร โดยผู้นำชุมชนและกลุ่มประชาชนในพื้นที่ตำบลเขาเจ็ดยักษ์ได้ช่วยกันปลูกฟื้นฟูพื้นที่ป่าและปลูกต้นไม้เพิ่มเติมจนกลายเป็นป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งอาหารของชุมชน และมีดอกไม้ป่าจำนวนมาก โดยเฉพาะดอกกระเจียวยักษ์ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

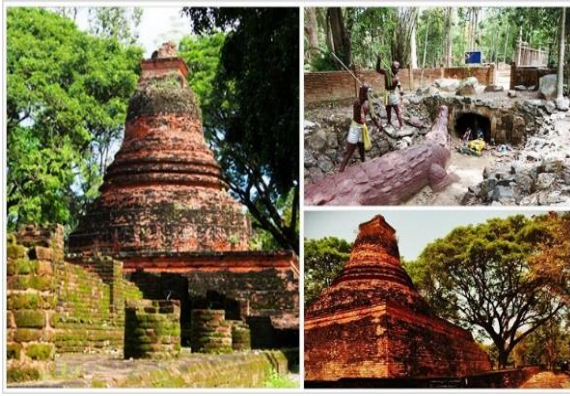
ย่านพาณิชย์กรรมวังกรด ในอดีตย่านนี้เป็นพื้นที่ที่เกิดจากการเป็นชุมทางการเดินทางที่สำคัญของภาคเหนือตอนล่าง คือ การเกิดทางรถไฟสายเหนือและสถานีรถไฟบ้านวังกลม ในปี พ.ศ. ๒๔๕๑ และได้กลายเป็นศูนย์กลางการค้าขายแหล่งใหญ่ของจังหวัดพิจิตร แม้เวลาจะผ่านไปนานเท่าใดแต่ย่านพาณิชย์ - กรรมวังกรดก็ยังคงสามารถบอกเล่าเรื่องราวในอดีตและให้ความทรงจำแก่ผู้ที่ผ่านมายังสถานที่แห่งนี้ได้ สภาพของสถาปัตยกรรมเรือนแถวไม้เก่าแก่ หรือรูปแบบสถาปัตยกรรมยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์เฉพาะตัว แม้ว่ายุค

สมัยจะเปลี่ยนแปลงไปแต่ก็ยังเต็มไปด้วยความผูกพันดี ๆ ระหว่างผู้คนในชุมชน และผู้ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในย่านนี้

สวนเกษตรวังทับไทร อำเภอสามโก้ พื้นที่ตำบลวังทับไทรเป็นแหล่งปลูกไม้ผลที่สำคัญในจังหวัดพิจิตร เช่น มะม่วงน้ำดอกไม้สีทองมะม่วงเพชรบ้านลาด มะม่วงฟ้าลั่น มะม่วงโชคอนันต์ มะปรางหวาน มะยงชิดพันธุ์ไข่ไก่ ฯลฯ ทำให้มีนักท่องเที่ยวแวะเวียนมาเที่ยวชมและเลือกซื้อผลไม้ตลอดเวลาหรือมีนักท่องเที่ยวมากเป็นพิเศษช่วงฤดูกาลเที่ยวสวนมะม่วงระหว่างเดือนมกราคม - พฤษภาคม หรือฤดูกาลเที่ยวสวนมะปรางหวานหรือมะยงชิดระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม

อุทยานเมืองเก่าพิจิตร ตั้งอยู่ที่บ้านเมืองเก่า ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองพิจิตร ห่างจากเมืองพิจิตรตามทางหลวงหมายเลข ๑๐๖๘ (พิจิตร-วังจิก) ประมาณ ๗ กิโลเมตรเป็นเมืองโบราณประกอบด้วยกำแพงเมือง ๒ ชั้น ก่อด้วยอิฐล้อมรอบด้านเหนือยาว ๑๐ เส้น ด้านใต้ยาว ๑๐ เส้นและด้านตะวันตกยาว ๓๕ เส้น (กรมศิลปากร ๒๕๑๖: ๒๗๔) มีป้อม ค่าย คูเมือง ประตูหอและเจดีย์เก่า ฯลฯ สถานภาพปัจจุบันมีสวนรุกขชาติกาญจนกุมารจัดตั้งโดยกรมป่าไม้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ สถานภาพปัจจุบันภายใน

พื้นที่อุทยานเมืองเก่าพิจิตร มีต้นไม้ขนาดใหญ่และพรรณไม้นานาชนิดทั้งไม่มีค่าทางเศรษฐกิจและพืชสมุนไพรสถานที่ร่มรื่นเหมาะสมเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ

- **วัดมหาธาตุ** โบราณสถานที่เห็นได้ชัดของวัดมหาธาตุ คือ เจดีย์ทรงลังกาซึ่งเรียกกันว่า “**พระธาตุเจดีย์**” ส่วนพระอุโบสถ ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของพระมหาธาตุเจดีย์นั้นมีรากไทรเกาะอยู่ที่หน้าบัน หลังคาถูกต้นไม้ล้มทับ หักลงมา องค์พระก็พลอยโค่นลงมาด้วย บัดนี้เหลือแต่ฐานอิฐสูงเมื่อครั้งกรมศิลปากรขุดแต่งโบราณสถานได้พบซากกำแพงและวิหาร ๙ ห้อง

- **ถ้ำชาลวัน** มีที่มาจากพระราชนิพนธ์บทละครนอก เรื่อง “**ไกรทอง**” ของรัชการที่ ๒ มีเรื่องเล่าว่าเมื่อประมาณ ๗๕ ปี มาแล้ว พระภิกษุวัดนครชุมรูปหนึ่ง จุดเทียนไขเดินเข้าไปในถ้ำจนเทียนหมดเล่มหนึ่ง ก็ยังไม่ถึงกันถ้ำ แต่ปัจจุบันลักษณะถ้ำกว้างเพียง ๑ เมตร ยาว ๑.๕ เมตร ลึก ๔ เมตร อันเนื่องมาจากความทรุดโทรมตามกาลเวลา ทางจังหวัดได้สร้างรูปปั้นไกรทอง และชาลวัน ไว้ที่บริเวณปากถ้ำด้วย

ศาลหลักเมืองพิจิตร ตั้งอยู่ภายในพื้นที่อุทยานเมืองเก่าพิจิตร สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๑๖๐๑ สมัยพระเจ้ากาญจนกุมารหรือพระยาโคตรตะบองเทวราช แต่ชำรุดทรุดโทรมตามกาลเวลาจึงไม่สามารถระบุสถานที่ตั้งได้อย่างแน่ชัด ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๑๗-๒๕๑๐ นายแสวง ศรีมาเสริม ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร มีดำริจะบูรณะฟื้นฟูเมืองพิจิตรเก่าเพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ จึงได้กำหนดให้มีการฝังเสาหลักเมืองพิจิตรขึ้นใหม่เพื่อให้เป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวเมืองพิจิตรโดยหลวงปู่โง่นโสธโร ได้นั่งฌานสมาธิเห็นตำแหน่งที่ตั้งศาลหลักเมืองเก่า เมื่อขุดลงไปพบซากไม้ที่ใช้ทำหลักเมืองพิจิตรและซากโครงกระดูกและวัตถุโบราณจำนวนมาก จึงสันนิษฐานได้ว่าตำแหน่งที่ตั้งศาลหลักเมืองพิจิตรในสถานภาพปัจจุบันเป็นที่ตั้งศาลหลักเมืองพิจิตรสมัยที่พระยาโคตรตะบองได้ทำการฝังไว้เดิม อาคารศาลหลักเมืองพิจิตรในปัจจุบันสร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ แบ่งเป็น ๒ ชั้น ได้แก่ ชั้นบนเป็นที่ตั้งศาลหลักเมืองพิจิตรและชั้นล่างเป็นสถานที่ประดิษฐานรูปปั้นพระยาโคตรตะบอง โดยชาวเมืองพิจิตรเรียกว่า “พ่อปู่” สถาปนาแวดล้อมโดยรอบศาลหลักเมืองจะมีความร่มรื่นมีต้นไม้ขนาดใหญ่และพรรณไม้นานาชนิดทั้งไม่มีค่าทางเศรษฐกิจและพืชสมุนไพรจำนวนมาก

วัดท่าหลวง พระอารามหลวง วัดสำคัญคู่บ้านคู่เมือง
พิจิตร ตั้งอยู่ริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำน่าน ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิจิตร เป็นวัดเก่าแก่ที่มีมาก่อนที่จะอพยพย้ายเมืองพิจิตรเก่ามาตั้งที่เมืองพิจิตรใหม่ วัดท่าหลวงได้สร้างขึ้น ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่๓) ภายในพระอุโบสถเป็นสถานที่ประดิษฐานหลวงพ่อพะพรหมพระพุทธรูปปางมารวิชัยสมัยเชียงแสนรุ่นแรก (พ.ศ. ๑๖๖๐-๑๘๐๐) หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ มีพุทธลักษณะงดงาม หน้าตักกว้าง ๑.๔๐ เมตร สูง ๑.๖๐ เมตร เป็นพระพุทธรูปสำคัญคู่เมืองพิจิตร

วัดดงป่าคำ (รอยเสด็จประพาสต้น ร.๕)

ตั้งอยู่ที่ตำบลดงกลาง อำเภอเมืองพิจิตร เป็นเส้นทางตามรอยเสด็จประพาสต้นของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (ร.๕) เมื่อครั้งเสด็จประพาสหัวเมืองฝ่ายเหนือ (พ.ศ. ๒๔๔๔ หรือ ร.ศ. ๑๒๐) พระองค์ทรงแวะบางปะอินกรุงเก่า เมืองอ่างทองเมืองสิงห์บุรี เมืองชัยนาท เมืองอุทัยธานี เมืองนครสวรรค์ เมืองพิจิตร เมืองพิษณุโลก เมืองพิชัยและเมืองอุดรดิตถ์ สถานภาพปัจจุบันของวัดดงป่าคำ เป็นวัดเก่าแก่ มีหลวงพ่อดำอายุมากกว่าหนึ่งร้อยปีประดิษฐานอยู่ภายในวัดฯ และเป็นที่เคารพบูชาและศรัทธาของประชาชนในพื้นที่เมืองพิจิตร รวมทั้งเป็นตั้งของอุทยานธรรมแม่หญิงเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมสำหรับผู้ที่ต้องการบวชชีพราหมณ์ และในช่วงฤดูฝนยังสามารถเดินทางมาชมความงามของบัวแดงซึ่งจะบานสะพรั่งรับแสงพระอาทิตย์ ได้ในช่วงเช้าเวลา ๖:๐๐ - ๑๐:๐๐ น.

ศูนย์มิตรภาพไทย - เวียดนามบ้านดง

(พิพิธภัณฑ์โฮจิมินห์) เป็นศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติอาเซียนผ่านประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ก่อตั้งขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๕๕ บนพื้นที่กว่า ๗ ไร่ ในเขตบ้านดง ตำบลปามะคาบ อำเภอเมืองพิจิตร โดยเป็นศูนย์การเรียนรู้ที่มีข้อมูลทางวิชาการ เอกสาร สิ่งพิมพ์ ภาพถ่าย วิดีทัศน์และอื่นๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม พร้อมทั้งข้อมูลประวัติศาสตร์ของบุคคลสำคัญของโลก ได้แก่ ประธานโฮจิมินห์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ที่ได้เข้ามาพำนักอยู่ในแผ่นดินสยามและได้รวบรวมคนรักชาติชาวเวียดนามในจังหวัดพิจิตรและ เป็นจังหวัดแรกที่ท่านได้เดินทางเข้ามาก่อนจะเดินทางไปต่ออย่างภาคอีสาน (จังหวัดนครพนม) โดยได้แบ่งอาคารในการจัดแสดงเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ จัดแสดงเรื่องราวประวัติความเป็นมาเมืองพิจิตรและมีข้าวของเครื่องใช้จากสมัยอดีตที่หาได้ที่ไหนไม่ได้ ส่วนที่ ๒ จัดแสดงเรื่องราวประวัติของท่านโฮจิมินห์ที่ได้เข้ามาพำนักอาศัยภายในพื้นที่บ้านดง

จังหวัดพิจิตร และมีเอกสารที่สำคัญและข่าวของเครื่องใช้ของท่านโฮจิมินห์จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมาจัดแสดงไว้และหาชมที่ไหนไม่ได้แล้วนอกจากจะต้องเดินทางไปยังสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเท่านั้น

วัดโพธิ์ประทับช้าง

เป็นวัดเก่าแก่ในสมัยอยุธยาตอนปลายประมาณ พ.ศ. ๒๒๔๒ และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา พ.ศ. ๒๒๔๔ ตามประวัติเดิมวัดโพธิ์ประทับช้างไม่มีชื่อเรียก ภายหลังชาวบ้านเรียกชื่อว่า “วัดหลวงโพธิ์ประทับช้าง” หมายถึงวัดของพระเจ้าอยู่หัว (สมเด็จพระเจ้าเสือหรือสมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ ๘) ทรงสร้างไว้เพื่อเป็นอนุสรณ์ระลึกสถานที่พระองค์ประสูติ เป็นวัดที่มีความเจริญรุ่งเรืองสวยงามมากในสมัยนั้น (พ.ศ. ๒๒๔๒-๒๒๔๔) ภายในมีปูชนียวัตถุสำคัญ ได้แก่ พระวิหารสูงใหญ่มีโครงสร้างก่ออิฐถือปูน มีกำแพงล้อมรอบ ๒ ชั้น เป็นศิลปะแบบสมัยอยุธยาตอนปลาย (พ.ศ. ๒๒๔๒-๒๒๔๔) มีหน้าต่างถี่ มีลายซุ้มประตูและหน้าต่างคล้ายๆ กับที่วัดกุฎีดาว นับเป็นวัดสำคัญในการศึกษาศิลปะสมัยอยุธยาตอนปลาย ซุ้มประตูวัด มีขนาดใหญ่ รูปทรงแบบซุ้มประตูวัดราชบูรณะและวัดอื่นๆ ในพื้นที่กรุงศรีอยุธยาบริเวณด้านหน้าพระอุโบสถมีเฉลียงยื่นออกมาเรียกว่า “มุขเด็จ” ไว้สำหรับพระมหากษัตริย์ยามเมื่อเสด็จประพาสมายังวัดแห่งนี้ และจะเสด็จออกมาพบปะประชาชน ภายในพระอุโบสถมี “หลวงพ่อดโต หรือหลวงพ่อยิ้ม” หน้าตักกว้าง ๔ - ๕ ศอก เป็นพระพุทธรูปปูนปั้นสมัยอยุธยามีอายุเก่าแก่มากกว่า ๓๐๐ ปีเป็นพระประธานประดิษฐานภายในพระอุโบสถ เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวเมืองพิจิตรให้ความเคารพนับถือมาก

วัดหิรัญญาราม หรือวัดบางคลาน

เดิมชื่อว่า “วัดวังตะโก” ตั้งอยู่ริมแม่น้ำน่านเก่า ตำบลบางคลาน อำเภอบางบาล เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๗๗ เป็นวัดที่หลวงพ่ोजินสร้างขึ้น ภายในวัดมีสิ่งที่น่าสนใจสะสมไว้นานแล้วจำนวนมาก จึงจัดตั้งเป็นพิพิธภัณฑ์นครไชยบุรีเป็นพิพิธภัณฑ์รูปมณฑป ๒ ชั้น ได้แก่ ชั้นบนประดิษฐานรูปหล่อทองคำจริงของหลวงพ่ोजิน พระเกจิอาจารย์ชื่อเสียงโด่งดังที่ประชาชนชาวไทยทั่วประเทศรู้จัก และเคารพนับถือ ส่วนชั้นล่างเป็นพิพิธภัณฑ์นครไชยบุรีจัดแสดงโบราณวัตถุอันมีคุณค่าสมัยนครไชยบุรีไว้นานมาก และมีเครื่องถ้วยชามลายครามเบญจรงค์เป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของผู้พบเห็นเป็นอย่างยิ่งรวมทั้งเป็นสถานที่เจริญวิปัสสนากรรมฐานของหลวงพ่ोजินและบุคคลสำคัญ ๒ ท่าน ได้แก่ สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส และกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

พระพุทธเกตุมงคล (หลวงพ่โต) วัดเทวประสาธ

ตั้งอยู่ตำบลห้วยเกตุ อำเภอดงพานหิน เป็นวัดที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหลวงพ่โตปางประทานพรขนาดใหญ่ ได้รับพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๙) ว่า “พระพุทธเกตุมงคล” ประดิษฐานอยู่กลางแจ้ง หน้าตักกว้าง ๒๐ เมตร เฉพาะองค์พระสูง ๓๐ เมตร แท่นสูง ๔ เมตร รวมความสูงทั้งสิ้น ๓๔ เมตร สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓ นับเป็นพระพุทธรูปที่มีพุทธลักษณะสวยงามได้สัดส่วนและใหญ่ที่สุดในจังหวัดพิจิตร หากเดินทางโดยรถไฟจะมองเห็นองค์พระเหลืองอร่ามแต่ไกล

วัดท้ายน้ำ ตั้งอยู่ตำบลท้ายน้ำ อำเภอโพทะเล

เป็นวัดเก่าแก่ของหลวงพ่เงิน (วัดบางคลาน) เคยจำพรรษาอยู่ ซึ่งท่านได้สร้างบุญบารมีและสร้างสิ่งปลูกสร้างไว้มากมายรวมทั้งเรือแข่งไว้ด้วยเพราะจังหวัดพิจิตรมีการแข่งเรือยาวเป็นงานบุญงานประเพณี ปัจจุบันได้มีพิพิธภัณฑ์จัดแสดงสิ่งของเกี่ยวกับหลวงพ่เงิน

วัดสุชุมาราม ตั้งอยู่ตำบลวังตะกู อำเภอบางมูล

นาก เป็นสถานที่ประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์องค์ใหญ่เป็นอันดับ ๓ ของประเทศ (ยาว ๕๕ เมตร) เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๙) เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๔ พรรษา ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมีการก่อสร้างอาคารด้วยประติมากรรมงดงามและสอดแทรกด้วยศิลปะร่วมสมัย และใช้เป็นสถานที่ฝึกสมาธิปฏิบัติธรรมและฝึกกรรมฐาน บนพื้นที่กว่า ๔๐ ไร่ บริเวณโดยรอบมีการปลูกต้นไม้ยืนต้นให้ร่มรื่นร่มเย็นเพื่อให้เป็นลานปฏิบัติธรรมสำหรับชาวพุทธทั่วโลกที่ มาแสวงหาความสงบร่มเย็นภายใต้แสงเทียนแห่งธรรมะ จุดเด่นสำคัญภายในวัดคือ วิหารหลวงพ่เขียน ธมมรักขิต วัดสำนักขุนเณร ท่านเคยจำพรรษาและเป็นเจ้าอาวาสวัดสุชุมาราม และเป็นพระนักพัฒนา จึงมีผู้คนเคารพศรัทธามากถือเป็นเกจิอาจารย์ที่นับถือศรัทธาของคนพิจิตรและบุคคลทั่วไป ภายในวัดยังมีรูปหล่อเหมือนองค์หลวงพ่เขียนประดิษฐานอยู่มากมายและมีอาคารโบราณเก่าต่างๆ ที่น่าสนใจ ได้แก่อุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ ศาลาการเปรียญสร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ และมีเจดีย์พระโพธิญาณหลวงปู่ปาน วัดบางนมโค จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วัดเขารูปช้าง ตั้งอยู่ตำบลดงป่าคำ อำเภอเมือง

พิจิตร ได้สร้างขึ้นปี พ.ศ. ๒๒๔๔ พร้อมกับวัดโพธิ์ประทับช้างในสมัยพระศรีสรรเพ็ชร ที่ ๘ หรือพระเจ้าเสือแห่งกรุงศรีอยุธยา เมื่อสร้างวัดแล้วเสร็จให้ชื่อว่า “วัดเขารูปช้าง” ๓๗ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๗) ตามลักษณะหินสีขาวที่ซ้อนกัน

เป็นรูปช้างคู่เข้าบ้นยอแดเข้าเป็นลานกว้างมีวิหารใหญ่และมีเจดีย์เก่าเป็นเจดีย์แบบลังกาทรงเหลี่ยมย่อมุมไม้สิบสอง สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยอยุธยา มีตัวระฆังเป็นกลีบบมเพื่อง (ปัจจุบันได้มีการบูรณปฏิสังขรณ์ใหม่โดยประดับกระเบื้องเคลือบสีทองทั้งองค์มีรั้วรอบองค์เจดีย์) และยังมีมณฑปแบบจัตุรมุขหลังเก่าภายในมณฑปประดิษฐานรอยพระพุทธรูปสำริดและฝาผนังมีภาพเขียนเรื่องไตรภูมิพระร่วง ต่อมาประมาณ พ.ศ. ๒๓๐๐ ได้บรรจุพระธาตุไว้บนส่วนหัวของรูปช้างในสมัยรัชกาลที่ ๓

งานประเพณีแข่งขันเรือยาวชิงถ้วยพระราชทาน

ประเพณีแข่งขันเรือยาวชิงถ้วยพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กำหนดจัดการแข่งขันเสาร์ - อาทิตย์แรกของเดือนกันยายนของทุกปี บริเวณลำน้ำ่านหน้าวัดท่าหลวง พระอารามหลวง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ความเป็นมาจังหวัดพิจิตร จัดครั้งแรกประมาณปี พ.ศ. ๒๔๕๐ ครั้งสมัยเจ้าคุณพระธรรมทัสสีมุนีวงศ์ (เอี่ยม) เจ้าอาวาสวัดท่าหลวง และ เจ้าคณะจังหวัดพิจิตร ปัจจุบันประเพณีการแข่งขันเรือยาวเป็นประเพณีที่เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของจังหวัดพิจิตรซึ่งอยู่ในคำขวัญของจังหวัดพิจิตร โดยจัดที่วัดท่าหลวงพระอารามหลวงซึ่งมีหลวงพ่อเพชรพระพุทธรูปสมัยเชียงแสนเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของพุทธศาสนิกชนชาวพิจิตร ความโดดเด่นในประเพณีแข่งขันเรือยาวจังหวัดพิจิตร เป็นการจัดขบวนเรือพยุหยาตราทางชลมารคจำลองที่สวยงามตระการตา ประกอบด้วย เรือพาลี่รั้งทวีป เรือสุครีพครองเมือง เรือครุฑเหินเห็จ และเรือครุฑเตร็จไตรจักรอย่างสวยงามยิ่งใหญ่แห่งเดียวในประเทศไทย

งานนมัสการหลวงพ่อเพชรและสมโภชเมืองพิจิตร

หลวงพ่อเพชรพระพุทธรูปอันศักดิ์สิทธิ์ที่ประดิษฐานไว้อยู่ภายในอุโบสถ วัดท่าหลวง พระอารามหลวง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ถือได้ว่าเป็นพระพุทธรูปคู่เมืองพิจิตร มายาวนานกว่า ๘๘๒ ปี ในสมัยเชียงแสนรุ่นแรก (สิงหนะ) ประมาณพุทธศักราช ๑๖๖๐ ถึง ๑๘๘๐ หล่อด้วยโลหะสำริด ปางมาวิชัย ขัดสมาธิเพชร ชายสังฆาฏีสันเหนือพระอุระ ขนาดหน้าตักกว้าง ๒ ศอก ๑ คืบ ๖ นิ้ว สูง ๓ ศอก ๓ นิ้ว ประทับนั่ง บนฐานบัวคว่ำบัวหงายรอบรับ

หลวงพ่อเพชรยังเป็นพระพุทธรูปที่ทรงอำนาจภาพอันศักดิ์สิทธิ์ เมื่อใครได้มาเยือน เมืองพิจิตรจะต้องไปนมัสการหลวงพ่อเพชร เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ตนเอง ที่ว่าหลวงพ่อเพชรทรงอำนาจภาพ อันศักดิ์สิทธิ์นั้น เนื่องจากมีประชาชนที่นับถือเป็นจำนวนมาก เมื่อใครมีเรื่องเดือดร้อน อาทิ ของหายหรือมี ความทุกข์ ก็จะมาบนบานศาลกล่าวขออำนาจหลวงพ่อเพชรให้ช่วยปกปักษ์รักษา หรือปัดเป่าความทุกข์ให้หมด ไปด้วยเดชะบารมีขององค์หลวงพ่อเพชร นับได้ว่า “เป็นศูนย์รวมใจของชาวพิจิตร” กำหนดจัดงานตั้งแต่วันที่ ๑๑ มกราคม ถึง วันที่ ๓๑ มกราคม ของทุกปี ภายในงาน มีพิธีบวงสรวงบูชาหลวงพ่อเพชร พระมหาเถรจารย์ อดีตเจ้าอาวาสวัด ท่าหลวง เทพเทวารักษาเมืองพิจิตร และพิธีอธิษฐานจิตเสี่ยงทายดวงเมืองพิจิตร ชมขบวนรถ บุญพาลาจากทุกอำเภอ อัญเชิญพานบัวพุทธานุภาพ เพื่อประกอบพิธีถวายพานบัวพุทธานุภาพแด่องค์หลวงพ่อเพชร

จังหวัดอุทัยธานี

คำขวัญ

“อุทัยธานี เมืองพระชนกจักรี ปลาแรดรสดี ประเพณีเทโว ส้มโอบ้านน้ำตก
มรดกโลกห้วยขาแข้ง แหล่งต้นน้ำสะแกกรัง ตลาดนัดดังโคกระบือ”

น้ำตกผาร่มเย็น น้ำตกผาร่มเย็น สามารถมองเห็นได้จากริมถนน เป็นสายน้ำสีขาวทั้งตัวลงมาในป่าที่อยู่อ้อมล่าง ชาวอุทัยธานีกล่าวว่าที่นี่เป็นน้ำตกที่สวยงามที่สุดในจังหวัด เพราะสายน้ำที่ไหลลงมานั้นเป็นสายบางๆ ตกลงมาตรงๆ คล้ายสายฝน โดยผ่านหน้าผาหินที่มีมอส สีเขียวเกาะอยู่เต็มไปหมด ประกอบกับพื้นที่เป็นป่ารกครึ้ม ทำให้คนที่ได้ยืนชมมีความรู้สึกชุ่มฉ่ำเย็นตามไปด้วย ทางเดินเข้าสู่ น้ำตกผาร่มเย็นใช้เวลาประมาณ ๒๐ นาที

น้ำพุร้อนบ้านสมอทอง ตั้งอยู่ที่บ้านสมอทอง ตำบลคอกควายอยู่ในโครงการอ่างเก็บน้ำห้วยขุนแก้ว เดิมเป็นน้ำพุร้อนธรรมชาติขนาดเล็กที่ผุดขึ้นมาผิวดิน เป็นน้ำใสและมีกลิ่นกำมะถันอุณหภูมิความร้อนขนาดต้มไข่สุกภายใน ๕ นาที ไหลผ่านช่องเขาไปรวมกับน้ำในลำห้วยคอกควาย ปัจจุบันได้รับการปรับปรุงให้เป็นบ่อน้ำพุร้อน และเป็นจุดชมทิวทัศน์ และเป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงาม จึงได้สร้างบริเวณน้ำร้อนให้เป็นสวนหย่อมขึ้นมากลางอ่างเก็บน้ำ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเคยเสด็จ ณ แหล่งท่องเที่ยวบ้านพุร้อนบ้านสมอทอง จังหวัดอุทัยธานี เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

หุบป่าตาด เข้าทางเดียวกับกับเขาปลาร้า อยู่ก่อนถึงเขาปลาร้าประมาณ ๑ กิโลเมตร ถ้านี้ถูกค้นพบโดยพระครูสันติธรรมโกศล (หลวงพ่อดองหยด) เจ้าอาวาสวัดถ้ำทอง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๒ พระครูได้ปีนลงไปหุบเขานี้จึงพบว่ามิดินตาดเต็มไปหมด (ต้นตาดเป็นไม้ดึกดำบรรพ์ตระกูลเดียวกับปาล์ม) จึงเจาะถ้ำเพื่อเป็นทางเข้าไป พ.ศ. ๒๕๒๗ ต่อมากรมป่าไม้ได้ประกาศเป็นพื้นที่อนุรักษ์เพราะมีสภาพทางภูมิศาสตร์แปลก และมีพันธุ์ไม้หายากเช่น เต่าร้าง เปล้า คัดค้านเล็ก ขนุนดิน เป็นต้น หุบป่าตาดอยู่ในความดูแลของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าถ้ำประทุน ทางเดินเข้าหุบเขาป่าตาดมีตสนิท แต่เดินไม่นานจะถึงปล่องขนาดใหญ่ที่แสงส่องลงมาและจะพบป่าตาด ให้ความรู้สึกเหมือนว่าได้มาอยู่ในโลกยุคดึกดำบรรพ์ ลักษณะคล้ายป่าดงดิบ ความชุ่มชื้นสูง แสงส่องถึงพื้นได้เฉพาะตอนเที่ยงวันเพราะมีเขาหินปูน สูงชันล้อมรอบ มีความร่มรื่นเหมาะแก่การเดินชมธรรมชาติ ระยะทางเดินไป - กลับ ๗๐๐ เมตร ใช้เวลาประมาณ ๓๐ นาที

แก่งมะกรูด แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแก่งมะกรูด จังหวัดอุทัยธานี ณ ศูนย์พัฒนาสังคมหน่วยที่ ๗๓ ต.แก่งมะกรูด อ.บ้านไร่ จ.อุทัยธานี ตามนโยบายของท่าน นพดล พลเสน อดีตสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดอุทัยธานี ในการประสานกับจังหวัดอุทัยธานีให้มีการส่งเสริมการปลูก ไม้ดอกเมืองหนาว เช่น ดอกลิลลี่ ซึ่งเริ่มบานตั้งแต่ช่วงต้นเดือนพฤศจิกายนไปจนถึงเดือนธันวาคม และดอกทิวลิปจะเริ่มบานประมาณปลายเดือนธันวาคมไปจนถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๕ พร้อมกันนี้ยังมีพืชผักเมืองหนาว เช่น สตรอเบอร์รี่กะหล่ำปลีหัวใจ กะหล่ำปลีม่วง ซาโยเต้ ผักสลัดสีม่วง ฯลฯ ไว้จำหน่ายให้นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมพร้อมบรรยากาศความหนาวเย็นไม่ไกลกรุงเทพฯ

วัดจันทาราม (วัดท่าซุง) เป็นวัดที่มีชื่อเสียงและงดงามของเมืองอุทัยธานี วัดท่าซุง จริงแล้วเป็นวัดเก่าแก่ที่สร้างตั้งแต่สมัยโดย หลวงพ่อใหญ่องค์แรก เป็นผู้สร้างวัด แต่วัดเริ่มพัฒนาและเป็นที่รู้จักเมื่อพระราชมหารัษเฐียร (หลวงพ่อกุญชีสิงดำ) พระเถระที่มีชื่อเสียง ได้สร้างอาคารต่างๆ มากมาย เช่น พระอุโบสถใหม่ ภายในประดับและตกแต่งอย่างวิจิตร บานหน้าต่างและประตูด้านในเขียนภาพเทวดาโดยจิตรกรฝีมือดี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินมาตัดลูกนิมิตพระอุโบสถแห่งนี้ บริเวณโดยรอบสร้างกำแพงแก้ว และมีรูปหล่อหลวงพ่อบาน และหลวงพ่อกุญชีสิงดำ ๓ เท่า อยู่มุมกำแพงด้านหน้ามณฑปและพระวิหารแก้วที่ประดิษฐาน พระพุทธชินราชจำลอง และศพของหลวงพ่อกุญชีสิงดำที่ไม่เน่าเปื่อย

วัดสังกัสรัตนคีรี ชาวอุทัยธานีถือเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์มีศาสนสถานสำคัญอยู่หลายอย่าง เมื่อมาถึงบนยอดเขาแล้วเราก็ต้องไปสักการะรอยพระพุทธรบาทจำลองซึ่งประดิษฐานอยู่ใน “สิริมหายาภูฏาคาร” มณฑปทรงไทยสวยงามที่ตั้งอยู่ตรงสุดปลายบันไดบนยอดเขารอบรอยพระพุทธรบาทจำลองมีพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่ทั้งสี่ทิศ โดยรอยพระพุทธรบาทจำลองนี้ได้ถูกย้ายมาจากวัดจันทาราม เมื่อเยี่ยมชมภายในมณฑปแล้ว อย่าลืมไปตี “ระฆัง ๑๐๐ ปี” ซึ่งสร้างขึ้นตั้งแต่สมัย รัชกาลที่ ๕ ในปี พ.ศ. ๒๔๔๓ ที่บริเวณ ด้านหน้ามณฑปด้วยอุตุส่าห์ได้ขึ้นมาถึงยอดเขาสะแกกรังแล้วทั้งที ถ้าใครพลาดโอกาสตีระฆังไปก็คงเหมือนกับมาไม่ถึงเมืองอุทัยธานีอย่างแน่นอนเลย

ถ้ำพุนหาย (วนอุทยานแห่งชาติถ้ำเขาวง)

พุนหาย หนึ่งในสถานที่ถ่ายทำละครเรื่องนาคี ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติพุเตย สภาพโดยทั่วไปเป็นภูเขาหินปูนสูงชันสลับซับซ้อน เป็นถ้ำขนาดใหญ่ ภายในถ้ำกว้างขวาง มีหินงอกหินย้อย เส้าหินอายุนับล้านปีมีจุดชมหินงอกหินย้อยแยกออกไป รวมทั้งหมด ๒๑ จุด ได้แก่ หินดอกเห็ด, หินย้อย, เส้าโรมัน, ดอกไม้หิน, หินหัวปลาโลมา, หินรูปนกกระเจือกเทศ, หินปะการัง, เส้าหินเล็ก, เส้าหินปูน, หินรูปม่าน, หินรูปฐานประทับเทพ, หินรูปกลด, หินกลด, หินรูปบ่อน้ำ, ถ้ำพุนหาย, เส้าหินล้านปี, อ่างทิพย์, ฟองหิน, น้ำตกหินปูน, หินเกร็ดเพชร และหินงอกดอกกุหลาบ นอกจากนี้ยังเป็นที่อยู่ของค้างคาวกว่า ๙ ชนิด ได้แก่ ค้างคาว ชนิดใช้ฟันหน้ากินผลไม้, ค้างคาวมงกุฎยอดสั้นเล็ก, ค้างคาวหน้ายักษ์เล็ก, ค้างคาวปีกถุงเคราดำ, ค้างคาวหน้ายักษ์ทศกรรณ, ค้างคาวปีกพับดำใหญ่, ค้างคาวมงกุฎจุกใหญ่, ค้างคาวยักษ์สามลืบ, ค้างคาวยอกปีกกล้วยไม้ ซึ่งบางชนิดหายากและใกล้สูญพันธุ์

เขาปลาร้า เป็นเขาที่แบ่งเขตหมู่บ้านห้วยโศก

อำเภอลานสัก กับ ตำบลเขาบางแกรก อำเภอหนองฉาง เขาปลาร้ามีขนาดใหญ่ สูงชันมากประมาณ ๕๙๘ เมตร สภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ต้องเดินเท้าและปีนเขา ระยะทาง ๙๐๐ เมตร ใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมง จึงจะถึงยอดเขาและแลเห็นภูมิประเทศที่สวยงาม ข้างบนเป็นที่ราบขนาดใหญ่และมีป่าไม้มะค่า

ห้วยขาแข้ง ห้วยขาแข้งครอบคลุมพื้นที่ ๖

อำเภอ ๓ จังหวัดคืออำเภอบ้านไร่ อำเภอลานสัก อำเภอห้วยคต จังหวัดอุทัยธานี อำเภอสังขละบุรี อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรีและอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก มีพื้นที่ ๓,๖๐๙,๓๗๕ ไร่ หรือ ๕,๗๗๕ ตร.กม. โดยมีการรวมพื้นที่ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ห้วยขาแข้งเข้ามามีทำให้เป็นผืนป่าอนุรักษ์ต่อเนื่องที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทยและในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สภาพป่าของที่นี่มีความหลากหลายทางธรรมชาติ ประกอบด้วยป่าดงดิบป่าดิบเขา ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง ป่าผลัดใบสลับกับทุ่งหญ้าต่างๆ ก่อให้เกิดความหลากหลายของพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ต่างๆบางชนิดเป็นสัตว์ที่หายากใกล้จะสูญพันธุ์เช่นควายป่า เลียงผา เสือดาว หมาใน ไก่ป่า และยังมีแมลงป่าพันธุ์ต่างๆ อีกมากมาย

ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

หัวข้อ	ประเด็นปัญหา/ความต้องการ	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร	อุทัยธานี	ประเด็นรวม
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ปัญหาด้านคมนาคมขนส่งระบบโครงข่าย ถนนสายหลักและสายรอง ขาดการพัฒนาเพื่อรองรับการคมนาคมและการขนส่งสินค้า	✓	✓	✓	✓	๔
	ปัญหาขาดแคลนน้ำ อุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร ในช่วงฤดูแล้ง ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน	✓		✓	✓	๓
	ยังไม่มีไฟฟ้า/กระแสไฟฟ้าดับ/ตกบ่อย ประชาชนไม่มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน/ค่าไฟฟ้ามีราคาแพง	✓		✓		๒
	สัญญาณโทรศัพท์ เครือข่ายยังไม่ครอบคลุม/ไม่มีโทรศัพท์คู่สาย ไม่มีโทรศัพท์สายคู่ การส่งไปรษณีย์ล่าช้าในบางพื้นที่			✓		๑
	รถประจำทางไม่เพียงพอ/คาขนส่งแพง	✓		✓		๒
๒. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติเช่น ภัยแล้ง อุทกภัย วาตภัย	✓		✓	✓	๓
	น้ำกัดเซาะตลิ่งแม่น้ำน่านแม่น้ำยม ขรุขระ	✓		✓	✓	๓
	ปัญหา ด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม มีการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า บุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อใช้เป็นพื้นที่ทำกิน			✓	✓	๒
	ขาดศูนย์กำจัดขยะรวมในระดับจังหวัด และขาดการจัดการขยะที่ถูกสุขอนามัยและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำจัดขยะอย่างเป็นระบบ			✓		๑
	ไม่มีแหล่งพลังงานทดแทน	✓		✓		๒
	ไม่มีระบบเตือนภัย ขาดรถกู้ภัย มีไม่ทั่วถึงเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ	✓		✓	✓	๓
๓. ด้านการประกอบอาชีพภาคเกษตร	ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ไม่มีที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย	✓		✓	✓	๓
	ปัญหาหนี้สินภาคเกษตรกร และเรื่องที่ดินทำกิน ประชาชนในพื้นที่มีหนี้สินภาคครัวเรือนที่เพิ่มสูงขึ้นจากเดิมรวมถึงการไม่มีสิทธิในที่ดินทำกิน มีเพียงสิทธิครอบครอง	✓		✓	✓	๓

หัวข้อ	ประเด็นปัญหา/ความต้องการ	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร	อุทัยธานี	ประเด็นรวม
	ปัญหาการว่างงาน/ ขาดอาชีพเสริม ประชาชน เลือกลงงาน/ขาดแคลนแรงงาน	✓		✓	✓	๓
	ปัญหาการใช้สารเคมีในการทำการเกษตร และ สารพิษตกค้างในร่างกาย	✓		✓	✓	๓
	ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ราคาพืชผลทางการเกษตรมีความผันผวนไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับ ความต้องการของโรงงานและการกำหนด ราคา ของโรงงาน	✓		✓	✓	๓
	ปัญหาขาดแคลนเงินทุน	✓		✓	✓	๓
	ขาดความรู้ความเข้าใจใน การใช้เทคโนโลยี การ ใช้อยู่ ยาม่าแมลงและเครื่องจักร	✓		✓	✓	๓
๔. ด้านแหล่ง ท่องเที่ยวขาด การพัฒนา และการ บริหารจัดการ	แหล่งท่องเที่ยวขาดการพัฒนาและการ บริหาร จัดการ	✓	✓	✓	✓	๔
	แหล่งท่องเที่ยว ในพื้นที่อำเภอมีความทรุดโทรม และขาดองค์ความรู้ทักษะในการพัฒนาสินค้า/ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ที่เหมาะสมแก่ สภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว	✓	✓	✓	✓	๔
	ขาดการประชาสัมพันธ์ ด้านการท่องเที่ยว และ การประชาสัมพันธ์ ยังไม่ทั่วถึงและ แพรหลาย	✓	✓	✓	✓	๔
๕. ด้าน สาธารณสุข	ขาดอุปกรณ์เครื่องมือทางการแพทย์	✓		✓		๒
	ขาดแพทย์ทางเลือก (แพทย์แผนไทย/ สมุนไพร) สถานพยาบาลไม่เพียงพอต่อคนไข้ การบริการ ลำบาก แพทย์น้อย เครื่องมือทาง การแพทย์ไม่ เพียงพอการบริการของ โรงพยาบาลรัฐไม่ดีเท่าที่ ควรห่างไกล สถานพยาบาล ขาดโรงพยาบาล	✓	✓	✓	✓	๔
	โรคติดต่อในคน และภาวะสุขภาพของคนใน พื้นที่	✓		✓		๒
๖. ด้านสังคม	เด็กไม่จบการศึกษาภาคบังคับ ขาดโอกาส ทาง การศึกษา	✓	✓	✓	✓	๔

หัวข้อ	ประเด็นปัญหา/ความต้องการ	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร	อุทัยธานี	ประเด็นรวม
และคุณภาพชีวิต	การศึกษาบุคลากรและอุปกรณ์ทางการศึกษาไม่เพียงพอ และงบประมาณในการพัฒนาทางการศึกษาในพื้นที่มีน้อย			✓		๑
	การแพร่ระบาดของยาเสพติด	✓	✓	✓		๓
๗. ด้านการขยายตัวของความเป็นเมือง	การขยายตัวของเมืองที่ขาดการวางแผน จัดการพื้นที่อย่างเหมาะสม ประชากรเขตเมืองเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง			✓	✓	๒
๘. ด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์	จำนวนผู้สูงอายุมากกว่าประชากรแรงงาน อัตราพึ่งพิงสูง	✓		✓	✓	๓
๙. ด้านวิถีชีวิตดิจิทัล	ความเหลื่อมล้ำสำหรับกลุ่มคนที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยี			✓	✓	๒
๑๐. ด้านการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙	ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม วิถีชีวิตใหม่ที่ต้องปรับตัว แรงงานถูกเลิกจ้าง และการใช้ชีวิตประจำวันที่เปลี่ยนแปลงไป	✓	✓	✓	✓	๔

★ ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศ ๔ มิติ โดยใช้ข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด และ กลุ่มจังหวัด

ในปี ๒๕๖๕ ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เมื่อพิจารณาจากจำนวนผลิตภัณฑ์มวลรวมรายภาค (Gross Regional Product: GRP) ณ ราคาประจำปีของกลุ่มจังหวัดในปี ๒๕๖๕ มีมูลค่า ๓๒๙,๐๔๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๒๙๘,๑๖๕ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๔ เท่ากับ ๓๐,๘๗๘ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐.๓๕

เมื่อพิจารณาจากจำนวน มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) ณ ราคาประจำปีของกลุ่มจังหวัดในปี ๒๕๖๕ มีมูลค่า ๑๓๓,๘๑๐ บาท เพิ่มขึ้นจาก ๑๒๐,๕๒๗ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๔ เท่ากับ ๑๓,๒๘๓ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๐๒

โครงสร้างเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มาจากภาคการเกษตร มีมูลค่า ๘๖,๙๕๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๔๓ และนอกภาคเกษตรมีมูลค่า ๒๔๒,๐๘๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๕๗ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายภาคของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ (ณ ราคาประจำปี)

จำแนกรายสาขา	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ภาคเกษตร	๙๕,๙๙๕	๘๙,๗๗๘	๗๘,๐๗๔	๗๗,๐๖๐	๘๖,๙๕๗
๑. สาขาการเกษตรป่าไม้ และการประมง	๙๕,๙๙๕	๘๙,๗๗๘	๗๘,๐๗๔	๗๗,๐๖๐	๘๖,๙๕๗
ภาคนอกเกษตร	๒๒๐,๑๗๒	๒๒๔,๕๖๐	๒๑๒,๔๐๗	๒๒๑,๑๐๕	๒๔๒,๐๘๖
๒. สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๒๔,๑๙๐	๒๔,๐๒๔	๑๖,๙๗๐	๒๓,๑๐๖	๓๑,๙๒๔
๓. สาขาการผลิต	๕๙,๙๑๖	๖๒,๐๗๘	๕๗,๒๒๒	๖๐,๑๘๐	๖๕,๓๘๐
๔. สาขาไฟฟ้าแก๊สไอน้ำและเครื่องปรับอากาศ	๔,๖๐๙	๕,๒๓๙	๕,๑๘๘	๕,๔๙๑	๕,๗๑๙
๕. สาขาอุปทานน้ำ; การจัดการขยะมูลฝอยและการพนูป	๑,๕๘๕	๑,๓๕๐	๑,๔๓๗	๑,๗๗๘	๒,๐๓๐
๖. สาขาการก่อสร้าง	๗,๗๔๑	๘,๔๒๙	๑๐,๑๓๐	๑๐,๑๗๒	๑๐,๙๙๒
๗. สาขาการค้าส่งและค้าปลีกการซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	๔๓,๖๔๗	๔๓,๒๒๔	๔๐,๓๔๔	๓๘,๓๔๔	๔๐,๖๒๙
๘. สาขาการขนส่งและการเก็บรักษา	๔,๓๐๖	๕,๐๕๑	๕,๐๔๕	๕,๖๑๓	๕,๙๕๙
๙. สาขาที่พักและกิจกรรมการให้บริการอาหาร	๑,๖๒๖	๑,๗๘๑	๑,๕๘๖	๑,๖๖๐	๑,๘๖๙
๑๐. สาขาข้อมูลและการสื่อสาร	๒,๐๒๐	๒,๓๕๖	๒,๓๑๙	๒,๓๒๓	๒,๐๑๗
๑๑. สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๖,๗๘๑	๑๖,๖๕๖	๑๗,๑๓๓	๑๕,๙๒๖	๑๗,๗๓๐
๑๒. สาขากิจกรรมดานอสังหาริมทรัพย์	๙,๙๔๐	๙,๖๒๐	๑๐,๐๙๙	๑๐,๒๔๖	๑๐,๐๖๑
๑๓. สาขากิจกรรมทางวิชาชีพดานวิทยาศาสตร์และดานเทคนิค	๒๒๙	๒๕๖	๒๑๖	๒๙๒	๓๑๙
๑๔. สาขากิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	๗๖๓	๗๓๙	๖๗๙	๖๗๕	๗๐๘
๑๕. สาขาการบริหารและการป้องกันประเทศการประกันสังคม ภาคบังคับ	๑๑,๐๖๖	๑๑,๔๗๙	๑๑,๗๕๐	๑๑,๗๗๕	๑๑,๖๔๕
๑๖. สาขาการศึกษา	๒๐,๓๑๒	๒๐,๑๙๐	๒๐,๔๔๒	๒๐,๙๘๐	๒๑,๕๙๒
๑๗. สาขากิจกรรมด้านสุขภาพและกิจกรรมเพื่อสังคม	๘,๖๓๕	๘,๘๒๗	๘,๖๑๔	๙,๒๘๗	๙,๙๓๔

จำแนกรายสาขา	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑๘. สาขาศิลปะบันเทิงและนันทนาการ	๗๙๑	๙๔๐	๑,๐๔๙	๑,๒๓๓	๑,๓๔๑
๑๙. สาขากิจกรรมการบริการอื่น ๆ	๒,๐๑๔	๒,๓๒๐	๒,๑๘๗	๒,๐๒๕	๒,๒๔๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๓๑๖,๑๖๗	๓๑๔,๓๓๗	๒๙๐,๔๘๑	๒๙๘,๑๖๕	๓๒๙,๐๔๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (บาท)	๑๒๕,๕๘๓	๑๒๕,๕๘๐	๑๑๖,๗๒๘	๑๒๐,๕๒๗	๑๓๓,๘๑๐
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๒,๕๑๘	๒,๕๐๓	๒,๔๘๙	๒,๔๗๔	๒,๔๕๙

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โครงสร้างเศรษฐกิจสาขาหลัก

พิจารณาตามโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ จัด ๕ อันดับแรก ได้แก่

๑. สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ มีมูลค่า ๘๖,๙๕๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๔๓
๒. สาขาการผลิตอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๖๕,๓๘๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๘๗
๓. สาขาการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมรถยนต์ มีมูลค่า ๔๐,๖๒๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓๕
๔. สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มีมูลค่า ๓๑,๙๒๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๐
๕. สาขาการศึกษา มีมูลค่า ๒๑,๕๙๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๖

ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เมื่อเปรียบเทียบกับ ๑๘ กลุ่มจังหวัด ภาพรวมอยู่ในลำดับที่ ๑๓ ภาคเกษตรและภาคบริการอยู่ในลำดับที่ ๗ ภาคอุตสาหกรรม อยู่ในลำดับที่ ๑๑

■ การวิเคราะห์สภาพการณ์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

มีขนาดทางเศรษฐกิจเล็กมาก ขณะที่ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมมีขนาดใหญ่กว่า แสดงถึงศักยภาพการเป็นแหล่งผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมที่สำคัญ แต่อยู่ในภาวะหดตัวจากปีก่อนค่อนข้างมาก ปริมาณพืชพลังงานต่อสินค้าเกษตรทั้งหมด มีค่าเฉลี่ย ๒,๑๒๖.๗๘ เป็นอันดับ ๑ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อภาคเกษตร มีค่าเฉลี่ย ๔๖.๒ เป็นผลจากผลผลิตทางการเกษตรมีปริมาณลดลง และราคาผลผลิตตกต่ำ ทำนองเดียวกับภาคอุตสาหกรรมที่ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเกษตรที่ใช้ผลผลิตเกษตรเป็นวัตถุดิบ จึงทำให้ผลผลิตลดลงด้วย รายได้จากการท่องเที่ยวยังต่ำกว่าค่ากลางมาก สะท้อนว่ากลุ่มจังหวัด ไม้มีความโดดเด่น หรือศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวยังมีน้อย สำหรับผลิตภาพแรงงานและอัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงานต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ แสดงให้เห็นว่าจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพและทักษะฝีมือของแรงงาน รวมทั้งยกระดับประสิทธิภาพ ของกระบวนการผลิตทั้งภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม

■ ดัชนีการพัฒนายั่งยืนระดับจังหวัด (SDGs)

ดัชนีการพัฒนายั่งยืนระดับจังหวัด เป็นการรวบรวมตัวชี้วัดตาม SDGs ภายใต้ ๑๗ เป้าหมายที่มีการจัดเก็บข้อมูลระดับจังหวัด และคัดเลือกตัวชี้วัดที่สามารถใช้ทดแทน (Proxy) โดยในเบื้องต้นพบว่ามีข้อมูลเพียง ๒๔ ตัวชี้วัด และแบ่งกลุ่มตัวชี้วัดออกเป็น ๕ กลุ่มตามกรอบแนวคิดของสหประชาชาติได้แก่ มิติการพัฒนาคน มิติเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง มิติสิ่งแวดล้อม มิติสันติภาพและยุติธรรมและมิติความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา องค์ประกอบของตัวชี้วัดการพัฒนายั่งยืนระดับจังหวัด ๒๔ ตัวที่นำมาใช้ในการคำนวณดัชนีการพัฒนายั่งยืนระดับจังหวัด เป็นข้อมูลของ ๗๖ จังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ใช้ข้อมูลจากชุดข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และดัชนีความก้าวหน้าคน

(๑) ภาพรวมการพัฒนา

จังหวัดนครสวรรค์เป็นพื้นที่เหมาะกับการปลูกข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง กระจาย อยู่ทั่ว จังหวัด ผลผลิตหลักสร้างมูลค่าให้กับการเจริญเติบโตเศรษฐกิจของจังหวัด ด้วยการขยายผลผลิตหลักและ แปรรูป โดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่หลากหลายในการสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ข้าว ในพื้นที่มีธุรกิจ โรงสีข้าวจำนวนมาก รวมทั้งเป็นศูนย์กลางธุรกิจข้าวแหล่งใหญ่ที่สุดในเขตภาคเหนือส่งผลให้กำหนดราคาข้าว ในอดีต (ก่อนโครงการประกันราคาข้าวของรัฐบาลในอดีต) ราคาข้าวที่ทำข้าวก๋นนั้นทรง จังหวัดนครสวรรค์ เป็น ราคากลางให้กับทั้งประเทศ และอ้อย โรงงานน้ำตาลแห่งเดียวในจังหวัดที่เป็นแหล่งรับ ซื้อผลผลิตของเกษตรกร จังหวัด ได้ขยายกิจการจากการระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้ของเหลือ (ของเสียในระบบ) นับตั้งแต่กากน้ำตาล และชานอ้อย ด้วยการสร้างโรงงานผลิตเอทานอล และโรงงานเยื่อกระดาษจากชานอ้อย

(๒) เป้าหมายการพัฒนา “นครสวรรค์เมืองอัจฉริยะ ฐานการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงต่อยอดสู่อุตสาหกรรมฐานชีวภาพ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน ระบบโลจิสติกส์และบริการทางสุขภาพ บนฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนา

- ๑) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๒) ยกระดับภาคการเกษตรสู่เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ (BCG Economy)
- ๓) สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจด้วยแนวทางการท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- ๔) พัฒนาพลังงานทดแทน และโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยการความสะดวกรองรับยานยนต์ไฟฟ้า
- ๕) พัฒนาขีดความสามารถและเชื่อมโยงประตูการค้า การลงทุน โลจิสติกส์ และภาคบริการทั้งในประเทศและต่างประเทศภายใต้เศรษฐกิจยุคใหม่
- ๖) ยกระดับการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- ๗) พัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์และสร้างสังคมพอเพียงควบคู่การขับเคลื่อนสู่เศรษฐกิจดิจิทัล

(๓) ข้อมูลการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	พื้นที่
๑	ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ต้องการก่อสร้าง และปรับปรุงเส้นทางคมนาคมในบาง พื้นที่ ซึ่งชำรุดเสียหายจากการสัญจรของรถบรรทุกหนัก ในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร หรืออุตสาหกรรม	อำเภอตากลี อำเภอนครสวรรค์ อำเภอบรรพตพิสัย อำเภอโกรกพระ
		๒. ต้องการถนนเข้าหมู่บ้านเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก	อำเภอบรรพตพิสัย
		๓. ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค ระบบประปาหมู่บ้านไม่ได้มาตรฐาน ระบบประปาส่วนภูมิภาคเข้าไม่ถึงในบางพื้นที่	อำเภอเก้าเลี้ยว
		๔. ความต้องการทางลอด ทางข้าม บริเวณถนนหมายเลข ๑๑๗ นครสวรรค์-พิษณุโลก	
		๕. ถนนในหมู่บ้านไม่ได้มาตรฐาน มีความเสียหาย เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้ไม่สะดวกในการสัญจรไฟส่องสว่าง ไม่เพียงพอ	อำเภอเก้าเลี้ยว อำเภอนครสวรรค์

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	พื้นที่
		๖. ก่อสร้างรางระบายน้ำ เพื่อป้องกันน้ำท่วมโดยการรวบรวมน้ำฝนด้วยระบบท่อระบายน้ำและคลองระบายน้ำ เพื่อสูบน้ำออกนอกพื้นที่ ๗. ลานรวมพืชผลทางการเกษตรพร้อมหลังคาประชาชนไม่มีลานตากพืชผลทางการเกษตร ๘. ขยายเขตไฟฟ้าทางสาธารณะ ทางสาธารณะมีแสงสว่างไม่เพียงพอ ๙. ปรับปรุงระบบประปา น้ำประปาไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ๑๐. ปรับปรุงและซ่อมแซมถนน คสล. การคมนาคมในการเดินทางและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรได้รับความเดือดร้อน	อำเภอโกรกพระ อำเภอไพศาลี
		๑๑. เส้นทางคมนาคมพื้นที่ยังเป็นลูกรัง เป็นหลุมบ่อ ทำให้การสัญจรไปมาลำบากช่วงฤดูฝน และเกิดฝุ่นละออง ในช่วงฤดูแล้ง ด้วยการก่อสร้างปรับปรุงเส้นทางคมนาคม ให้สะดวกทั่วถึงครอบคลุมทุกหมู่บ้าน	อำเภอพยุหะคีรี อำเภอแม่เปิน อำเภอท่าตะโก อำเภอโกรกพระ
		๑๒. ถนนบางเส้นสภาพไม่ได้รับการบำรุงรักษา	อำเภอไพศาลี
		๑๓. ถนนสายหลักไม่มีไฟฟ้าส่องสว่างทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง	อำเภอแม่เปิน อำเภอหนองบัว
		๑๔. การสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วม	อำเภอโกรกพระ
๒	ด้านเกษตร	๑. การแก้ไขปัญหาราคาส่งผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำเนื่องจากปัจจุบันในการทำเกษตร มีการลงทุนสูง และราคาส่งผลผลิตที่ได้มีราคาต่ำ จึงทำให้ประชาชนเดือดร้อน	อำเภอตาคลี
		๒. แหล่งน้ำกักเก็บน้ำที่ใช้สำหรับการเกษตรไม่เพียงพอ	อำเภอเก้าเลี้ยว
		๓. ผลผลิตตกต่ำ ต้นทุนในการผลิตสูง	
		๔. ส่งเสริมการเลี้ยงไก่พันธุ์ไข่ ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น	อำเภอโกรกพระ
		๕. จัดซื้อเครื่องคัดเมล็ดพันธุ์ข้าวเพื่อคัดแยกเมล็ดพันธุ์ข้าวของชุมชน	
		๖. ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ และราคาต้นทุนการผลิตสูง	อำเภอลาดยาว
		๗. ขาดแคลนแหล่งน้ำในการกักเก็บน้ำ สำหรับทำการเกษตร	
		๘. ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายนจะประสบปัญหาภัยแล้ง และในช่วงเดือนสิงหาคมถึงเดือนตุลาคม จะประสบปัญหาน้ำท่วมทุกปี ทำให้ผลผลิตเกิดความเสียหายเป็นประจำทุกปี	
		๙. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ	อำเภอหนองบัว อำเภอพยุหะคีรี

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	พื้นที่
		- ต้องการพัฒนาแหล่งน้ำเดิมให้มีสภาพกักเก็บน้ำไว้เพียงพอต่อการทำการเกษตรในฤดูแล้ง - ก่อสร้างฝายน้ำล้น ขุดลอกคลอง สระเก็บพักน้ำ	อำเภอไพศาลี อำเภอนาทะโก
		๑๐. ทำฝายชะลอน้ำ / คลองส่งน้ำ และสร้างที่กักเก็บน้ำ ๑๑. ปรับปรุง ซ่อมแซมระบบประปาให้ได้มาตรฐาน ๑๒. จัดตั้งกลุ่มทางการเกษตรและสหกรณ์สร้างอำนาจการต่อรอง ๑๓. ให้ความรู้เกษตรกรในการบริหารจัดการผลผลิตที่มีประสิทธิภาพ	อำเภอไพศาลี
		๑๔. ขาดแคลนแหล่งกักเก็บน้ำในการทำเกษตร ๑๕. ความต้องการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เช่น โค กระบือ แพะ หมู ไก่ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน ๑๖. ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำราคาต้นทุนการผลิตสูง	อำเภอแม่เปิน
๓	ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	๑. แหล่งน้ำในบางพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการทำเกษตรกรรมและการอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะฤดูแล้ง เนื่องจากบางพื้นที่อยู่ในพื้นที่นอกเขตชลประทาน และไม่มีแหล่งน้ำเพียงพอ เช่น ปริมาณน้ำใต้ดินมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอสำหรับการจัดทำระบบน้ำบาดาล ๒. แหล่งกักเก็บน้ำไม่เพียงพอทั้งผิวดินและใต้ดิน	อำเภอตากาลี อำเภอนาทะโก
		๓. มีการบริหารจัดการขยะอย่างไม่ถูกต้อง	อำเภอตากาลี อำเภอนาทะโก อำเภอโกรกพระ
		๔. ช่วงฤดูฝนมีน้ำท่วม ฤดูแล้งน้ำขาดแคลน ขอรับการสนับสนุนเครื่องสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์, การบริหารจัดการน้ำรอบบึงบอระเพ็ด และการส่งเสริมอาชีพรอบบึงบอระเพ็ด	อำเภอชุมแสง
		๕. ต้องการขุดลอกคูคลองเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้งและน้ำเพื่อการเกษตร ๖. ต้องการพัฒนาแหล่งน้ำเดิมให้มีสภาพกักเก็บน้ำไว้ให้เพียงพอต่อการทำการเกษตรในฤดูแล้ง ๗. ก่อสร้างฝายน้ำล้น ขุดลอกคลองเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง	อำเภอบรรพตพิสัย

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	พื้นที่
		๘. ก่อสร้างท่อลอดเหลี่ยม และวางท่อระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง ๙. เพิ่มแหล่งเก็บน้ำเพิ่มชุดลอกคลองที่มีสภาพตื้นเขิน ๑๐. ชุดลอก ทำความสะอาดท่อระบายน้ำ ๑๑. กำจัดวัชพืชที่กีดขวางเส้นทางน้ำ	อำเภอท่าตะโก
		๑๒. มลพิษจากการเผาตอซังข้าว และใบอ้อย ก่อนการเก็บผลผลิต เพื่อให้สะดวกในการเก็บเกี่ยว ๑๓. ปัญหาจากการทิ้งขยะมูลฝอย ไม่มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ไม่มีการจัดการขยะในครัวเรือน	อำเภอเก้าเลี้ยว
		๑๔. ขยะมูลฝอยในชุมชน ปรับภูมิทัศน์ลดปัญหาขยะชุมชน	อำเภอโกรกพระ
		๑๕. ไม่มีแหล่งทิ้งขยะมูลฝอย เนื่องจากมีแหล่งทิ้งขยะเพียงแห่งเดียว และบางส่วนเลือกใช้วิธีเทกองและเผาทำลายแทน	อำเภอหนองบัว อำเภอยะหริ่ง
		๑๗. ให้ความรู้ความเข้าใจแก่เกษตรกรตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ ๑๘. รณรงค์การคัดแยกขยะและการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธี ๑๙. รณรงค์ให้เกษตรกรหันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ๒๐. จัดกิจกรรมปลูกป่าทดแทน	อำเภอไพศาลี
		๒๑. พื้นที่ที่อำเภอแม่เปินเป็นพื้นที่ลาด และเป็นแหล่งต้นน้ำของจังหวัดนครสวรรค์สภาพคลองในพื้นที่ไม่มีการขุดลอกเป็นระยะเวลาสิบกว่าปีทำให้ปัจจุบันมีสภาพตื้นเขิน บางจุดไม่มีสภาพคลอง ทางน้ำเปลี่ยนทิศทาง ช่วงฤดูฝนจะเกิดน้ำหลากท่วมพื้นที่ทางการเกษตร และคลองไม่สามารถเก็บกักน้ำฝนได้เพราะไม่มีฝายชะลอน้ำทำให้ประสบปัญหาภัยแล้งแต่การขุดลอก ขุดสระในพื้นที่อำเภอแม่เปินเป็นไปได้ยาก เพราะเป็นพื้นที่ในเขตอุทยาน เขตป่าสงวน เขตชลประทาน และ เขต สปก. ทั้งหมด	อำเภอแม่เปิน
๔	ด้านความมั่นคง	๑. การแก้ไขปัญหายาเสพติด เนื่องจากในพื้นที่อำเภอตากาลีมีจำนวนเยาวชนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจำนวนมาก ๒. การให้ความรู้เรื่องความเสี่ยงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น วาตภัย อุทกภัย และอัคคีภัย เป็นต้น ๓. การจัดตั้งจุดตรวจในช่วงเทศกาลสำคัญ เพื่อลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางท้องถนน	อำเภอตากาลี

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	พื้นที่
		๔. ไฟฟ้าสาธารณะที่ติดตั้งมีจำนวนจำกัด ต้องการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะในจุดที่เสี่ยงอันตราย	
		๕. การแก้ไขปัญหายาเสพติดและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - จัดให้มีการอบรมผู้นำ และเยาวชน ในเรื่องโทษ ของยาเสพติด - จัดให้มีการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดของเยาวชนในพื้นที่	อำเภอท่าตะโก อำเภอเก้าเลี้ยว
		๖. การติดตั้งกล้องวงจรปิด เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	อำเภอโกรกพระ
		๗. มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่ในพื้นที่	อำเภอลาดยาว
		๘. การแก้ไขปัญหายาเสพติดและความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน - จัดให้มีการอบรมผู้นำเยาวชน ในเรื่องโทษ ของยาเสพติด - จัดให้มีการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดกลุ่มเสี่ยง - ติดตั้งกล้อง CCTV	อำเภอหนองบัว
		๙. การแก้ไขปัญหายาเสพติดและความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน - รมรณรงค์สร้างความปรองดองของคนในพื้นที่ - กวดขันและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด - สร้างเครือข่ายป้องกันยาเสพติดในทุกหมู่บ้าน	อำเภอไพศาลี
		๑๐. ปัญหายาเสพติด ยังคงมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง	อำเภอแม่เปิน
๕	ด้านสาธารณสุข	๑. การแก้ไขปัญหาโรคติดต่อในพื้นที่เนื่องจากสถานการณ์อำเภอเก้าเลี้ยวการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ๒. การควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออกพิษสุนัขบ้า และโรคติดต่ออื่นๆ ที่เกิดขึ้นในคนและสัตว์ในพื้นที่ ๓. ปัญหาผู้ป่วยจิตเวช ที่มีผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันของผู้ป่วย และเป็นปัญหาต่อสังคม ๔.สภาวะทางเศรษฐกิจและปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ทำให้เกิด อำเภอแม่เปินปัญหาสุขภาพจิตของประชาชนในพื้นที่	อำเภอเก้าเลี้ยว อำเภอแม่เปิน
๖	ด้านส่งเสริมอาชีพและการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑. ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็งและขาดแหล่งเงิน	อำเภอตาคลี

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	พื้นที่
		ลงทุน เครื่องมือในการทำกิจการ และประกอบอาชีพ ๒. เกษตรกรที่เช่าที่ดินจากผู้อื่น พืชผลราคาตกต่ำ และยังมีภาระหนี้สินทั้งในระบบและนอกระบบจากการกู้ยืมเงินมาลงทุนในการผลิต ๓. ต้องการให้มีการปลูกฝังประชาชนให้รู้จักการออมการจัดทำบัญชีรายรับ-จ่าย ในครัวเรือน ๔. ต้องการให้มีการอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายพื้นฐาน แก่ผู้นำชุมชน/คณะกรรมการหมู่บ้าน	
		๕. ปัญหารายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ทำให้ต้องมีการกู้ยืม เงินทั้งในระบบและนอกระบบ ๖. การส่งเสริมอาชีพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อประชาชนในพื้นที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ๗. พบประชาชนในพื้นที่มีปัญหาหนี้นอกระบบ และไม่สามารถชำระได้ไหว ๘. จัดตั้งชมรม หรือกลุ่มกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้คนหันมาทำกิจกรรมร่วมกันและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ๙. บูรณาการสถานศึกษา และพัฒนาคุณภาพการศึกษาของอำเภอให้ทัดเทียมกับภายนอก ๑๐. เสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง ๑๑. จัดตั้งกลุ่มอาชีพเสริม ๑๒. เสริมสร้างสวัสดิการทางสังคมให้แก่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ	อำเภอเก้าเลี้ยว อำเภอโกรกพระ อำเภอลาดยาว อำเภอไพศาลี
๗	ด้านการท่องเที่ยว	๑. อำเภอชุมแสงมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว มีความประสงค์ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และการจัดการด้านการท่องเที่ยว ขอรับการสนับสนุนงบประมาณด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้แก่ ตลาดโบราณ บ้านไม้โบราณ งานประเพณี๔ เชื้อชาติ(ไทย , จีน , ลาวโซ่ง , ญวน) และงานกีฬาต่างๆ ๒. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอพยุหะคีรี ๓. บูรณาการหน่วยงานในพื้นที่ที่รับผิดชอบการส่งเสริมท่องเที่ยว	อำเภอชุมแสง อำเภอพยุหะคีรี อำเภอไพศาลี อำเภอแม่เปิน

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	พื้นที่
		๔. ขาดงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมเรื่องการท่องเที่ยว ไม่มีตลาดจำหน่ายสินค้า ผลิตภัณฑ์ในชุมชน	
๘	ด้านน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคไม่เพียงพอ	๑. ก่อสร้างระบบประปาให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน ๒. จัดหาแหล่งกักเก็บน้ำ และจัดหาเครื่องกรองน้ำสะอาดสำหรับประชาชนใช้ในการอุปโภค บริโภค ๓. ปรับปรุง ซ่อมแซมระบบประปาให้ได้มาตรฐาน	อำเภอท่าตะโก อำเภอหนองบัว อำเภอยะหริ่ง อำเภอไพศาลี

จังหวัดกำแพงเพชร

(๑) ภาพรวมการพัฒนา

จังหวัดกำแพงเพชรมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสมกับการเกษตร โดยมีแม่น้ำต้นตุนสายหลักคือ แม่น้ำปิงไหลผ่านเป็นระยะทางยาวประมาณ ๑๐๔ กิโลเมตร และมีพื้นที่ชลประทานเหมาะแก่การทำเกษตรกรรม รวมทั้งมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปาล์มน้ำมัน โดยมีมันสำปะหลังสามารถผลิตได้ถึง ๒.๕ ล้านตันต่อปี มากเป็นอันดับ ๖ ของประเทศ รวมทั้งพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับสุขภาพ และการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จากศักยภาพดังกล่าวผนวกกับโอกาสและทิศทางของยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาภาคเหนือ และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ จังหวัดควรให้ความสำคัญกับการเกษตรปลอดภัยแบบครบวงจรตลอดโซ่อุปทาน โดยพัฒนาการผลิตให้ได้มาตรฐาน ยกกระตือรือร้นอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาการตลาดโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ช่วยลดต้นทุนและสามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้ในจำนวนมากทั้งภายใน และนอกจังหวัด

นอกจากนี้ จังหวัดยังมีศักยภาพจากการเป็นแหล่งวัตถุดิบสำคัญในการผลิตพลังงานทดแทน ได้แก่ ผลผลิตทางการเกษตรและเศษวัสดุเหลือใช้จากการเกษตร อาทิ ใบอ้อย ชานอ้อย แกลบ ชังข้าวโพด เหม้ามันสำปะหลัง ที่สามารถนำไปใช้เป็นพลังงานทดแทนพลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิล ประกอบกับทิศทางของยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาภาคเหนือ และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ที่ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมชีวภาพและพลังงานทดแทน จังหวัดจึงควรพัฒนาการผลิตพลังงานทดแทนในรูปของชีวมวลเพื่อนำไปใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้า ซึ่งปัจจุบัน จังหวัดมีโรงไฟฟ้าชีวมวล ๑๓ แห่ง มีกำลังการผลิตรวม ๑๘๓.๖๙ MW มี โรงไฟฟ้าที่ผลิตจากก๊าซชีวภาพ ๑๐ แห่ง มีกำลังการผลิตรวม ๒๑.๔๗๗ MW นอกจากนี้ยังมีโรงไฟฟ้าพลังงาน แสงอาทิตย์ ๗ แห่ง มีกำลังการผลิตรวม ๔๔.๕๗๑ MW และ ส่งผลให้ปริมาณการใช้ไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิง ของจังหวัดต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ

ศักยภาพอีกประการหนึ่งของจังหวัดคือมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติที่สำคัญ โดยมีโบราณสถานเก่าแก่ที่ก่อสร้างด้วยศิลาแลงหลายแห่งรวมอยู่ใน “อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร” ที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกจากองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ให้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม รวมทั้งอุทยานแห่งชาติทั้ง ๓ แห่งและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติคลองลาน อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า และเขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่า

เขาสนามเพรียง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity) เป็นส่วนหนึ่งของผืนป่า ตะวันตก (Western Forest Complex) ที่เป็นพื้นที่คุ้มครองที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และอยู่ระหว่างการผนวกเป็นพื้นที่มรดกโลกทางธรรมชาติร่วมกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติดังกล่าวสามารถพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวเฉพาะทาง (Niche Tourism) เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยววิถีชุมชนอย่างยั่งยืน

(๒) เป้าหมายการพัฒนา “แหล่งเกษตรปลอดภัย พลังงานทดแทน และท่องเที่ยวมรดกโลกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ”

ประเด็นการพัฒนา

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มในการผลิต การแปรรูป การตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย และพลังงานทดแทน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

๒. พัฒนาการบริหารจัดการท่องเที่ยวมรดกโลกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติเชื่อมโยง กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและวิถีชุมชนเพื่อยกระดับมาตรฐานสู่สากล

๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน สร้างสังคมที่เข้มแข็ง และบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

(๓) ข้อมูลการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชนในจังหวัดกำแพงเพชร

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
ประเด็นที่ ๑ ด้านเศรษฐกิจ			
๑.๑ โครงสร้างพื้นฐาน			
ถนนและการจราจร			
ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ	พื้นที่ อ.เมืองฯ ทุกตำบลพื้นที่ อ.ชาณุวรลักษบุรี (พื้นที่ทุกตำบล)	เนื่องจากอายุการใช้งานที่นานและการบรรทุกน้ำหนักเกิน ทำให้ไม่สะดวกต่อการสัญจรไปมา และเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน	ปรับปรุงซ่อมแซมถนนให้ได้มาตรฐาน ก่อสร้างถนนคอนกรีต และจัดทำมาตรฐานการป้องกันอุบัติเหตุบนท้องถนนเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุและความสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนนให้เหลือน้อยที่สุด
ถนนชำรุด	พื้นที่ อ.คลองขลุง (พื้นที่ตำบลวังไทร/ตำบลวังแฉม/ตำบลคลองขลุง/ตำบลหัวถนน/ตำบลคลองสมบูรณ์/ตำบลแม่ลาด)	ถนนเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านมีรถขนส่งทางการเกษตรสัญจรเป็นจำนวนมากส่งผลให้ถนนชำรุดเร็ว	ปรับปรุงซ่อมแซมและก่อสร้างถนนคอนกรีตเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน
ถนนเป็นหลุม ทรุดโทรม	พื้นที่ อ.พรานกระต่าย (พื้นที่ทุกตำบล)	ฝนตกน้ำท่วม น้ำระบายไม่ทันทำให้ถนนเป็นหลุม ประกอบกับรถบรรทุกวิ่งผ่านทำให้ถนนทรุดโทรม	งบประมาณสร้างถนนคอนกรีตและซ่อมแซมถนน

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
การคมนาคม	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ทุกตำบล)	ถนนที่ใช้ในการสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตรขรุขระ ไม่สะดวกในการสัญจร ประกอบกับเส้นทางคมนาคมและถนนบางสายทางยังคงเป็นถนนลูกรัง ทำให้เกิดฝุ่นละอองเวลาสัญจรไปมา	ดำเนินการซ่อมแซมถนนที่ขรุขระให้อยู่ในสภาพที่ดีขึ้นเพื่อให้ประชาชนได้ใช้สัญจรเป็นเส้นทางขนส่งสินค้าของเกษตรและการท่องเที่ยว
การคมนาคม	พื้นที่ อ.คลองลาน (พื้นที่ทุกตำบล)	เส้นทางคมนาคมในพื้นที่ไม่สะดวกและไม่ปลอดภัย เนื่องจากยังไม่ได้รับการพัฒนามาให้มีความเหมาะสมสะดวก และมีประสิทธิภาพในการสัญจรและขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	ก่อสร้างถนนให้มีความสะดวกและปลอดภัยเพื่อลดอุบัติเหตุและสามารถขนส่งผลผลิตทางการเกษตรได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) ก่อสร้างถนนลาดยาง
การคมนาคม	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ตำบลช่องลม ตำบลหนองหลวง ตำบลลานกระบือ ตำบลจันทิมา)	ถนนขรุขระทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย และถนนในบางพื้นที่บางแห่งเป็นถนนลูกรัง	- ปรับปรุงถนนที่ขรุขระให้สามารถสัญจรไปมาได้สะดวกและปลอดภัย - สร้างถนนคอนกรีต
การคมนาคม	พื้นที่ อ.ทรายทองวัฒนา (พื้นที่ตำบลทุ่งทราย ตำบลทุ่งทอง ตำบลถาวรวัฒนา)	ถนนที่ใช้ในการคมนาคมระหว่างหมู่บ้านมีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ ไม่สะดวกต่อการเดินทาง (พื้นที่ตำบลทุ่งทราย ตำบลทุ่งทอง ตำบลถาวรวัฒนา)	สนับสนุนงบประมาณในการสร้าง ปรับปรุง และซ่อมแซมเส้นทางคมนาคมขนส่งระหว่างหมู่บ้าน
การคมนาคม	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี เส้นทางขนส่งผลผลิตทางการ (พื้นที่ตำบลเทพนิมิตตำบลวังชะโอนตำบลระหาน	เส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตรไม่สะดวก เนื่องจากเส้นทางมีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้การสัญจรไปมาค่อนข้างลำบาก	ก่อสร้างและปรับปรุงถนนที่ใช้ในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรโดยปรับปรุงถนนลูกรังและก่อสร้างถนนคอนกรีต
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.เมืองฯ (พื้นที่ทุกตำบล)	แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	สร้างอ่างเก็บน้ำ ฝายกั้นน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการน้ำ ในช่วงฤดูฝนให้มีการกักเก็บน้ำให้มากที่สุดเพื่อนำมาใช้ในฤดูแล้ง
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.ขามเฒ่า บุรี(พื้นที่ทุกตำบล)	เกษตรกรไม่สามารถประกอบอาชีพทางการเกษตร เนื่องจากประสบปัญหาภัยแล้ง ขาดแคลนพื้นที่เก็บกักน้ำและระบบการจัดการน้ำไม่มีประสิทธิภาพ	- พัฒนาระบบการจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ - ทำแก้มลิง ขุดสระ เจาะบ่อบาดาลน้ำลึกเพื่อให้มีน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภค

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
		ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ	จัดหาอาชีพเสริมที่เหมาะสมแก่เกษตรกร
		เกษตรกรไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง	รัฐจัดสรรที่ดินทำกิน เช่น สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (สปก.) จัดที่ดินให้ สถาบันเกษตรกร โดยจัดให้เช่าได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขที่คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (คปก.) กำหนด
		แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	สร้างอ่างเก็บน้ำ ฝายกั้นน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการน้ำ ในช่วงฤดูฝน ให้มีการกักเก็บน้ำให้มากที่สุด เพื่อนำมาใช้ในฤดูแล้ง
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.พวาน กระต่าย (พื้นที่ทุกตำบล)	การขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง แหล่งน้ำทำการเกษตรไม่เพียงพอ เนื่องจากฝนไม่ตกตามฤดูกาล ระบบคลองส่งน้ำชลประทานไม่ทั่วถึงพื้นที่ของการเกษตร	ขุดคลองส่งน้ำให้ทั่วถึงทุก คลองในพื้นที่การเกษตร และหาพื้นที่แหล่งน้ำต้นทุนสำรองเพื่อการเกษตร
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ตำบลหนองทอง / ตำบลหนองไม้กอง / ตำบลหนองแม่แตง)	ปริมาณน้ำทำการเกษตรไม่เพียงพอ คลองสาธารณะต้นเขิน ไม่มีสถานีที่กักเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง ลำคลองต้นเขิน และมีวัชพืชปกคลุมทำให้น้ำไหลผ่านไม่สะดวก	- ขุดลอกคลองส่งน้ำและวางท่อระบายน้ำในพื้นที่ - ก่อสร้างฝายทดน้ำ แก้มลิง อ่างเก็บน้ำ - ก่อสร้างประตูเปิด-ปิดน้ำในพื้นที่
		- ปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตรมีต้นทุนสูง แต่ราคาขายผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ - เกษตรกรขาดความรู้ในการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร - ผลผลิตทางการเกษตรไม่ได้คุณภาพ (พื้นที่ทุกตำบล)	- ส่วนราชการ เช่น สหกรณ์ การเกษตรเข้ามาส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าภาคเกษตรในพื้นที่ และรับจำหน่ายสินค้าที่ได้รับการพัฒนานำเพื่อเพิ่มมูลค่าอย่างจริงจัง - ส่งเสริมให้ผู้นำในพื้นที่ อาทิ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) กลุ่มเกษตรกร จัดตั้งกลุ่มเพื่อการจำหน่ายสินค้าผ่านระบบโซเชียลมีเดีย - การกำหนดมาตรฐานการรับซื้อสินค้าเกษตรให้เป็นหลักเกณฑ์เดียวกัน เพื่อ

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
			กระตุ้นให้เกษตรกรผลิตสินค้า การเกษตรที่มีคุณภาพ
น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	พื้นที่ อ.คลองลาน) พื้นที่ทุกตำบล)	แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรมมีไม่ เพียงพอ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่มี ลักษณะเป็นที่ลาดชันสลับภูเขา ในช่วงฤดูฝนจึงมีน้ำไหลหลาก อย่างรวดเร็ว ส่วนในช่วงฤดูแล้ง ประสบปัญหาภัยแล้งอย่างรุนแรง เนื่องจากไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำ	จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ในพื้นที่ให้เพียงพอ โดยการ จัดหาแหล่งกักเก็บน้ำที่มี ประสิทธิภาพ ได้แก่ การ ก่อสร้างฝาย ขุดแก้มลิง ขุด ลอกคลอง สระ
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ตำบลประจักษ์ สันต์ ตำบลบึงทับแตรง ตำบลหนองหลวง ตำบลจันทิมา)	- ขาดแหล่งเก็บกักน้ำ และระบบ คลองส่งน้ำชลประทานไม่ทั่วถึง พื้นที่	ขุดลอกคลองและทำฝายน้ำ ล้น ขุดคลองส่งน้ำให้ทั่วถึง พื้นที่การเกษตร และจัดหา พื้นที่แหล่งน้ำต้นทุนสำรอง เพื่อการเกษตร
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ทุกตำบล)	- ปัจจัยและต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำจาก การที่เมล็ดพันธุ์ข้าวหรือพันธุ์อ้อย ไม่ดี - ขาวนาซื้อข้าวสารราคาแพง เนื่องจากขาดโรงสีข้าวในชุมชน	- ส่งเสริมการทำน่าน้ำหมัก ชีวภาพเพื่อผลิตข้าวปลอดภัย ปลอดสารพิษ - ส่งเสริมการปลูกข้าวหรือ อ้อยพันธุ์ดี - สร้างโรงสีชุมชนในหมู่บ้าน และจัดตั้งกลุ่มจำหน่าย ข้าวสารปลอดสารพิษใน หมู่บ้าน
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ตำบลบึงทับแตรง ตำบลโนนพลวง ตำบล หนองหลวง ตำบล จันทิมา)	- เกษตรกรทำนาหรืออ้อยเป็น อาชีพหลักและไม่มีอาชีพเสริม อบรมและส่งเสริมให้เกษตรกร มี อาชีพเสริม	อบรมและส่งเสริมให้เกษตรกรมี อาชีพเสริม
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.ทรายทอง วัฒนา (พื้นที่ตำบลทุ่งทราย ตำบลทุ่งทอง ตำบล ถาวรวัฒนา)	ขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการ การเกษตรเนื่องจากมีแหล่งน้ำไม่ เพียงพอ ไม่มีแม่น้ำไหลผ่าน และ ขาดแคลนอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่	สนับสนุนงบประมาณในการ จัดหาแหล่งน้ำ และพัฒนา แหล่งน้ำ
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.ปางศิลาทอง (พื้นที่ทุกตำบล)	ขาดแคลนแหล่งน้ำและขาดแคลน น้ำในช่วงฤดูแล้ง เนื่องจากฝนไม่ ตกตามฤดูกาลและมีแหล่งน้ำไม่ เพียงพอ รวมทั้งระบบการจัดการ น้ำไม่มีประสิทธิภาพ ช่วงฤดูแล้ง ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำในการ ทำเกษตรกรรมเป็นประจำ	สร้างอ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำตาม ธรรมชาติ อาทิ สร้างแก้มลิง และขุดสระกักเก็บน้ำ รวมทั้ง ปรับปรุงประสิทธิภาพระบบ ชลประทาน และส่งเสริมการ ปลูกพืชหมุนเวียน

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี (พื้นที่ทุกตำบล)	- เกษตรกรในพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้ง เนื่องจากไม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่จะกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรได้อย่างเพียงพอ - แหล่งน้ำเกิดการตื้นเขินไม่สามารถกักเก็บน้ำได้เต็มที่ - วัชพืชขึ้นบริเวณลำคลองทำให้น้ำไหลผ่านไม่สะดวก - การขาดบูรณาการการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - ผลผลิตการเกษตรราคาตกต่ำและคุณภาพผลผลิตต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน - เกษตรกรขาดความรู้ เงินทุน และทางเลือกในการประกอบอาชีพมีน้อย รวมทั้งการประกอบอาชีพด้านการเกษตรไม่ต่อเนื่องทั้งปี	- พัฒนาแหล่งน้ำให้มีประสิทธิภาพ โดยการขุดลอกคลอง เพื่อแก้ไขปัญหาด้านภัยแล้ง - เพิ่มแหล่งกักเก็บน้ำไว้ใช้ในช่วงฤดูแล้ง - ประชุมวางแผนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการน้ำ รวมทั้งขุดลอกแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่ตื้นเขิน และปรับปรุงประสิทธิภาพระบบชลประทาน - จัดตั้งศูนย์ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีทางการเกษตร ปรับปรุงพันธุ์พืช ใช้สารชีวภาพแทนสารเคมี และลดต้นทุนการผลิต - ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสหกรณ์ ตลาดกลางสินค้า รวมทั้งส่งเสริมให้มีกลุ่มอาชีพที่หลากหลาย
การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม	พื้นที่ อ.โกสุมพินคร (พื้นที่ทุกตำบล)	ขาดแคลนแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค และทำการเกษตร	พัฒนาแหล่งน้ำด้านการการอุปโภคบริโภคและด้านการเกษตรอย่างพอเพียง โดยก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ ฝ่ายกั้นน้ำ สร้างแก้มลิงกักเก็บน้ำ ขุดสระกักเก็บน้ำ ขุดลอกคลองและกำจัดวัชพืชเพื่อให้มีน้ำไหลผ่านสะดวกไปยังพื้นที่เกษตรกรรม
ต้นทุนการเกษตรสูง	พื้นที่ อ.พราน กระต่าย (พื้นที่ทุกตำบล)	ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำปัจจัยและต้นทุนการผลิตสูงเกษตรกรใช้เครื่องจักรกลในการประกอบอาชีพ น้ำมันและเชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิตมีราคาสูงและยังมีการใช้เคมีและปุ๋ยในการเพิ่มผลผลิต	- สนับสนุนให้เกษตรกรจัดการองค์ความรู้เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ด้วยตนเอง สามารถนำองค์ความรู้ทางการเกษตรมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ - ส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพที่เหมาะสมในท้องถิ่น ทั้งอาชีพหลัก อาชีพรอง และอาชีพเสริม

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
ความยากจน	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ตำบลหนองไม้ กอง)	- ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการไม่มีอาชีพ ไม่มีรายได้ (พื้นที่ตำบลไทรงาม) - เกษตรกรมีหนี้สินอกระบบและมีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย(พื้นที่ตำบลหนองทอง) - ปัญหาการว่างงานเกิดจากสถานะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ และสถานประกอบการปิดกิจการ ทำให้ประชาชนจำต้องกลับภูมิลำเนา และมีรายได้ลดลง	- ส่งเสริมอาชีพ สร้างช่องทางในการสร้างรายได้ - จัดหาแหล่งเงินทุนให้แก่ประชาชน และสนับสนุนอาชีพเสริมแก่เกษตรกร อาทิ การปลูกพืชผักสวนครัวเพื่อรับประทานและจำหน่าย
	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ ตำบลจันทิมา)	ประชาชนมีรายได้น้อยขาดอาชีพเสริม และไม่ได้นำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต มีการกู้เงินมาลงทุนในการทำการเกษตรสูง และขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารงบประมาณในครัวเรือน	- ส่งเสริมอาชีพในชุมชน อาทิ เลี้ยงปลา เลี้ยงไก่พื้นเมือง เลี้ยงโคขุน - ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง - อบรมการจัดทำบัญชีครัวเรือนและรณรงค์ส่งเสริมให้มีการออมเงิน และไม่กู้เงินเพิ่ม
การว่างงาน	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี (พื้นที่ตำบลเทพนิมิต ตำบลบึงสามัคคี)	ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจทำให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต แรงงานถูกเลิกจ้างทำให้แรงงานบางส่วนต้องกลับภูมิลำเนา	จัดอบรมให้ความรู้แก่กลุ่มแม่บ้านสตรีผู้ว่างงาน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เยาวชนและประชาชนทั่วไป เกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระ
น้ำอุปโภคบริโภค ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์			
น้ำเพื่อการเกษตรและการ อุปโภคบริโภค	พื้นที่ อ.คลองขลุง (พื้นที่ตำบลวังไทร ตำบลวังแหม ตำบลวัง บัว ตำบลหัวถนน ตำบลคลองสมบูรณ์ ตำบลท่ามะเขือ)	ขาดแคลนพื้นที่กักเก็บน้ำสำหรับการเกษตรและการอุปโภคบริโภค เนื่องจากฝนไม่ตกตามฤดูกาล ประกอบกับมีแหล่งกักเก็บน้ำน้อย และดินแข็ง รวมทั้งคุณภาพน้ำประปาไม่สะอาด มีตะกอนดินปนเปื้อน	- สร้างแหล่งกักเก็บน้ำเพิ่มเติม รวมถึงขุดลอกคลองเพื่อให้เกิดแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น - เพิ่มระบบประปาหมู่บ้านให้ครอบคลุมพื้นที่
น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ตำบลไทรงาม/ ตำบลหนองทอง/ ตำบลหนองไม้กอง)	น้ำประปาขุ่นเป็นตะกอนดำสาเหตุเกิดจากระบบผลิตประปาไม่มีคุณภาพ เมื่อมีท่อน้ำประปาแตก หรือมีการซ่อมแซมระบบประปามีการกระทุ้งน้ำก่อให้เกิดตะกอนปนเปื้อนในน้ำประปา ซึ่งสร้าง	ใช้นวัตกรรมใหม่ในการผลิตน้ำประปา อาทิ เครื่องคลีนวารี ซึ่งเป็นเครื่องผลิตน้ำประปาจากน้ำดิบ ใช้สำหรับแก้ปัญหา ระบบประปาเดิมที่ยังไม่สามารถผลิตน้ำประปามี

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
		ความเดือดร้อนแก่ประชาชนผู้ใช้น้ำ	คุณภาพได้ และใช้สำหรับการสร้างระบบประปาใหม่เพื่อให้ได้น้ำประปาที่มีคุณภาพ โดยมีระบบล้างยอนทำความสะอาดสารกรองและระยายตะกอนอัตโนมัติ
น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	พื้นที่ อ.คลองลาน (พื้นที่ทุกตำบล)	แหล่งน้ำดิบเพื่อใช้สำหรับการผลิตระบบประปามีไม่เพียงพอเนื่องจากระบบประปาส่วนใหญ่ใช้แหล่งน้ำดิบผิวดินซึ่งในพื้นที่มีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ ทำให้ในช่วงฤดูแล้งประชาชนขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	จัดหาแหล่งน้ำดิบเพื่อใช้สำหรับการผลิตระบบประปาในพื้นที่ให้เพียงพอ โดยการขุดเจาะบ่อบาดาล และจัดหาแหล่งน้ำผิวดินเพิ่มเติม อาทิ ขุดแก้มลิง ขุดสระ
น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ตำบลประชาสุขสันต์ ตำบลช่องลม ตำบลลานกระบือ)	น้ำอุปโภคบริโภคไม่สะอาดไหลช้า เนื่องจากระบบประปามีปัญหาท่อประปามีขนาดเล็ก	- ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านแบบบ่อบาดาลขนาดเล็ก - ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน
ประเด็นที่ ๒ ด้านสังคม			
๒.๑ สาธารณสุขและอนามัย			
สาธารณสุข	พื้นที่ อ.ชาณุวรลักษบุรี (พื้นที่ทุกตำบล)	- ประสบปัญหาด้านสุขภาพจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด -๑๙ - สังคมสูงวัย	- ปรับปรุงระบบการสาธารณสุขให้ได้มาตรฐานตลอดจนประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา๒๐๑๙ (COVID-๑๙) - ส่งเสริมการป้องกันโรคแก่ผู้สูงอายุ และพัฒนาอาชีพเสริมให้แก่ผู้สูงวัย
สาธารณสุข	พื้นที่ อ.คลองขลุง (พื้นที่ทุกตำบล)	- พื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาด	- จัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันควบคุมโรคให้เพียงพอต่อการใช้งาน ปรับปรุงระบบสาธารณสุขให้ได้มาตรฐานตลอดจนประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรค
สาธารณสุข	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ตำบลหนองทอง ตำบลหนองไม้กอง ตำบลหนองแม่แตง)	- เนื่องจากพื้นที่ขาดโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลทำให้ขาดบุคลากรด้านการสาธารณสุข ขาดวัสดุ อุปกรณ์ในการป้องกัน	- จัดอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เข้ามามีส่วนร่วมในการประสานงานและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการ

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
		ควบคุมโรคระบาดในตำบล (พื้นที่ ตำบลไทรงาม ตำบลหนองทอง) - ขาดความรู้และวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ในการบริหารจัดการ โรคติดต่อโควิด ๒๐๑๙	ป้องกันควบคุมโรคให้เพียงพอ ต่อการใช้งาน - จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และ ฝึกอบรมให้ความรู้แก่ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเกี่ยวกับการ แพร่ระบาดของไวรัสโควิดและ การบริหารจัดการไวรัส โควิด ๒๐๑๙
สาธารณสุข	พื้นที่ อ.ปางศิลาทอง (พื้นที่ทุกตำบล)	พื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรค ระบาด	อบรมให้ความรู้เพื่อป้องกัน การแพร่ระบาดของโรคแก่ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เสริมสร้าง ความรู้ ความเข้าใจ แก่ ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกัน โรค และมีมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ ในชุมชน
สาธารณสุข	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี (พื้นที่ตำบลเทพนิมิต ตำบลวังชะโอน ตำบล บึงสามัคคี ตำบลระ หาน) (พื้นที่ตำบลบึงสามัคคี)	- ประชาชนขาดความรู้ในการ ป้องกันตนเองอย่างถูกวิธีจากการ แพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) - ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการป้องกันไข้เลือดออก	- ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดของโรคไวรัส โคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) และส่งเสริมให้ประชาชนได้รับ วัคซีนอย่างทั่วถึง - จัดอบรมเพื่อให้ความรู้และ ความเข้าใจเกี่ยวกับการ ป้องกันไข้เลือดออกแก่ ประชาชนในพื้นที่
๒.๒ การวางแผนงาน/ภาระหนี้สิน			
หนี้นอกระบบ	พื้นที่ อ.คลองขลุง(พื้นที่ ตำบลวังไทร ตำบลวัง แคม ตำบลคลองขลุง	ขาดเงินทุนและขาดหลักทรัพย์ใน การกู้ ทำให้ต้องกู้เงินนอกระบบ มาลงทุนก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน	อบรมการประกอบอาชีพเสริม และการดำเนินชีวิตตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
หนี้นอกระบบ	พื้นที่ อ.ทรายทอง วัฒนา (พื้นที่ตำบลทุ่งทอง ตำบลถาวรวัฒนา)	หนี้สินครัวเรือนจำนวนมากและ ส่วนใหญ่เป็นหนี้ นอกระบบ เนื่องจากไม่มีหลักทรัพย์ในการไป กู้ยืมจากสถาบันการเงิน และขาด แคลนงบประมาณในการประกอบ อาชีพ (พื้นที่ตำบลทุ่งทอง ตำบล ถาวรวัฒนา)	ส่งเสริมวิถีชีวิตและความ เป็นอยู่แบบพอเพียง และ ส่งเสริมอาชีพ
หนี้นอกระบบ	พื้นที่ อ.ปางศิลาทอง (พื้นที่ทุกตำบล)	เกษตรกรมีรายได้น้อย ขาดเงินทุน ในการทำเกษตร และการ ประกอบอาชีพเสริมรวมทั้งไม่มี หลักทรัพย์ในการไปกู้ยืมจาก	รณรงค์ให้ความรู้แก่เกษตรกร ในการประกอบอาชีพเสริม และส่งเสริมให้รู้จักการออม และการดำเนินชีวิตตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
		สถาบันการเงินและขาดแคลน งบประมาณในการประกอบอาชีพ	
๒.๓ การแพร่ระบาดของยาเสพติด			
การแพร่ระบาดของยาเสพติด	พื้นที่ อ.พรานกระต่าย	- มีวัยรุ่นที่เสี่ยงต่อการติดยาใน หมู่บ้านจำนวนไม่น้อย	- ให้ความรู้อบรมเยาวชน เกี่ยวกับยาเสพติดอย่าง ต่อเนื่อง - ส่งเสริมการเล่นกีฬาภายในหมู่บ้าน
การแพร่ระบาดของยาเสพติด	พื้นที่ อ.ไทรยางม (พื้นที่ตำบลหนองทอง ตำบลหนองไม้กอง ตำบลหนองแม่แตง)	ขาดการบังคับใช้กฎหมายอย่าง ทั่วถึง และขาดการร่วมมือการแจ้ง เบาะแสยาเสพติดจากชุมชน	- จัดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องลงพื้นที่ และตั้งจุดสกัดในชุมชนเป็น ประจำ - แสวงหาแนวทางและวิธีการ ให้ชุมชนร่วมมือกับหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
การแพร่ระบาดของยาเสพติด	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ตำบลโนนพลวง ตำบลหนองหลวง ตำบลลานกระบือ ตำบลจันทิมา)	เนื่องจากเยาวชนว่างงานจึงมี แหล่งมั่วสุมในหมู่บ้านกลุ่มวัยรุ่น ในหมู่บ้านเสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด	- ฝึกอบรมให้ความรู้เรื่อง เกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด แก่เยาวชน - ส่งเสริมให้เยาวชนใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์
การแพร่ระบาดของยาเสพติด	พื้นที่ อ.ทรายทอง วัฒนา (พื้นที่ตำบลทุ่งทราย ตำบลทุ่งทอง)	การแพร่ระบาดของยาเสพติดเกิด จากเยาวชนไม่ได้รับการดูแลอย่าง ใกล้ชิดจากผู้ปกครอง และมี แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานใน พื้นที่ ซึ่งมีการแฝงในเรื่องปัญหา ยาเสพติด	บูรณาการความร่วมมือกับทุก ภาคส่วนเพื่อร่วมแก้ไขปัญหา ยาเสพติดอย่างจริงจัง และ เป็นรูปธรรม
การแพร่ระบาดของยาเสพติด	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี (พื้นที่ตำบลวังชะโอน)	นักค้ายาเสพติดมีรูปแบบและ วิธีการชักจูงให้เกิดผู้เสพยาใหม่	จัดกิจกรรมเพื่อลดการกระทำ ผิด เช่น การสร้างเขตปลอดยา เสพติดในชุมชน, โครงการ To be number one
การแพร่ระบาดของยาเสพติด	พื้นที่ อ.โกสุมพินคร (พื้นที่ทุกตำบล)	การแพร่ระบาดของยาเสพติดกระจาย ไปทุกพื้นที่ และขาดการบูรณาการ ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดอย่างจริงจัง (พื้นที่ทุก ตำบล)	- บังคับใช้กฎหมายอย่าง จริงจังกับผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติด - บูรณาการความร่วมมือกับ ทุกภาคส่วนในการแก้ไข ปัญหายาเสพติด - จัดตั้งจุดสกัดยาเสพติดใน พื้นที่เสี่ยง - สร้างความร่วมมือกับชุมชน ในการแจ้งเบาะแสยาเสพติด

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
๒.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน			
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ตำบลไทรงาม)	การมั่วสุมของวัยรุ่น	จัดตั้งเวรยามของชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) เพื่อตรวจตราและเฝ้าระวังการก่อเหตุรุนแรง - ส่งเสริมกิจกรรมให้กับกลุ่มเยาวชนในการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี (พื้นที่ตำบลระหาน)	ชุมชนในตำบลมีประชาชนเข้าออกเพื่อมาทำงานเป็นจำนวนมาก ทำให้ชุมชนขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	จัดชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) และจัดเวรออกตรวจตราตามจุดเสี่ยงภัยในบริเวณพื้นที่ต่าง ๆ
ประเด็นที่ ๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
๓.๑ ภัยแล้ง และอุทกภัย			
ปัญหาภัยแล้งและอุทกภัย	พื้นที่ อ.เมืองฯ (พื้นที่ทุกตำบล)	ฝนไม่ตกตามฤดูกาล ทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง และช่วงฤดูฝนมีน้ำไหลหลากอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้น้ำท่วม เนื่องจากมีสิ่งขีดขวางในคูคลอง และระบบระบายน้ำไม่สามารถรองรับการระบายได้ทัน	ขุดลอกคลองเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ทำท่อระบายน้ำ และขุดลอกแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่ต้นเขิน
สาธารณภัย	พื้นที่ อ.ลำนกระปือ (พื้นที่ตำบลลำนกระปือ)	ความเสี่ยงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ	ฝึกอบรมเพิ่มศักยภาพพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อเตรียมความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือประชาชนจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่ได้อาคาหมาย
พื้นที่ป่า	พื้นที่ อ.ขามเฒ่า (พื้นที่ทุกตำบล)	พื้นที่ป่าไม้ลดลง ส่งผลต่อระบบนิเวศน์และการเกิดภัยแล้งและอุทกภัย (พื้นที่ทุกตำบล)	จัดณรงค์กิจกรรมปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว
ขยะในครัวเรือน	พื้นที่ อ.ขามเฒ่า (พื้นที่ทุกตำบล)	ขยะในครัวเรือนมีปริมาณมาก	อบรมให้ความรู้ในการคัดแยกขยะ และการกำจัดขยะให้ถูกสุขลักษณะ
สภาพดิน	พื้นที่ อ.คลองขลุง (พื้นที่ตำบลหัวถนน ตำบลวังไทร วังแถม ตำบลคลองสมบูรณ์)	ดินเสื่อมสภาพขาดธาตุอาหารจากการใช้สารเคมีทำการเกษตร และขาดการปรับปรุงดินเป็นเวลานาน	สร้างความรู้ความเข้าใจแก่เกษตรกรในการใช้ปุ๋ยหมักชีวภาพและการบำรุงรักษาสภาพดิน
สภาพดิน	พื้นที่ อ.คลองลาน (พื้นที่ทุกตำบล)	ดินเสื่อมคุณภาพ ส่งผลให้ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เนื่องจากเกษตรกรใช้พื้นที่ทำการเกษตรมา	ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยหมักและปุ๋ยน้ำชีวภาพเพื่อปรับปรุงสภาพดินให้มีคุณภาพมากขึ้น

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
		เป็นระยะเวลานาน โดยไม่มีการปรับปรุงสภาพดิน	
สภาพดิน	พื้นที่ อ.ลานกระบือ (พื้นที่ตำบลบึงทับแตร)	เกษตรกรเผาตอฟางในนาทำให้ดินเสื่อม	ส่งเสริมให้เกษตรกรทำจุลินทรีย์ย่อยสลายตอฟาง
ที่ดินในพื้นที่ป่านุรักษ์	พื้นที่ อ.คลองลาน (พื้นที่ทุกตำบล)	เนื่องจากที่ดินส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติและอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน จึงทำให้ประชาชนไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน การทำธุรกรรมทางที่ดินและการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินจึงไม่สามารถดำเนินการได้	เปลี่ยนแปลงแก้ไขเอกสารสิทธิ์ที่ดินให้ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้ประชาชนมีกรรมสิทธิ์การครอบครองที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม
ที่ดินในพื้นที่ป่านุรักษ์	พื้นที่ อ.ทรายทองวัฒนา (พื้นที่ตำบลทุ่งทอง ตำบลถาวรวัฒนา)	พื้นที่ส่วนใหญ่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ เนื่องจากเดิมเป็นพื้นที่ป่าและภายหลังหมดสภาพพื้นที่ป่าจึงกลายเป็นพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม	ส่งเสริมการใช้พื้นที่อย่างถูกต้องตามระเบียบการใช้ที่ดินแต่ละประเภท
ปริมาณขยะ	พื้นที่ อ.ไทรงาม	ปัญหาการจัดการขยะในพื้นที่เนื่องจากในพื้นที่ไม่มีบ่อขยะ(พื้นที่ตำบลไทรงาม ตำบลหนองทอง ตำบลหนองไม้กอง ตำบลหนองแม่แตง)	- การคัดแยกขยะในชุมชนอย่างถูกต้องโดย จัดให้มีถังขยะตามเกณฑ์การคัดแยกขยะ - จัดตั้งธนาคารขยะชุมชนเพื่อเปลี่ยนขยะเป็นเงิน
ปริมาณขยะ	พื้นที่ อ.ทรายทองวัฒนา (พื้นที่ตำบลทุ่งทอง ตำบลถาวรวัฒนา)	มีการกำจัดขยะที่ผิดวิธี และมีขยะเหลืออยู่ในพื้นที่จำนวนมากที่ไม่ได้รับการกำจัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดงบประมาณในการดำเนินการกำจัดขยะในพื้นที่	รณรงค์การกำจัดขยะในพื้นที่และสนับสนุนงบประมาณในการกำจัดขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน
การจัดการขยะ	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี (พื้นที่ตำบลเทพนิมิต)	การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรและรูปแบบพฤติกรรมการใช้ชีวิตของประชาชนที่ขาดจิตสำนึกในการทิ้งขยะ และการทิ้งขยะไม่ถูกวิธี จึงส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (พื้นที่ตำบลเทพนิมิต)	จัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะอันตราย รวบรวม และนำไปกำจัดอย่างถูกสุขลักษณะ
๓.๒ มลภาวะทางน้ำ อากาศ			
มลพิษทางอากาศ	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ตำบลไทรงาม ตำบลหนองทอง)	ปัญหามลภาวะสิ่งแวดล้อมทางอากาศที่เกิดจากการเผาฟางข้าว การเผาอ้อย	รณรงค์ ให้ความรู้ สร้างจิตสำนึก ให้กลุ่มเกษตรกรมีจิตสำนึกต่อสาธารณะ
มลพิษทางอากาศ	พื้นที่ อ.พรานกระต่าย (พื้นที่ตำบลคลองพิไกร, ตำบลวังตะแบก, ตำบลคุ้ยบ้านโอง,	การเผาอ้อย เพื่อทำการเกษตร ก่อให้เกิดฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕	สร้างการรับรู้ รณรงค์ ป้องกันการเผาอ้อย

ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่ ประสบปัญหา	สาเหตุของปัญหา/ ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
	ตำบลหนองหัววัว)		
มลพิษทางอากาศ	พื้นที่ อ.ทรายทอง วัฒนา (พื้นที่ตำบลทุ่งทราย ตำบลทุ่งทอง ตำบล ถาวร	การเผาผลาญทางการเกษตร ได้แก่ อ้อยและฟางข้าว ทำให้เกิด เขม่าควันลอยฟุ้งในอากาศ	รณรงค์ให้ ความรู้ และ ตระหนักถึงมลพิษที่มีผลเสีย ต่อร่างกาย โดยบูรณาการความ ร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่ เกี่ยวข้อง
	พื้นที่ อ.โกสัมพินคร (พื้นที่ทุกตำบล)	มลภาวะทางอากาศที่เกิดจากมูล สุกรกระจายอยู่ในหลายพื้นที่	รณรงค์สร้างความรู้ ความ เข้าใจในการนำมูลสุกรไปใช้ ทำปุ๋ยชีวภาพแก่ชุมชน
มลพิษทางน้ำ	พื้นที่ อ.ไทรงาม (พื้นที่ตำบลไทรงาม)	ปัญหาสารเคมีปนเปื้อนในแหล่ง น้ำสาธารณะเนื่องจากเกษตรกร ขาดจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม	ส่งเสริม สร้างจิตสำนึก สร้าง มาตรการบดลงโทษทางสังคม ที่ชุมชนตกลงร่วมกัน
๓.๓ การบูรณาการหลายฝ่าย			
พื้นที่ในป่าอนุรักษ์	พื้นที่ อ.โกสัมพินคร (พื้นที่ทุกตำบล)	สถานะที่ดินทำการเกษตรไม่มี เอกสารสิทธิ์ และพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ ในเขตป่า ทำให้มีปัญหาอุปสรรค ในการพัฒนาพื้นที่	ภาครัฐควรดำเนินการแก้ไข กฎระเบียบการถือครองที่ดิน ให้เป็นเอกสารสิทธิ์ หรือผ่อน ปรนหลักเกณฑ์ให้สามารถใช้ ประโยชน์หรือพัฒนาพื้นที่ได้ สะดวกขึ้น
ประเด็นที่ ๔ ด้านการบริหารจัดการ			
๔.๑ การพัฒนาหมู่บ้าน			
	พื้นที่ อ.บึงสามัคคี (พื้นที่ตำบลเทพนิมิต) (พื้นที่ตำบลระหาน)	- กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) ขาด ความรู้ความเข้าใจในการจัดทำ แผนพัฒนาหมู่บ้าน - กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ คณะกรรมการหมู่บ้านยังขาด ความรู้ความเข้าใจ ทักษะและขาด ความเข้มแข็งในการพัฒนา หมู่บ้าน	- จัดอบรมการจัดทำ แผนพัฒนาหมู่บ้าน เพื่อสร้าง ความรู้ความเข้าใจให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และคณะกรรมการ หมู่บ้าน - พัฒนาศักยภาพและ เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ คณะกรรมการหมู่บ้าน

จังหวัดพิจิตร

(๑) ภาพรวมการพัฒนา

สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรหลักของจังหวัด พัฒนาระบบการผลิตข้าวหอมมะลิและพันธุ์ข้าวอื่นๆ ในจังหวัดให้มีคุณภาพและมาตรฐานของประเทศคู่ค้า ยกย่องส้มโอขาวแตงกวาเพื่อขยายตลาด Niche Market ในกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง โดยพัฒนามาตรฐานการเพาะปลูกตามเกณฑ์มาตรฐานฮาลาล (HALAL) ยกย่องส้มโอท่าช่อ เพื่อขยายสู่ตลาดประเทศจีน และกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน สร้างมูลค่าเพิ่มมะม่วงน้ำดอกไม้สีทองสู่การแปรรูปเป็นน้ำมะม่วงสดทั้งในรูปแบบขวด, ก่อ่ง และขยายแปรรูปเพาะปลูกให้ครอบคลุมทั้งอำเภอ โดยการสนับสนุนปัจจัยการผลิตและรูปแบบการจัดการแหล่งผลิตมะม่วงของจังหวัดแปรรูปผลไม้คุณภาพสู่การเป็นเมืองน้ำมัน IOS ส่งเสริมการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อการสร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัด รวมทั้งป้องกันการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นนวัตกรรมใหม่ในอนาคต ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชพลังงานทดแทน เช่น มันสำปะหลัง อ้อย

(๒) เป้าหมายการพัฒนา

“เมืองเศรษฐกิจสร้างมูลค่า ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนา

1. พัฒนาระดับการเกษตรทั้งระบบแบบครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่า โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมบนฐานการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. พัฒนาบึงสีไฟเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สำคัญของภาคเหนือตอนล่าง ยกย่องการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ มีอัตลักษณ์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ชุมชน สู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
3. การเสริมสร้างสังคมคุณภาพ สันติสุขอย่างยั่งยืน
4. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดสมดุล

ประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ปัญหาที่สำคัญของจังหวัดพิจิตร สามารถแยกการพิจารณาออกเป็น ๕ ด้าน คือ ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านการประกอบอาชีพ ปัญหาแหล่งท่องเที่ยวขาดการพัฒนาและการบริหารจัดการ

ปัญหาความต้องการของประชาชน	พื้นที่ประสบปัญหา	ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๑.๑ ปัญหาด้านคมนาคมขนส่ง ระบบโครงข่ายถนนสายหลักและสายรอง ขาดการพัฒนาเพื่อรองรับการคมนาคมและการขนส่งสินค้า โดยเฉพาะทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑	อ.สากเหล็ก/อ.วังทรายพูน/ อ.ทับคล้อ/อ.ดงเจริญ	ก่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ จากอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ถึงอำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร ให้เป็น ๔ ช่องทางการจราจร ให้เชื่อมโยงระดับภาค

๓. ด้านการประกอบอาชีพ ๓.๑ ส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ การเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์	อ.เมืองพิจิตร/อ.ตะพานหิน/อ.ทับคล้อ/อ.บางมูลนาก/อ.โพทะเล/อ.โพธิ์ประทับช้าง/อ.สามง่าม/อ.วังทรายพูน/อ.วชิรบารมี/อ.สากเหล็ก/อ.ดงเจริญ/อ.บึงนาราง	๑.ส่งเสริม สนับสนุนการปรับปรุงบำรุงดินด้วยปุ๋ยพืชสด การปลูกพืชหมุนเวียน ในพื้นที่ ทำการเกษตร ในพื้นที่ ๑๒ อำเภอ ๒.ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำและใช้พืชสมุนไพร ในการป้องกันแมลง ๓.ส่งเสริม สนับสนุนให้เกษตรกรจัดทำ/ฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจการทำเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ ในพื้นที่ ๑๒ อำเภอ ๔.ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกข้าวพันธุ์ดี พืชใช้น้ำน้อยในพื้นที่ ๑๒ อำเภอ
๔.ปัญหาแหล่งท่องเที่ยวขาดการพัฒนาและการบริหารจัดการ	อ.เมืองพิจิตร/อ.ตะพานหิน/อ.ทับคล้อ/อ.บางมูลนาก/อ.โพทะเล/อ.โพธิ์ประทับช้าง/อ.สามง่าม/อ.วังทรายพูน/อ.วชิรบารมี/อ.สากเหล็ก/อ.ดงเจริญ/อ.บึงนาราง	๑.สนับสนุนให้หมู่บ้าน/ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดในพื้นที่ ๑๒ อำเภอ ๒.เสริมสร้างองค์ความรู้ การฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้นำชุมชน/ประชาชนในพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยว ในการเป็นเจ้าบ้านที่ดีและการบริหารจัดการ
		๓.ขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอโพธิ์ประทับช้าง อำเภอตะพานหิน อำเภอทับคล้อ อำเภอบางมูลนาก อำเภอโพทะเล ๔.จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตรผ่านช่องทางการสื่อสารทุกประเภท ๕.ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว ในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอโพธิ์ประทับช้าง
		๓.ขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอโพธิ์ประทับช้าง อำเภอตะพานหิน อำเภอทับคล้อ อำเภอบางมูลนาก อำเภอโพทะเล ๔.จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตรผ่านช่องทางการสื่อสารทุกประเภท ๕.ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว ในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอโพธิ์ประทับช้าง
๕.ปัญหายาเสพติด ๕.๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	อ.เมืองพิจิตร/อ.ตะพานหิน/อ.ทับคล้อ/อ.บางมูลนาก/อ.โพทะเล/อ.โพธิ์ประทับช้าง/อ.สามง่าม/อ.วังทรายพูน/อ.วชิรบารมี/อ.สากเหล็ก/อ.ดงเจริญ/อ.บึงนาราง	๑.ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ผู้นำชุมชน ประชาชน ให้มีความรู้ความเข้าใจในสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด พิษภัยของยาเสพติด ในตำบล หมู่บ้าน/ชุมชน ที่เป็นพื้นที่เสี่ยง ในทุกอำเภอ ๒.ส่งเสริมการตรวจปัสสาวะกลุ่มเสี่ยง เช่น ในสถานศึกษา โรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ ๓.ส่งเสริมการจัดกิจกรรมด้านยาเสพติด ในหมู่บ้าน/ชุมชน สถานศึกษา กิจกรรม TO BE NUMBER ONE

จังหวัดอุทัยธานี

(๑) ภาพรวมการพัฒนา

จังหวัดอุทัยธานีมีขนาดเล็ก โครงสร้างเศรษฐกิจส่วนใหญ่เป็นภาคเกษตรกรรม ร้อยละ ๔๒.๘๐ รองลงมาเป็นภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ โดยมีแนวโน้มว่าสัดส่วนภาคการเกษตรค่อนข้างชะลอตัว ในขณะที่ภาคบริการ และภาคอุตสาหกรรมมีการขยายตัว เช่น การเติบโตของภาคอุตสาหกรรม หมวดสินค้าเกษตรแปรรูปจากโรงงานน้ำตาล หรือภาคบริการ จากการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดอุทัยธานีให้เติบโตได้อย่างต่อเนื่อง จึงต้องให้ความสำคัญกับทั้งภาคเกษตร ภาคบริการ และภาคอุตสาหกรรม โดยพิจารณาประกอบกับศักยภาพ และความโดดเด่น สามารถแข่งขันได้ ประเด็นการพัฒนาที่ ต้องให้ความสำคัญในการทำงาน ได้แก่ การปัญหาความยากจน ด้วยการลดรายจ่ายในครัวเรือน เพิ่มรายได้ และขยายโอกาส ตามแนวทางการพัฒนาของปรัชญาเศรษฐกิจ การขยายผลโครงการพระราชดำริ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สร้างความมั่นคงทางสังคม สร้างงานและรายได้ให้กับประชาชน เพื่อนำพาจังหวัดให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง และเติบโตอย่างมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

(๒) เป้าหมายการพัฒนา

“เมืองเกษตรปลอดภัย ท่องเที่ยวเชิงนิเวศสุขใจ สังคมอุทัยผาสุก”

ประเด็นการพัฒนา

๑. ยกระดับมาตรฐานการผลิตเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ให้มีมูลค่าเพิ่ม
๒. สร้างคุณค่าด้านการท่องเที่ยว ควบคู่วิถีชีวิตอัตลักษณ์ และวัฒนธรรมของจังหวัดสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (GSTC)
๓. ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเสริมสร้างความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อย
๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแนวคิด BCG ภายใต้อาณัติเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศอย่างสมดุลแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

(๓) ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่ในจังหวัดอุทัยธานี

ประเด็นปัญหา	ความต้องการเชิงพื้นที่
๑. ปัญหาขาดแคลนนํ้าอุปโภค บริโภค และนํ้าเพื่อการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน แหล่งนํ้า ระบบชลประทานยังไม่ครอบคลุมส่งผลต่อการขาดแคลนนํ้า ไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชนรวมถึงผลผลิตทางการเกษตรได้รับความเสียหายเนื่องมาจากปัญหาภัยแล้ง ปัญหาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ ไม่มีความแน่นอนส่งผลให้เกษตรกรมีหนี้สิน กลุ่มเป้าหมาย เกษตรกรและประชาชนกลุ่มผู้ใช้ในพื้นที่ ๘ อำเภอ	- การศึกษาผลกระทบต่องสิ่งแวดล้อมและสำรวจออกแบบเพื่อเพิ่มปริมาณนํ้าภายในพื้นที่ - ปรับปรุงความจุแ่ก้มลิง เพิ่มพื้นที่กักเก็บนํ้าหน้าเขื่อนและแ่ก้มลิง รวมถึงการปรับปรุงระบบชลประทานเดิม ขยายพื้นที่ชลประทาน เพื่อให้สามารถส่งนํ้าเพื่อการเกษตร ให้กับพื้นที่ที่ขาดแคลนนํ้าได้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด - แหล่งกักเก็บนํ้าขนาดใหญ่ - การขุดลอกแหล่งนํ้าที่ตื้นเขิน - การพัฒนาแผนชุมชน วางระบบการทำงานให้เชื่อมโยงและบูรณาการอย่างแท้จริง โดยใช้แผนชุมชนและจะต้องมีการประสานแผนและนโยบายทุกระดับ - การขยายอ่างเก็บนํ้า/แหล่งนํ้า เพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภค - การพัฒนาอาชีพ เพื่อสร้างงานและสร้างรายได้องค์ความรู้ในการพัฒนาอาชีพ มีรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ประเด็นปัญหา	ความต้องการเชิงพื้นที่
	- การพัฒนาด้านการเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์และเกษตรประณีตในพื้นที่ให้มากขึ้น - องค์ความรู้ นวัตกรรม การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรที่มีศักยภาพ สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และมีตลาดที่รองรับ
๒. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานเนื่องจากประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุทัยธานี ประกอบอาชีพเกษตรกรรมจำนวนมาก ทำให้มีบางสวนบรรทุกน้ำหนักเกิน ส่งผลให้ถนนชำรุดเสียหาย กลุ่มเป้าหมาย ผู้ใช้ถนนในการสัญจรเพื่อการเกษตร และเพื่อการคมนาคมขนส่ง ในพื้นที่ ๘ อำเภอ	- จำเป็นต้องได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในระดับพื้นที่ ให้ได้รับการพัฒนา และสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เชื่อมโยงการเกษตร และการท่องเที่ยว - ซ่อมแซมถนนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามปกติ การสร้างถนนคอนกรีต ถนนลาดยางให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ - ดำเนินมาตรการทางกฎหมายอย่างเข้มข้น ในกรณีที่ชนของเกินน้ำหนักที่กฎหมายกำหนด - เพิ่มงบประมาณที่สนับสนุนในการก่อสร้าง ซ่อมแซมปรับปรุงถนนในพื้นที่อำเภอ หมู่บ้านให้มากยิ่งขึ้น
๓. ปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติ เช่นภัยแล้ง อุทกภัยวาตภัย กลุ่มเป้าหมาย ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ ในพื้นที่ ๘ อำเภอ	- ให้มีการแจ้งเตือนให้ระวังภัยต่างๆ ก่อนที่จะมีภัยเกิดขึ้น การให้ความช่วยเหลือ เยียวยา เมื่อมีภัยเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยในเวลาอันรวดเร็ว - การสร้างงาน สร้างอาชีพในพื้นที่
๔. ปัญหาสภาพทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ - การศึกษา บุคลากรและอุปกรณ์ทางการศึกษาไม่เพียงพอ และงบประมาณในการพัฒนาทางการศึกษาในพื้นที่มีน้อย - การว่างงาน และแรงงานเคลื่อนย้ายไปพื้นที่อื่น - การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ ในกลุ่มเด็กเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษา - การทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว - ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย ที่ทิ้งขยะในชุมชน - โรคติดต่อในคน และภาวะสุขภาพของคนในพื้นที่ - การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ - การบุกรุกพื้นที่ป่า - หนี้สินครัวเรือน - กลุ่มเป้าหมาย ประชาชนในพื้นที่ ๘ อำเภอ - สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙	- การจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม - การฝึกอบรม พัฒนา และจัดหาอาชีพเสริมให้กลุ่มแรงงานเป้าหมาย - การจัดตั้งหน่วยระวังภัยทางสังคม สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนลดปัญหาความรุนแรงในชุมชน - ระบบการจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพ - การยกระดับคุณภาพการบริการสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ - การแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ ที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน - การพัฒนานวัตกรรม เพื่อให้สินค้า ผลิตภัณฑ์ OTOP ที่มีความโดดเด่น และความหลากหลายเป็นอัตลักษณ์ โดยบูรณาการความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่ - การเพิ่มช่องทางการตลาด เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจหมุนเวียนไปยังอำเภอต่างๆ อย่างต่อเนื่อง
๕. ปัญหาหนี้สินภาคการเกษตร และเรื่องที่ดินทำกิน - กลุ่มเป้าหมาย เกษตรกรในพื้นที่ ๘ อำเภอ	- ส่งเสริมการสร้างอาชีพเสริมหรือเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิต - ยกเลิกเขตปฏิรูปที่ดินที่ทับซ้อนและให้เกษตรกรที่ครอบครองที่ดิน เช่น ที่ สค.๑ หรือที่จับจองสามารถออกโฉนดที่ดินได้ - จัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินตามนโยบายของรัฐบาล - การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน และผู้ประกอบการต่างๆ - การพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ที่ครอบคลุมทั้งจังหวัด

ประเด็นปัญหา	ความต้องการเชิงพื้นที่
๖. แหล่งท่องเที่ยวที่มีความทรุดโทรม ขาดองค์ความรู้ทักษะในการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ที่เหมาะสมแก่สภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว	- ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบขนส่งมวลชนการจัดระบบการท่องเที่ยวในพื้นที่ - การพัฒนา อบรมทักษะ องค์ความรู้การสร้างสรรคการจัดการ ปรับปรุงสินค้าและบริการเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาสินค้าเป็นเอกลักษณ์ และแข่งขันได้ - การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงรุก กิจกรรมการท่องเที่ยวที่โดดเด่น มีอัตลักษณ์ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวดึงดูดให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้ามาท่องเที่ยวได้ตลอดปี

★ ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

๑) ด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (GROSS REGIONAL PRODUCT)

ในปี ๒๕๖๕ ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของกลุ่มจังหวัดในภาคเหนือ ณ ราคาประจำปีมีมูลค่าทั้งสิ้น ๑,๓๑๕,๘๑๓ ล้านบาท (ณ ราคาประจำปี) เมื่อพิจารณาจากจำนวน ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product: GPCP) ณ ราคาประจำปี ในแต่ละกลุ่มจังหวัดของจังหวัดในภาคเหนือ ปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ มากที่สุด มีมูลค่า ๔๒๕,๑๘๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๓๑ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ มีมูลค่า ๓๔๘,๖๓๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๕๐ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ มีมูลค่า ๓๒๙,๐๔๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ และกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ มีมูลค่า ๒๑๒,๙๕๔ ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ ๑๖.๑๙ โดยมีรายละเอียดในตารางดังนี้

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจำแนกรายสาขาในแต่ละกลุ่มจังหวัดของภาคเหนือ (ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๕)

หน่วย : ล้านบาท

จำแนกรายสาขา	ภาคเหนือ ตอนบน ๑	ภาคเหนือ ตอนบน ๒	ภาคเหนือ ตอนล่าง ๑	ภาคเหนือ ตอนล่าง ๒
ภาคเกษตร	๖๕,๙๕๒	๕๓,๒๒๕	๑๐๑,๑๙๑	๘๖,๙๕๗
๑. สาขาการเกษตรป่าไม้ และการประมง	๖๕,๙๕๒	๕๓,๒๒๕	๑๐๑,๑๙๑	๘๖,๙๕๗
ภาคนอกเกษตร	๓๕๙,๒๓๑	๑๕๙,๗๒๙	๒๔๗,๔๔๑	๒๔๒,๐๘๖
ภาคอุตสาหกรรม	๑๐๕,๗๗๔	๒๑,๙๐๑	๕๗,๗๕๙	๑๐๕,๐๕๒
๒. สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑๓,๖๕๓	๑,๘๕๕	๒,๙๖๐	๓๑,๙๒๔
๓. สาขาการผลิต	๘๐,๘๙๐	๑๖,๓๔๔	๔๕,๕๙๒	๖๕,๓๘๐
๔. สาขาไฟฟ้าแกสไอน้ำและเครื่องปรับอากาศ	๙,๓๗๙	๒,๗๔๒	๖,๙๕๒	๕,๗๑๙
๕. สาขาอุปทานน้ำ; การจัดการขยะมูลฝอยและการฟื้นฟู	๑,๘๕๒	๙๖๐	๒,๒๕๕	๒,๐๓๐
ภาคบริการ	๒๕๓,๔๕๗	๑๓๗,๘๒๘	๑๘๙,๖๘๓	๑๓๗,๐๓๔
๖. สาขาการก่อสร้าง	๒๐,๘๓๔	๑๑,๔๐๑	๑๕,๓๒๙	๑๐,๙๙๒
๗. สาขาการค้าส่งและค้าปลีกการซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	๔๘,๗๒๓	๒๖,๔๕๙	๔๓,๒๗๗	๔๐,๖๒๙
๘. สาขาการขนส่งและการเก็บรักษา	๑๔,๘๗๖	๗,๗๒๔	๗,๙๕๑	๕,๙๕๙
๙. สาขาที่พักและกิจกรรมการให้บริการอาหาร	๑๙,๔๑๗	๕,๑๘๒	๑,๙๓๐	๑,๘๖๙
๑๐. สาขาข้อมูลและการสื่อสาร	๖,๑๖๓	๒,๓๓๐	๒,๘๙๔	๒,๐๑๗

๑๑. สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๓๐,๗๑๔	๑๘,๒๖๙	๒๓,๑๔๒	๑๗,๗๓๐
๑๒. สาขากิจกรรม ด้านอสังหาริมทรัพย์	๑๗,๘๗๐	๑๐,๑๓๑	๑๕,๔๑๒	๑๐,๐๖๑
๑๓. สาขากิจกรรมทางวิชาชีพ ด้านวิทยาศาสตร์และ ด้านเทคนิค	๑,๑๖๒	๓๒๕	๔๒๘	๓๑๙
๑๔. สาขากิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	๒,๙๕๔	๗๐๒	๗๐๙	๗๐๘
๑๕. สาขาการบริหารและการป้องกันประเทศการ ประกันสังคม ภาคบังคับ	๒๒,๗๘๐	๑๓,๙๕๑	๒๕,๙๓๗	๑๑,๖๔๕
๑๖. สาขาการศึกษา	๓๗,๖๓๘	๒๖,๘๖๐	๓๔,๘๙๑	๒๑,๕๕๒
๑๗. สาขากิจกรรม ด้านสุขภาพและกิจกรรมเพื่อสังคม	๒๓,๔๕๖	๑๐,๘๑๔	๑๓,๔๑๕	๙,๙๓๔
๑๘. สาขาศิลปะบันเทิงและนันทนาการ	๑,๗๙๒	๑,๓๓๒	๑,๗๗๙	๑,๓๔๑
๑๙. สาขากิจกรรมการบริการอื่น ๆ	๕,๐๗๘	๒,๓๕๐	๒,๕๘๙	๒,๒๔๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๔๒๕,๑๘๓	๒๑๒,๙๕๔	๓๔๘,๖๓๓	๓๒๙,๐๔๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (บาท)	๑๓๖,๓๑๗	๙๒,๔๖๓	๑๐๔,๔๒๔	๑๓๓,๘๑๐
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๓,๑๑๙	๒,๓๐๓	๓,๓๓๙	๒,๔๕๙

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายภาค (Gross Regional Product : GRP) ของกลุ่มจังหวัดประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕

หน่วย: ล้านบาท

ที่	กลุ่มจังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด GPP			
		รวมทุกภาค	ภาคเกษตร	ภาคอุตสาหกรรม	ภาคบริการ
๑	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	๒๙๒,๔๘๑	๖๙,๑๐๕	๕๙,๑๖๕	๑๖๔,๒๑๑
๒	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	๑๔๙,๖๔๗	๔๒,๘๖๑	๑๖,๓๐๑	๙๐,๔๘๕
๓	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	๔๓๓,๗๒๒	๖๙,๑๒๗	๑๐๘,๒๖๗	๒๕๖,๓๒๘
๔	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	๖๐๒,๖๒๐	๑๑๗,๑๕๘	๑๖๘,๖๕๙	๓๑๖,๘๐๓
๕	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๒๗๖,๙๒๓	๖๕,๖๖๓	๓๙,๗๗๒	๑๗๑,๔๘๘
๖	ภาคเหนือตอนบน ๑	๔๒๕,๑๘๓	๖๕,๙๕๒	๑๐๕,๗๗๔	๒๕๓,๔๕๗
๗	ภาคเหนือตอนบน ๒	๒๑๒,๙๕๔	๕๓,๒๒๕	๒๑,๙๐๒	๑๓๗,๘๒๘
๘	ภาคเหนือตอนล่าง ๑	๓๔๘,๖๓๓	๑๐๑,๑๙๑	๕๗,๗๕๙	๑๘๙,๖๘๓
๙	ภาคเหนือตอนล่าง ๒	๓๒๙,๐๔๓	๘๖,๙๕๗	๑๐๕,๐๕๒	๑๓๗,๐๓๔
๑๐	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๔๒๘,๓๕๙	๑๑๐,๕๒๔	๓๘,๗๒๑	๒๗๙,๑๑๔
๑๑	ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๘๑๗,๘๘๖	๒๒๔,๗๓๙	๑๘๔,๕๙๗	๔๐๘,๕๕๑
๑๒	ภาคใต้ฝั่งชายแดน	๑๔๔,๙๒๒	๓๗,๙๙๒	๑๔,๙๐๕	๙๒,๐๒๕
๑๓	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	๒,๖๙๘,๓๔๓	๗๓,๖๔๖	๑,๘๙๘,๔๕๔	๗๒๖,๒๔๓
๑๔	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒	๕๘๓,๓๖๑	๑๔๓,๘๑๗	๒๔๗,๗๑๙	๑๙๑,๘๒๔
๑๕	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน	๙๐๑,๖๗๙	๖๒,๘๙๓	๕๓๒,๖๗๑	๓๐๖,๑๑๖
๑๖	กลุ่มจังหวัดภาคกลางบริเวณชล	๑,๙๐๙,๑๑๙	๓๕,๓๐๘	๘๖๓,๗๘๙	๑,๐๑๐,๐๒๓
๑๗	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑	๔๒๕,๓๕๐	๙๘,๘๔๒	๑๔๘,๒๐๑	๑๗๘,๓๐๗
๑๘	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒	๖๕๐,๘๗๔	๕๔,๙๓๕	๓๖๓,๘๕๕	๒๓๒,๐๘๔

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในปี พ.ศ.๒๕๖๔ ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เมื่อเปรียบเทียบกับ ๑๘ กลุ่มจังหวัด ภาพรวมอยู่ในลำดับที่ ๙ ภาคเกษตรและภาคบริการอยู่ในลำดับที่ ๗ ภาคอุตสาหกรรม อยู่ในลำดับที่ ๑๑

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (ณ ราคาประจำปีพ.ศ. ๒๕๖๕)

จำแนกรายสาขา	จังหวัด นครสวรรค์	จังหวัด กำแพงเพชร	จังหวัด พิจิตร	จังหวัด อุทัยธานี
ภาคเกษตร	๓๓,๔๓๓	๒๓,๑๗๖	๑๙,๓๖๙	๑๐,๙๗๙
๑. สาขาการเกษตรป่าไม้ และการประมง	๓๓,๔๓๓	๒๓,๑๗๖	๑๙,๓๖๙	๑๐,๙๗๙
ภาคนอกเกษตร	๘๕,๔๓๔	๑๐๔,๗๙๘	๓๑,๐๘๔	๒๐,๗๗๐
ภาคอุตสาหกรรม	๒๖,๖๑๙	๖๖,๐๔๐	๖,๗๗๐	๕,๖๒๔
๒. สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๒,๕๐๒	๒๙,๑๖๙	๑๒๐	๑๓๓
๓. สาขาการผลิต	๒๐,๗๒๙	๓๕,๑๐๙	๔,๖๓๓	๔,๙๐๙
๔. สาขาไฟฟ้าแก๊สไอน้ำและเครื่องปรับอากาศ	๓,๐๙๔	๑,๐๘๙	๑,๐๓๔	๕๐๑
๕. สาขาอุปทานน้ำ;การจัดการขยะมูลฝอยและการปนเปื้อน	๒๙๔	๖๗๒	๙๘๓	๘๐
ภาคบริการ	๕๘,๘๑๕	๓๘,๗๕๘	๒๔,๓๑๕	๑๕,๑๔๖
๖. สาขาการก่อสร้าง	๔,๒๑๒	๓,๐๓๐	๒,๑๕๐	๑,๖๐๐
๗. สาขาการขนส่งและคาปลีกการซ่อมแซมยานยนต์และ รถจักรยานยนต์	๑๕,๖๘๓	๑๓,๘๕๔	๗,๒๖๑	๓,๘๓๐
๘. สาขาการขนส่งและการเก็บรักษา	๒,๖๘๑	๑,๓๗๖	๘๘๓	๑,๐๑๙
๙. สาขาที่พักและกิจกรรมการให้บริการอาหาร	๑,๐๐๒	๓๓๒	๔๑๕	๑๑๙
๑๐. สาขาข้อมูลและการสื่อสาร	๙๔๐	๔๗๐	๔๐๘	๑๙๙
๑๑. สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๗,๙๒๑	๔,๔๕๘	๓,๓๖๖	๑,๙๘๔
๑๒. สาขากิจกรรม ด้านอสังหาริมทรัพย์	๔,๐๓๕	๓,๑๙๘	๑,๖๗๕	๑,๑๕๒
๑๓. สาขากิจกรรมทางวิชาชีพ ด้านวิทยาศาสตร์และ ด้าน เทคนิค	๑๖๓	๖	๑๔๖	๔
๑๔. สาขากิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	๔๕๕	๑๔๕	๕๘	๔๙
๑๕. สาขาการบริหารและการป้องกันประเทศการ ประกันสังคมภาคบังคับ	๖,๔๖๓	๒,๑๙๓	๑,๗๒๔	๑,๒๖๔
๑๖. สาขาการศึกษา	๘,๙๙๓	๖,๙๓๔	๓,๓๒๔	๒,๓๔๑
๑๗. สาขากิจกรรม ด้านสุขภาพและกิจกรรมเพื่อสังคม	๔,๗๙๓	๑,๗๘๕	๒,๑๕๐	๑,๒๐๗
๑๘. สาขาศิลปะบันเทิงและนันทนาการ	๕๖๖	๓๒๔	๓๐๑	๑๕๐
๑๙. สาขากิจกรรมการบริการอื่น ๆ	๙๐๗	๖๕๓	๔๕๒	๒๒๘
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๑๑๘,๘๖๗	๑๒๗,๙๗๓	๕๐,๔๕๓	๓๑,๗๔๙
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (บาท)	๑๓๑,๕๒๓	๑๖๔,๐๑๔	๑๐๐,๒๔๑	๑๑๖,๘๖๒
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๙๐๔	๗๘๐	๕๐๓	๒๗๒

มูลค่าผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัด (ณ ราคาประจำปีพ.ศ. ๒๕๖๕)

จังหวัด	มูลค่าผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัด		
	GPP (ล้านบาท)	เฉลี่ย/หัว (บาท/คน/ปี)	จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)
นครสวรรค์	๑๑๘,๘๖๗	๑๓๑,๕๒๓	๙๐๔
กำแพงเพชร	๑๒๗,๙๗๓	๑๖๔,๐๑๔	๗๘๐
พิจิตร	๕๐,๔๕๓	๑๐๐,๒๔๑	๕๐๓
อุทัยธานี	๓๑,๗๔๙	๑๑๖,๘๖๒	๒๗๒
กลุ่มจังหวัด	๓๒๙,๐๔๓	๑๓๓,๘๑๐	๒,๔๕๙

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

■ จังหวัดนครสวรรค์

ปี ๒๕๖๕ จังหวัดนครสวรรค์มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๑๑๘,๘๖๗ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน GPP ของกลุ่มจังหวัดฯ เท่ากับร้อยละ ๓๖.๑๒ รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขาการเกษตรป่าไม้ และการประมงมากที่สุด โดยมีมูลค่า ๓๓,๔๓๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๑๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมา ได้แก่ สาขาการผลิต โดยมีมูลค่า ๒๐,๗๒๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และอันดับที่ ๓ สาขาการค้าส่งและค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ โดยมีมูลค่า ๑๕,๖๘๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ประชากรมีรายได้เฉลี่ย ๑๓๑,๕๒๓ บาท /คน / ปี

■ จังหวัดกำแพงเพชร

ปี ๒๕๖๕ จังหวัดกำแพงเพชรมีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๑๒๗,๙๗๓ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน GPP ของกลุ่มจังหวัดฯ เท่ากับร้อยละ ๓๘.๘๙ รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขาการผลิต มากที่สุด โดยมีมูลค่า ๓๕,๑๐๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมา ได้แก่ สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน โดยมีมูลค่า ๒๙,๑๖๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และอันดับที่ ๓ สาขาการเกษตรป่าไม้ และการประมง มีมูลค่า ๒๓,๑๗๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ประชากรมีรายได้เฉลี่ย ๑๔๑,๙๘๗ บาท /คน / ปี

■ จังหวัดพิจิตร

ปี ๒๕๖๕ จังหวัดพิจิตรมีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๕๐,๔๕๓ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน GPP ของกลุ่มจังหวัดฯ เท่ากับร้อยละ ๑๕.๓๓ รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขาการเกษตรป่าไม้ และการประมงมากที่สุด โดยมีมูลค่า ๑๙,๓๖๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมา ได้แก่ สาขาการค้าส่งและค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ โดยมีมูลค่า ๗,๒๖๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และอันดับที่ ๓ สาขาการผลิต โดยมีมูลค่า ๔,๖๓๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙.๑๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ประชากรมีรายได้เฉลี่ย ๑๐๐,๒๔๑ บาท /คน/ ปี

■ จังหวัดอุทัยธานี

ปี ๒๕๖๕ จังหวัดอุทัยธานีมีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๓๑,๗๔๙ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน GPP ของกลุ่มจังหวัดฯ เท่ากับร้อยละ ๙.๖๕ รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขาการเกษตรป่าไม้ และการประมงมากที่สุด โดยมีมูลค่า ๑๐,๙๗๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๕๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมา ได้แก่ สาขาการผลิต โดยมีมูลค่า ๔,๙๐๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และอันดับที่ ๓ สาขาการค้าส่งและค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ โดยมีมูลค่า ๓,๘๓๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ประชากรมีรายได้เฉลี่ย ๑๑๖,๘๖๒ บาท/คน/ ปี

จากการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (Province and Cluster Benchmarking) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการเกษตรต่อภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีพื้นที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร ซึ่งมีความหลากหลายทั้งประเภทและปริมาณ เช่น พืชไร่ และพืชพลังงาน ประกอบกับเมื่อพิจารณาราคาในตลาดโลกของข้าวจะพบว่าราคาข้าวในตลาดโลกยังมีโอกาส หากสามารถทำให้เกษตรกรพัฒนาให้เป็นไปตามมาตรฐานของตลาด นอกจากนี้เมื่อพิจารณาโอกาส (Opportunity) การพัฒนาจะพบว่ากระแสความนิยมในการบริโภคอาหารที่ปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมก็เป็นโอกาสหนึ่งที่จะเพิ่มมูลค่าและสินค้าที่มีการผลิตในพื้นที่ให้สามารถเข้าสู่ตลาดสินค้าราคาสูงได้

อย่างไรก็ตามแม้ว่าการเกษตรจะเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ แต่ข้อมูลความต้องการของประชาชนในพื้นที่สะท้อนให้เห็นว่าการบริหารจัดการน้ำเพื่อให้มีน้ำเพียงพอสำหรับการอุปโภคและการบริโภคตลอดทั้งปี อีกทั้งพฤติกรรมของเกษตรกรยังคงเป็นการผลิตโดยใช้ใช้สารเคมีและเป็นการทำการผลิตโดยใช้แรงงานเข้มข้น (Labor-intensive) มากกว่าที่จะเป็นการใช้นวัตกรรมเข้ามาใช้ในการผลิตเพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพของพืชผลทางการเกษตร ดังนั้นเพื่อจัดการกับปัญหาเหล่านี้ แนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ควรที่จะเป็นแนวทางการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการเกษตรที่จะเป็นการบูรณาการองค์ความรู้ทางการเกษตรที่ใช้นวัตกรรมเพื่อจะนำไปสู่รูปแบบการผลิตที่ได้มาตรฐานที่ปลอดภัย พร้อมก็ต้องมีการบูรณาการการจัดการแหล่งน้ำเพื่อให้มีความเหมาะสม

ควบคู่ไปกับการพัฒนาการเกษตร หากพิจารณาภายในทุน (Capitals) ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะกระตุ้นการพัฒนาจังหวัด จะพบว่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย มีชื่อเสียงและเป็นมรดกโลก ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง และแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร ประกอบกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ยังเป็นพื้นที่ซึ่งแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-East Economic Corridor) และแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) อาจกล่าวได้ว่าในเชิงที่ตั้งอาจกล่าวได้ว่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เป็นกลุ่มจังหวัดซึ่งสามารถเข้าถึงได้ (Reachable) โดยการคมนาคมหลัก ดังนั้นทุนเหล่านี้เองย่อมเป็นโอกาสของกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ๒ ที่จะส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่โดยอาศัยทุนเหล่านี้

แม้กลุ่มจังหวัดอาจไม่ได้โดดเด่นมากนักหากเปรียบเทียบกับภาคอื่นๆ หากแต่เมื่อพิจารณาจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมในจังหวัดกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ๒ จะพบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นทุกปีนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ด้วยเหตุนี้การท่องเที่ยวอาจเป็นโอกาสหนึ่งที่จะเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ควบคู่ไปกับภาคเกษตรได้หากว่ามีการพัฒนาที่ถูกจุดประเด็นปัญหาสำคัญ คือ กลุ่มจังหวัดจะสามารถยกระดับการท่องเที่ยวเพื่อรักษาการเจริญเติบโต และดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวมากขึ้น และมาท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบได้อย่างไร ดังนั้นแนวทางการพัฒนากลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ๒ ควรที่จะดำเนินแนวทางการพัฒนาร่วมกันระหว่างกลุ่มจังหวัดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อให้สถานที่ท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมสามารถเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน และดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศเข้ามาให้มากขึ้น อันจะนำไปสู่การกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่

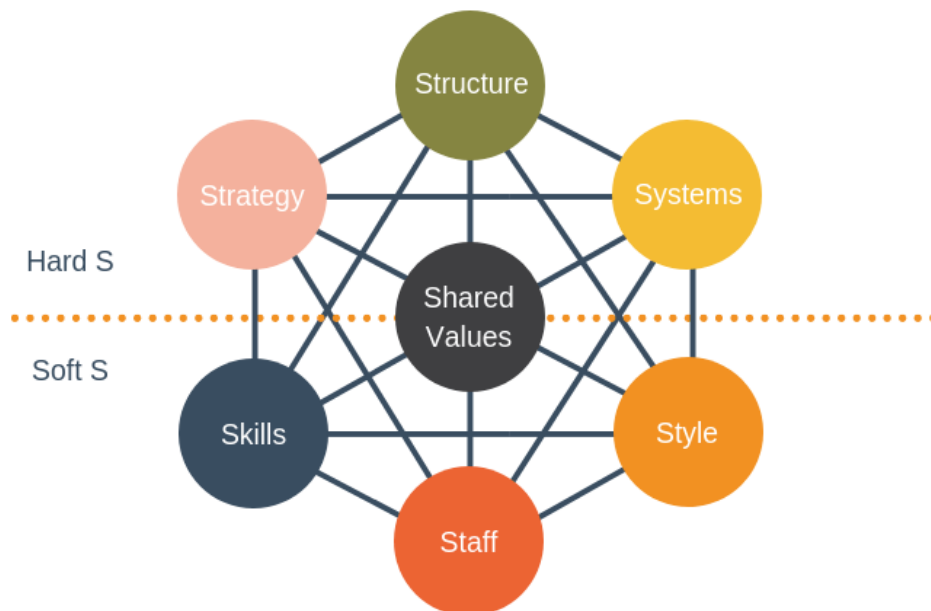

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สภาวะการณ์และศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เป็นการประเมินสภาพแวดล้อมโดยการวิเคราะห์ SWOT Analysis เพื่อให้ทราบถึงจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threat) ของกลุ่มจังหวัด ดังนั้น การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Factor Analysis)

วิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internals Factors) โดยใช้หลักการ The McKinsey 7s Framework ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์การ (กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒) ใน ๗ มิติ ได้แก่ โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์ การจัดการบริหาร บุคลากร ทักษะ ระบบการทำงาน และค่านิยมร่วม ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

McKinsey 7S Framework

๑. การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน ((Internal Factors)

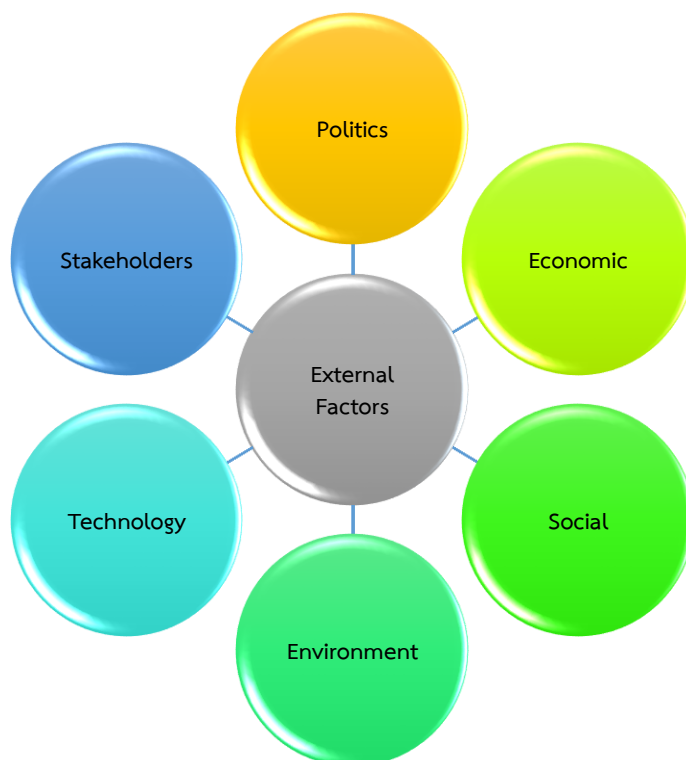
จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. Structure (โครงสร้างองค์กร)	
S๑ มีโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒	W๑ มีการปรับเปลี่ยน โยกย้ายตามวาระ ส่งผลให้การบริหารงานขาดความต่อเนื่อง
S๒ หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน มีการบูรณาการกัน เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และขับเคลื่อนการดำเนินงาน	W๒ โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ไม่ครบทุกจังหวัด ทำให้ไม่มีบุคลากรบริการประจำสำนักงาน
S๓ มีพื้นที่เกษตรที่สำคัญ ได้แก่ อ้อย และ มันสำปะหลัง	W๓ การบริหารจัดการน้ำยังไม่มีประสิทธิภาพ และไม่เพียงพอ
S๔ เป็นพื้นที่ BIO HUB	W๔ การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนยังไม่ครอบคลุม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
S๕ มีเครือข่ายสถาบันการศึกษา ที่เป็นกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมส่วนหน้า	W๕ การบริหารหลังการเก็บเกี่ยว วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว เช่น การเผาตอซังข้าว ใบอ้อย วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร W๖ การสนับสนุนกลุ่มที่ทำการเกษตรแนวใหม่ การนำเทคโนโลยีเข้ามาพัฒนาการเกษตร (Smart Farmer)
๒. Strategy (กลยุทธ์)	
S๖ มีการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ และมีการทบทวนทุกปี โดยแผนงานมีการบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายแต่ละภาคส่วน ที่ส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจต่อภาพรวมเพิ่มขึ้น	W๗ การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ อาจจะไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณในบางโครงการ ซึ่งการทำแผนยังขาดการนำข้อมูลที่เป็นผลการวิเคราะห์การดำเนินงานที่ผ่านมา
๓. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
S๗ การพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีรูปแบบการบริหารจัดการที่ชัดเจน และมีผู้รับผิดชอบชัดเจน S๘ หน่วยงานราชการและเอกชน สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรม เช่น การลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตในการแปรรูปสินค้า การเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ SMEsในการนำเทคโนโลยี มาพัฒนาและผลิตสินค้าอุตสาหกรรมใหม่ ๆ	W๘ ศักยภาพของจังหวัดแตกต่างกันทำให้ไม่สามารถดำเนินการร่วมกันได้บางโครงการ เช่น โครงการเกี่ยวกับ S-Curve และ BCG เป็นต้น W๙ รูปแบบการบริหารจัดการขาดการบูรณาการร่วมกัน
๔. Staff (บุคลากร)	
S๙ การพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ จัดให้มีบุคลากรที่มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน S๑๐ เยาวชนรุ่นใหม่ เริ่มเข้าสู่การเป็น Start up/ กลับมาประกอบกิจการเกษตรแปรรูปในท้องถิ่น	W๑๐ ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะทาง เช่น นิติกร โปรแกรมเมอร์ เช็คข้อมูล ให้ชัดเจน ด้านเฉพาะด้าน เช่น ชีวภาพ เกษตรแปรรูป เพื่อให้สอดคล้องกับบริบท เครื่องจักรกลการเกษตร เทคโนโลยีการเกษตร ภูมิสารสนเทศ Big Data W๑๑ ความไม่มั่นคงในตำแหน่งงานของบุคลากรจ้างเหมา เช่น ค่าตอบแทน สวัสดิการ ระยะเวลาจ้าง W๑๒ ขาดแรงงานโดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ ซึ่งเป็นแรงงานขั้นต้น W๑๓ ต้นทุนแรงงานขั้นต่ำสูงขึ้น
๕. Skill (ทักษะ)	
S๑๑ บุคลากรมีทักษะ และความรู้ ในการปฏิบัติงาน S๑๒ ผู้ประกอบการมีศักยภาพในการประกอบกิจการ	W๑๔ บุคลากรแต่ละกลุ่มงานขาดทักษะในการปฏิบัติงานของกลุ่มงานอื่น W๑๕ บุคลากรในภาคเกษตรแปรรูป ขาดทักษะในด้านการทำหรือธุรกิจที่ต้องการทำ (ขาดการ Re-Skill/ Up Skill/ New Skill)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๖. System (ระบบการทำงาน)	
S๑๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีระบบการทำงาน ตามมาตรฐานของภาครัฐ	W๑๖ ระบบการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากส่วนกลาง บางระบบมีความซ้ำซ้อนทำให้เป็นการเพิ่มปริมาณงาน (ระบบใหม่บุคลากรขาดทักษะ) W๑๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มุ่งสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มองประเด็นปัญหา ระบบงานพัฒนาที่ต้องการงบประมาณ W๑๘ ระบบฐานข้อมูลการค้าไม่เพียงพอ
๗. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
S๑๔ มีการใช้ค่านิยมของกระทรวงอุตสาหกรรมร่วมกันในการปฏิบัติงาน	W๑๙ ค่านิยม ไม่สามารถนำสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

๒. การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. Politic (การเมือง/นโยบาย/กฎหมาย/กฎหมาย)	
๐๑ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัด และจังหวัดมีนโยบายในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน และอุตสาหกรรมชีวภาพ ๐๒ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้และความยั่งยืนในภาคเกษตร โดยมุ่งเน้นหลักการตลาดนำการผลิต สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตภาคเกษตรและการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรตลอดจนพัฒนาและส่งเสริม SMEs ตลอดจนวิสาหกิจชุมชน ๐๓ รัฐบาลกำหนดนโยบายการพัฒนาเมืองสมุนไพร (Herbal City) ในทุกภูมิภาคของประเทศไทยชัดเจนและต่อเนื่อง ๐๔ นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ชายแดน เป็นโอกาสในการส่งเสริมการค้าและการลงทุน ซึ่งเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจภาคการท่องเที่ยว ๐๕ มีการพัฒนารถไฟรางคู่ผ่านจังหวัดในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ๒ เช่น จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดพิจิตร ๐๖ รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยพิจารณาถึงผลกระทบจากการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสมดุลระหว่างด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ๐๗ นโยบายโครงการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) ของภาครัฐ กำหนดให้พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง (นครสวรรค์และกำแพงเพชร) เป็นส่วนหนึ่งของโครงการนำร่องตามมาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ที่กำหนดเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็น Bio Hub ของเอเชีย	T๑ กฎระเบียบและขั้นตอนปฏิบัติของประเทศยังเป็นข้อจำกัดทางการค้าและการลงทุน เช่นกฎหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม และกฎหมายด้านทรัพย์สินทางปัญญา กฎหมายผังเมือง เป็นต้น T๒ ความแปรปรวนของสถานการณ์ทางการเมืองขาดความเชื่อมั่นของนักลงทุน T๓ สงครามระหว่างรัสเซียกับยูเครน ส่งผลให้ราคาน้ำมันสูงขึ้น การขนส่งระหว่างประเทศทั่วโลกตะวันตกได้รับผลกระทบ T๔ กฎหมายผังเมือง กระบวนการแก้ไข ปรับปรุงยังใช้เวลานาน อาจไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
๒. Economic (เศรษฐกิจ)	
๐๘. ทิศทางการพัฒนาประเทศมุ่งเน้นการพัฒนาเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสร้างระบบเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	T๕. สถานการณ์ความไม่สงบของสงคราม การเมืองของประเทศคู่ค้า T๖. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) และโรคระบาดอื่นๆ ทำให้

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๐๙. ทิศทางการพัฒนาประเทศมุ่งเน้นการเสริมสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าสินค้าดูแลและให้บริการแก่ผู้สูงอายุ อาทิ ตลาดอาหารสุขภาพ สมุนไพร สถานที่ท่องเที่ยวและการพักผ่อนของผู้สูงอายุ ๐๑๐. มีการผลิตแปรรูปขึ้นปริมาณมากในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้รับสิทธิประโยชน์จากการลงทุนสามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตได้ ๐๑๑. มีผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลายสามารถพัฒนาเป็น BCG ได้ เช่น ข้าว มันสำปะหลัง และอ้อย ๐๑๒ การกำหนดนโยบายให้พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ (จังหวัดนครสวรรค์ และกำแพงเพชร) เป็น BIO HUB	เกิดการกีดกันการค้ารูปแบบใหม่ เป็นอุปสรรคเพิ่มขึ้นต่อการส่งออก T๗. การค้าเสรีมีข้อกำหนดที่สูงกว่ามาตรฐานทำให้เกิดอุปสรรคต่อการส่งออกสินค้า เช่น การกำหนดแหล่งกำเนิดสินค้า การใช้แรงงานผิดกฎหมาย เป็นต้น T๘.ราคาน้ำมันมีทิศทางสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและการขนส่งมีราคาสูงตามไปด้วยและเงินเฟ้ออัตราที่สูงตามมาเป็นลำดับ ค่าเงินบาทอ่อนตัวส่งผลให้เอื้อต่อราคาสินค้าส่งออก แต่ราคาสินค้านำเข้าสูงขึ้น T๙ การเข้าถึงแหล่งเงินของผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นขนาดกลางและขนาดย่อมยากกว่าผู้ประกอบการขนาดใหญ่ เนื่องจากมีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่ค่อนข้างจำกัด T๑๐ แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย ทั้งในระดับโลก และระดับประเทศ T๑๑ โครงสร้างทางเศรษฐกิจจะพึ่งพาภาคการเกษตรเป็นหลัก ทำให้เศรษฐกิจมีความเสี่ยงต่อความผันผวนของผลผลิตและภัยธรรมชาติ และการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรยังไม่ได้รับการพัฒนาจึงทำให้มูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับต่ำ
๓. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
๐๑๓ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ รวมทั้งพฤติกรรมของผู้บริโภคใส่ใจเรื่องสุขภาพ บริโภคอาหารปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ๐๑๔ ปัจจุบันนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการแสวงหาประสบการณ์ที่มากกว่าการท่องเที่ยวรูปแบบเดิม มีการสัมผัสวิถีชีวิตผู้คนและประเพณีท้องถิ่นโดยแท้จริง และมีความนิยมในการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชนมากขึ้น ๐๑๕ กระแสความนิยมของผู้บริโภคในการรักษาสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ จะช่วยทำให้เกิดความตระหนักในการดูแลสุขภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันจะสร้างกระแสความนิยมบริโภคสินค้าเชิงอนุรักษ์และสินค้าสุขภาพ เช่น สมุนไพร	T๑๒ ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือที่จะรองรับความต้องการของตลาดแรงงานอันเนื่องมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของภาคอุตสาหกรรมพาณิชยกรรม T๑๓ ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุส่งผลให้ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุขสูงขึ้น ทำให้กำลังการผลิตลดลง ผลิตภาพแรงงานค่อนข้างต่ำ หากไม่ได้รับการพัฒนาเทคโนโลยี ทำให้ไม่สามารถแข่งขันหรือพัฒนาศักยภาพอย่างเพียงพอ อาจส่งผลให้การเติบโตทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงได้ T๑๔ หลักสูตรการศึกษายังไม่สามารถสร้างคนที่มีความรู้ความสามารถ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงของโลก

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
จึงเป็นโอกาสในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นในเรื่องพืชสมุนไพรและการดูแลสุขภาพ ซึ่งจะสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้โดยมีความหลากหลายทางชีวภาพเป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ	T๑๕ ขาดแคลนแรงงานคุณภาพ และ แรงงานไร้ฝีมือ T๑๖ อัตราการเกิดที่ลดลง จะส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงาน และตลาดสินค้าและบริการ
๔. Technology (เทคโนโลยี)	
O๑๖ ทิศทางการพัฒนาประเทศมุ่งเน้นการเสริมสร้างนวัตกรรมเพิ่มคุณค่าและมูลค่า O๑๗ เทคโนโลยี มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็ว และแนวโน้มต้นทุนต่ำลง และใช้งานง่ายขึ้น สะดวกขึ้น O๑๘ หน่วยงานภาคเอกชนให้การสนับสนุนด้านพลังงานทดแทนและอุตสาหกรรมชีวภาพ O๑๙ แนวโน้มการใช้รถ EV เพิ่มขึ้น ภาคเหนือตอนล่าง ๒ เป็น จุดพักรถ	T๑๗ ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน ยังไม่สามารถเข้าถึง Technology (เทคโนโลยี) และนวัตกรรมได้ T๑๘ เทคโนโลยีสมัยใหม่มีราคาแพง และล้าสมัยอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก T๑๙ E-Commerce ปัจจุบันส่วนใหญ่ยังเป็นการลงทุนจากต่างประเทศ
๕. Environment (สิ่งแวดล้อม)	
O๒๐ ปัจจุบันประชาชนให้ความสำคัญกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง O๒๑ Green Industry ระดับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว คาร์บอนเครดิต Zero Waste นโยบายของรัฐบาล และหน่วยงานราชการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดมาตรการและโครงการต่าง ๆ เช่น BCG อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ คาร์บอนเครดิต Green Industry เป็นต้น	T๒๐ ชุมชนโดยรอบขาดความเชื่อมั่นในด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ บางแห่ง T๒๑ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศทำให้สภาพภูมิอากาศของโลกเปลี่ยนแปลงไป เกิดภัยธรรมชาติมากกว่าปกติ ส่งผลให้คุณภาพและปริมาณผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นวัตถุดิบของโรงงานอุตสาหกรรม ไม่แน่นอน
๖. Stakeholders (ลูกค้า/ผู้รับบริการ)	
O๒๒ มีเครือข่ายที่ช่วยเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงานและเหมืองแร่	T๒๑ ชุมชนรอบบริเวณโรงงาน/ผู้ส่งวัตถุดิบให้โรงงาน อาจไม่พึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโรงงาน / ราคารับซื้อวัตถุดิบและเกิดการประท้วงโรงงานได้

TOWS Matrix

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWs Matrix)	
มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงรุกปรับปรุง (W-O)
๑. กำหนดแนวทางการพัฒนา(ยุทธศาสตร์)ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ ๒. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงานร่วมกัน และการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย ๓. สนับสนุน ส่งเสริม การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ผู้ประกอบการกลุ่มต่าง ๆ ๔. สนับสนุนการลงทุนอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน/ผู้ประกอบการ ๕. ส่งเสริมการพัฒนาที่เชื่อมโยง ต้นทาง กลางทาง ปลายทาง ให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น ๖. ผลักดันให้ยุทธศาสตร์สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม	๑. ปรับปรุงแนวทางการกำกับดูแลสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้ไม่สร้างปัญหาแก่ชุมชน ๒. ประชาสัมพันธ์ในเชิงรุกผลงานของกระทรวง กลุ่มจังหวัด ๓. บูรณาการและกำกับดูแลการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนา (ยุทธศาสตร์) ให้เกิดผลสัมฤทธิ์
มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการเชิงหลีกเลี่ยง (W-T)
๑. ปรับปรุงกฎหมายเพื่อเอื้อต่อการลงทุนและประกอบกิจการโรงงาน ๒. กำหนดแนวทางการพัฒนา(ยุทธศาสตร์) แผนงาน/โครงการที่สามารถลดอุปสรรคการดำเนินงานของผู้ประกอบการ ๓. ผลักดันให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่สามารถให้บริการในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตลอดจนพัฒนาความสามารถของสถานประกอบการในด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรม ๔. สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่ก่อผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ๕. เชิญชวนสถานประกอบการให้เป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ๖. ส่งเสริมให้สถานประกอบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปรับปรุงกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	๑. สนับสนุนให้บุคลากรให้มีขีดความสามารถที่จะเป็นผู้ดำเนินการเองได้เพิ่มขึ้น เพื่อลดการพึ่งพาภายนอก ๒. เตรียมความพร้อมของบุคลากรในกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ๓. ขยายการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของกลุ่มจังหวัด ในด้านต่าง ๆ ในรูปแบบ New Normal ผ่านช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ ๔. สนับสนุนให้ผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัด เกิดการเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ ๕. สนับสนุนสถานประกอบการให้ใช้ประโยชน์จากการ วิจัยและพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลิตภาพ

ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
โรงงานอุตสาหกรรมและ เหมืองแร่	- มีนโยบาย/หลักเกณฑ์และแนวทาง/มาตรการ/แผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน - มีข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง ทันเวลา และสถานการณ์ - กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - การจัดการแรงงานต่างด้าว
วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม (SMEs)	- การพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ - การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เพื่อการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับ - วัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ๒ - สามารถเข้าถึงศูนย์ปฏิบัติการอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาวิสาหกิจสู่ตลาด ๔.๐ (Mini ITC) ได้อย่างถ่วงถ่วงและได้รับการบริการที่รวดเร็ว - พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้ในระดับสากล - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีนวัตกรรม - การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ - พัฒนาผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชนโดยให้มีการเชื่อมโยงเครือข่ายภาครัฐและ - เอกชน ตลอดจนบูรณาการการใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด
ประชาชน/ผู้บริโภค	- สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่าง ๆ อย่างถูกต้องและครบถ้วน - ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและความปลอดภัย - การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของกลุ่มจังหวัด ให้กว้างขวางและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น
ชุมชน	- ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการโรงงาน เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม - การแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับสถานประกอบการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
หน่วยงาน/สถานศึกษา	- มีข้อกำหนดแนวทางการดำเนินงานอย่างชัดเจน - มีการบูรณาการและประสานงานอย่างใกล้ชิด

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

วิสัยทัศน์

เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง อุตสาหกรรมฐานชีวภาพด้วยเทคโนโลยี
และนวัตกรรม ที่ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม คู่ชุมชนอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

01

สร้างและพัฒนา
เครือข่าย
ผู้ประกอบการ
ผลิตภัณฑ์เกษตร
แปรรูป ให้เกิด
การบูรณาการ
ร่วมกัน

02

ส่งเสริมและพัฒนา
ผลิตภัณฑ์เกษตร
แปรรูปอุตสาหกรรม
ฐานชีวภาพ ด้วย
เทคโนโลยี วัตกรรม

03

ส่งเสริมและพัฒนา
ผลิตภัณฑ์ได้
มาตรฐาน และเป็น
มิตรต่อสิ่งแวดล้อม
คู่ชุมชนอย่างยั่งยืน

04

พัฒนาศักยภาพ
ผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรม ตาม
นโยบายของ
กระทรวง
อุตสาหกรรมและ
บูรณาการเชิงพื้นที่

แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ สร้างและขยายเครือข่ายผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป

■ เป้าประสงค์

๑. มีการสร้างและขยายเครือข่ายความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. มีระบบฐานข้อมูลเครือข่ายอุตสาหกรรมครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน
๓. ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยน เทคโนโลยี นวัตกรรม และระบบสารสนเทศในการเชื่อมโยงเครือข่ายฯ

■ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของความสำเร็จของการดำเนินงานสนับสนุนความร่วมมือในทุกภาคส่วน ร้อยละ ๘๐
๒. จำนวนฐานข้อมูลเครือข่ายอุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่า ๔ เครือข่าย
๓. ร้อยละความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วนผู้รับบริการ ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๖๔
๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเครือข่าย ใฝ่ระวัง และจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของ ท้องถิ่นและชุมชน อย่างต่อเนื่อง ๒. สร้างและขยายเครือข่ายผู้ประกอบการ ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ๓. ส่งเสริมการสร้างการรับรู้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย ในเรื่องการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม ๔. บูรณาการการพัฒนาของหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชา สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ	โครงการที่รับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวงอุตสาหกรรม	
	๑. โครงการพัฒนาสถานประกอบการ และเครือข่ายความร่วมมือด้าน สิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล	๓.๗๐๔
	๒. โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของ อุตสาหกรรมในภูมิภาค	๐.๘๖๔

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรม
ฐานชีวภาพให้ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- เป้าประสงค์

๑. มีผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้มาตรฐานและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๒. สินค้าเกษตรแปรรูปมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
๓. ผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
๔. มีเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมรักษาสິงแวดล้อม

■ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ไม่น้อยกว่า ๑๖๐ ผลิตภัณฑ์
๒. จำนวนสินค้าเกษตรแปรรูปมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละการจัดการซื้อโรงเรียนของประชาชนต่อโรงงานอุตสาหกรรมและสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๑๐๐

กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๖๙
๑. พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ โดยมุ่งเน้นด้านแรงงานและด้านการวิจัย ๒. ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์สู่มาตรฐานสากล ๓. เชื่อมโยงการผลิตและการตลาดสู่สากลด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ๕. ส่งเสริมงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัย พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ๖. ส่งเสริมให้มีการเพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรายใหม่ และการคงอยู่ของผู้ประกอบการรายเดิม ๗. บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรม	โครงการที่รับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงอุตสาหกรรม ๑. โครงการเตรียมความพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๒. โครงการป้องกันปรามการกระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็น ๓. โครงการตรวจโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและมีผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม ๔. โครงการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ๕. โครงการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) โครงการที่ของบประมาณกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ๖. โครงการเตรียมความพร้อมภาคอุตสาหกรรมสู่การเป็น “ธุรกิจคาร์บอนต่ำ” เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน โครงการอื่น ๆ	๓.๘๐๐ ๐.๐๗๘ ๑.๓๕๖ ๐.๖๘๘ ๐.๐๐๕ ๒.๐๐ ๐.๓๔๘

ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการเตรียมความพร้อมภาคอุตสาหกรรมสู่การเป็น “ธุรกิจคาร์บอนต่ำ” เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน
๒. ชื่อแผนงาน	☐ แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการเกษตร ☒ แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการค้า การลงทุน ☐ แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓. แนวทางการพัฒนา	☐ พัฒนาและส่งเสริมการเกษตร ☒ พัฒนาและส่งเสริมการค้า การลงทุน ☐ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
๔. หลักการและเหตุผล	๔.๑ โครงการมีความสอดคล้องกับแนวนโยบาย ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ดังนี้ ๑) นโยบายรัฐบาล - รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยกำหนดให้ Bio-Circular-Green Economy เศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว หรือ BCG Model เป็นโมเดล เศรษฐกิจใหม่และสร้างการรับรู้ทางการค้าสีเขียว เพื่อยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๒) ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ - ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๔) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๑๘) ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน - แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านที่ (๕) เศรษฐกิจ (๖) ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (๙) สังคม - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า (๑) ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง (๗) ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ (๑๐) ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ - แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) - แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ - แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

หัวข้อ	รายละเอียด
	- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ๔.๒ สภาพปัญหา / ความเป็นมา ปัจจุบัน ทวีโลกตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบจากภาวะโลกร้อน รวมทั้งมีความพยายามในการจัดการกับปัญหาโลกร้อนอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎหมายเพื่อลดโลกร้อน การห้ามนำเข้าสินค้าจากประเทศที่ไม่มีการรณรงค์ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หรือแม้แต่การส่งเสริมให้ประชาชนเลือกซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีที่สะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เหล่านี้ล้วนสะท้อนถึงความตื่นตัวของประชาคมโลกในการแก้ปัญหาโลกร้อนอย่างจริงจัง รวมทั้งรูปแบบการค้าระหว่างประเทศ จะถูกจำกัดด้วยมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษีมากขึ้น ซึ่งมาตรการปรับคาร์บอนก่อนเข้าพรมแดน (Border Carbon Adjustment: BCA) คือ "การตั้งกำแพงภาษีนำเข้าตามระดับคาร์บอน" ที่กลุ่มประเทศพัฒนาแล้วอย่าง เช่น สหรัฐฯ สหภาพยุโรป (EU) และญี่ปุ่น จะนำมาตรการ BCA มาใช้เป็นเครื่องมือในการกีดกันทางการค้า ผ่านการตั้งกำแพงภาษีนำเข้าที่สูงขึ้นสำหรับสินค้านำเข้าจากต่างประเทศที่มีปริมาณคาร์บอนแฝงสูงกว่าสินค้าที่ผลิตในประเทศของตน ถือได้ว่าเป็นมาตรการใหม่ด้านสิ่งแวดล้อมที่ภาคอุตสาหกรรมของไทยต้องเตรียมพร้อมรับมือ เพราะเป็น non-tariff barriers ที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทย และอาจกลายเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้ประเทศกำลังพัฒนารวมทั้งไทยสูญเสียโอกาสทางการค้าในตลาดโลก ธุรกิจซื้อขาย “คาร์บอนเครดิต” จึงถือเป็นกลไกสำคัญในการสร้างพันธกิจ Net Zero เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการให้ความร่วมมือลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ผู้ประกอบการรายใด ที่ยังไม่สามารถลดการปล่อยก๊าซได้ ก็ยังสามารถทดแทนด้วยการซื้อคาร์บอนเครดิต ช่วยสร้างความยืดหยุ่นให้ผู้ประกอบการในการบริหารต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการดูแลสิ่งแวดล้อม ช่วยเพิ่มโอกาสในการแข่งขันในตลาดโลก ดังนั้นการปรับตัวที่มุ่งสู่การเป็น “ธุรกิจคาร์บอนต่ำ” ถือเป็นความท้าทายครั้งสำคัญของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม รวมทั้ง SMEs ของประเทศไทย ซึ่งควรเตรียมพร้อมรับมือกับมาตรฐานใหม่ของการค้าโลก เพื่อสร้างความยั่งยืนให้กับธุรกิจ และสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุน ในยุคที่โลกให้ความสำคัญกับการทำธุรกิจที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม การทำธุรกิจคาร์บอนต่ำ จึงเป็นส่วนขยายที่มาสสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคธุรกิจปัจจุบัน ผ่านการลดสัดส่วนการปล่อยคาร์บอน และก๊าซเรือนกระจก ทั้งที่เกิดจากกระบวนการผลิตสินค้าหรือบริการนั้นๆ และการสร้างคาร์บอนจากการดำเนินในทุกส่วนขององค์กรเอง ดังนั้นเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับสถานประกอบการ และSMEs ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ จึงได้จัดทำโครงการเตรียมความพร้อมภาคอุตสาหกรรมสู่การเป็น “ธุรกิจคาร์บอนต่ำ” เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้สถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมเดินหน้านำทิศทางการพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน ผลักดันให้เกิดการยกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์ การหมุนเวียนทรัพยากร กลับมาใช้ หรือ การนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน หรือ BCG Model มุ่งสู่การเป็น “ธุรกิจคาร์บอนต่ำ” เป็นการเตรียมความพร้อมด้านการค้า สร้างการรับรู้ให้กับผู้ประกอบการเข้าใจถึงความสำคัญและประโยชน์ของการดำเนินธุรกิจแบบคาร์บอนต่ำ โดยให้ความรู้ด้านการลด

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	การปลดปล่อยคาร์บอนในวัฏจักรผลิตภัณฑ์ และไปสู่การขอรับรองคาร์บอนฟุตพริ้นท์ ส่งเสริมให้เกิดการลดการชดเชยคาร์บอน และตลาดคาร์บอนเครดิต มุ่งเน้นให้สามารถนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปใช้ในการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ลดการปลดปล่อยคาร์บอนในการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนประกอบธุรกิจได้อย่างยั่งยืน ๑. เพื่อส่งเสริมให้สถานประกอบการ และ SMEs ภาคอุตสาหกรรม สามารถปรับตัวและเข้าถึงการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก การลดการปลดปล่อยคาร์บอนในการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนประกอบธุรกิจได้อย่างยั่งยืน ๒. เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับสถานประกอบการ และ SMEs ภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นให้กับสินค้าและบริการของไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ๓. เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy) ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ หรือ BCG Economy ๔. เพื่อลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. สถานประกอบการ และ SMEs ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ได้รับองค์ความรู้ในการประเมินและจัดการก๊าซเรือนกระจกระดับองค์กร จำนวน ๑๐๐ ราย ๒. สถานประกอบการ และ SMEs ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ได้รับการตรวจประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๘ สถานประกอบการ ๓. สถานประกอบการ และ SMEs ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ได้รับคำปรึกษาแนะนำเชิงลึก เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตสู่การจัดการก๊าซเรือนกระจกขององค์กร จำนวน ๔ สถานประกอบการ
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒
๘. กิจกรรมหลัก	จำนวน ๑ กิจกรรม
๘.๑ กิจกรรมหลัก ที่ ๑ งบประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครสวรรค์ สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดพิจิตร	จ้างผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาสถานประกอบการ และ SMEs ภาคอุตสาหกรรม สู่การเป็น “ธุรกิจคาร์บอนต่ำ” ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย ดังนี้ ๑. กิจกรรมสร้างความตระหนักและพัฒนาศักยภาพความรู้ด้านการจัดการก๊าซเรือนกระจกระดับองค์กร จำนวน ๑๐๐ ราย โดยการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ให้แก่สถานประกอบการ และ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ในการประเมินและจัดการก๊าซเรือนกระจกระดับองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน แนวทางที่เกี่ยวข้องกับการตรวจวัด รายงาน ทวนสอบ และให้การรับรองปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การส่งเสริมให้เกิดการลดและการชดเชยคาร์บอน การส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์เศรษฐกิจหมุนเวียน ลดการปลดปล่อยคาร์บอนในวัฏจักรผลิตภัณฑ์ และการขอการรับรองเครื่องหมายคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์ ตลาดคาร์บอนเครดิต รวมถึงจัดทำแนวปฏิบัติที่ดีในการประยุกต์ใช้โมเดลเศรษฐกิจ BCG และการลดก๊าซเรือนกระจก เพื่อมุ่งสู่ Net Zero ๒. รับสมัคร คัดเลือกสถานประกอบการ และ SMEs ภาคอุตสาหกรรมที่มีความพร้อมในการพัฒนาสู่ “ธุรกิจคาร์บอนต่ำ” เพื่อพัฒนากระบวนการผลิต สู่การจัดการก๊าซเรือนกระจกขององค์กร

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓. ตรวจสอบประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ให้แก่สถานประกอบการ และ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ที่ได้รับการคัดเลือก จำนวนไม่น้อยกว่า ๘ สถานประกอบการ ๔. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก ให้แก่สถานประกอบการ และ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ที่มีความพร้อม เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตสู่การจัดการก๊าซเรือนกระจกขององค์กร จำนวน ๔ สถานประกอบการ จัดทำแนวทางในการดำเนินการลดก๊าซเรือนกระจก ที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณการปล่อย การตรวจวัด รายงาน ทวนสอบ ลดการปลดปล่อยคาร์บอนในวัฏจักรผลิตภัณฑ์ และไปสู่การขอรับรองคาร์บอนฟุตพริ้นท์ แนวทางการลดและการชดเชยคาร์บอน เพื่อให้มีแผนลดการปลดปล่อยคาร์บอน รวมทั้งแนวทาง/เทคโนโลยีที่ควรนำมาใช้ กิจกรรม/โครงการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ที่สอดคล้องกับระยะเวลาดำเนินโครงการ ความพร้อมและความร่วมมือของผู้ประกอบการทั้งในด้านข้อมูลและการลงทุน เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินการลดก๊าซเรือนกระจกไปใช้ในการดำเนินการขององค์กร
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙)
๑๑. งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านบาทถ้วน)
๑๒. ผลผลิต (Output)	<u>เชิงปริมาณ</u> ๑. ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการจัดการก๊าซเรือนกระจกระดับองค์กร จำนวน ๑๐๐ ราย ๒. ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ได้รับการตรวจประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๘ สถานประกอบการ ๓. ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ได้รับคำปรึกษาแนะนำเชิงลึก เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตสู่การจัดการก๊าซเรือนกระจกขององค์กร จำนวน ๔ สถานประกอบการ <u>เชิงคุณภาพ</u> ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ สามารถนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปใช้ในการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ลดการปลดปล่อยคาร์บอนในการดำเนินธุรกิจ มีการบริหารต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ สามารถบริหารจัดการทรัพยากรและควบคุมปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ช่วยเพิ่มโอกาสในการแข่งขันในตลาดโลก ตลอดจนประกอบธุรกิจได้อย่างยั่งยืน ๒. ประชาชนความเชื่อมั่นต่อภาคอุตสาหกรรม และให้ความร่วมมือในการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อมีโรงงานมากขึ้นก็จะมี การจ้างงานมากขึ้น ลดอัตราการว่างงาน ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจของ จังหวัดและประเทศดีขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT)
๒. แผนงาน	พัฒนาพื้นที่ต้นแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๓. แนวทางการพัฒนา	ยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์
๔. หลักการและเหตุผล	๔.๑ โครงการมีความสอดคล้องกับแนวนโยบาย ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ดังนี้ ๑) นโยบายรัฐบาล - ด้วยมติคณะรัฐมนตรีในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ บรรจุแนวคิดพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ลงในกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ถึง ๑๕ ที่ครอบคลุมถึงปี ๒๕๘๐ โดยได้ให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของพื้นที่ ควบคู่กับการให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน โดยเป้าหมายในการพัฒนา คือ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๙ ประเทศไทยมีต้นแบบ “เมืองนำอยู่คู่อุตสาหกรรม” ไม่น้อยกว่า ๔๐ พื้นที่ ใน ๓๗ จังหวัด ๒) ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ - ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๔) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (๖) พื้นที่และเมืองนำอยู่อย่างยั่งยืน (๑๘) ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน - แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านที่ (๕) เศรษฐกิจ (๖) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๙) สังคม - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า (๑) ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง (๘) ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน (๑๐) ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ - แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) - แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ - แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ - แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ - แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ๔.๒ สภาพปัญหา / ความเป็นมา ตามที่รัฐบาลได้ประกาศนโยบายปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมโดยส่งเสริมและพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อรองรับการลงทุนด้านอุตสาหกรรม โดยลดผลกระทบที่จะเกิดต่อสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมด้านความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในแนวทางของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry) ซึ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองตามศักยภาพด้านทรัพยากรและโครงสร้างด้านกายภาพ เพิ่มผลผลิต สามารถแข่งขันได้ในเชิงธุรกิจการค้า ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมความปลอดภัย และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

โดยเน้นการพัฒนาที่สร้างความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทำให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับชุมชน สังคม ได้อย่างยั่งยืน มุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Society) ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ใน ๕ มิติ คือ สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม กายภาพ และการบริหารจัดการ โดยการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ถือเป็นเครื่องมือหลักในการอยู่ร่วมกันระหว่างชุมชนและอุตสาหกรรม และเป็นการดำเนินการตามกรอบยุทธศาสตร์ประเทศที่มุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่มีความสมดุลอย่างยั่งยืน สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน พร้อมยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนควบคู่กับการดูแลสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ธุรกิจอุตสาหกรรมมีศักยภาพในการแข่งขันและพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นที่ยอมรับของสากล เน้นเทคโนโลยีการผลิต สิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์พลังงาน ความปลอดภัย วัตถุอันตราย และสารเคมี เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและพันธกรณีข้อตกลงระหว่างประเทศ อีกทั้งยังตอบสนองต่อนโยบาย BCG Economy ของรัฐบาลที่มุ่งส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy) และการพัฒนาเมืองสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะอย่างยั่งยืน

๔.๓ ความจำเป็น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๕ ภายในปี ๒๕๗๙ กำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประเทศไทยมีต้นแบบ “เมืองนำอยู่คู่อุตสาหกรรม” ไม่น้อยกว่า ๔๐ พื้นที่ ใน ๓๗ จังหวัด ซึ่งได้ขับเคลื่อนไปแล้ว แบ่งเป็นระยะที่ ๑ และ ๒ จำนวน ๑๙ จังหวัด ๓๓ พื้นที่ ในระยะที่ ๓ ขับเคลื่อนอีก ๑๗ จังหวัด ซึ่งจังหวัดนครสวรรค์ เป็นจังหวัดเป้าหมายที่มีศักยภาพเหมาะสมในการพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ ๓ ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ

ซึ่งจังหวัดนครสวรรค์เป็นแหล่งปลูกพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ และมีการกำหนดให้เป็นพื้นที่นำร่อง Bio economy อีกทั้งภาคเอกชนมีความพร้อมในการต่อยอดผลผลิตภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ โดย บริษัท เกษตรไทยอินเตอร์เนชั่นแนล ชูการ์คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ KTIS ได้ร่วมลงทุนกับ บริษัท โกลบอลกรีนเคมิคอล จำกัด (มหาชน) บริษัท ในเครือ ปตท. ดำเนินการโครงการนครสวรรค์ไบโอคอมเพล็กซ์ (Nakhonsawan Biocomplex) หรือ NBC เงินลงทุน ๔๑,๐๐๐ ล้านบาท คาดว่าจะแล้วเสร็จพร้อมเปิดดำเนินการเชิงพาณิชย์ในปี พ.ศ.๒๕๖๗ ดังนั้นเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ มุ่งสู่ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพครบวงจร และเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และส่วนท้องถิ่น โรงงานอุตสาหกรรม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วน เพื่อยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามเป้าหมายระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ อีกทั้งจัดเตรียมข้อมูลสำหรับการตรวจประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามเป้าหมายระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จึงได้จัดทำโครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT) ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับชุมชน สังคม ได้อย่างยั่งยืน ด้วยมาตรฐานโรงงานอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีคุณค่าต่อสังคม และอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการ

หัวข้อ	รายละเอียด
	ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการบริหารจัดการของเสียในกระบวนการผลิตอย่างเป็นรูปธรรม เป็นการพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมภายใต้แนวคิด BCG Model
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่ออนุรักษ์ รักษา พื้นฟู รวมทั้งสร้างใหม่ในฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ให้สมดุลกับขีดความสามารถของระบบนิเวศ ๒. เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับสถานประกอบการ และ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ๓. เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy) ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ หรือ BCG Economy ๔. เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นที่เป้าหมาย รองรับมิให้ก่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในอนาคตบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยสนับสนุนการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรม และชุมชน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน ๕. เพื่อให้ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมภายในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ๖. เพื่อยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ สอดคล้องตามแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมาย ได้รับความรู้ความเข้าใจแนวทางการลดผลกระทบที่จะเกิดต่อสิ่งแวดล้อม / เข้าสู่ระบบบริหารจัดการระดับสากลหรือระดับประเทศ ตามศักยภาพและบริบท ๒. ฐานข้อมูลตามตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อใช้ในการตรวจประเมินขอรับการรับรองระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน ๑ ชุด ๓. แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๑ แผน ๔. จังหวัดนครสวรรค์ได้รับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามเกณฑ์และตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป้าหมายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ ๒ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐
๗. พื้นที่เป้าหมาย	ตำบลหนองโพ อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์
๘. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙) ส่งเสริมและพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม ตามแนวคิด “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชน อย่างยั่งยืน”	๑. จัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับจังหวัด และคณะทำงานเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ด้วยกระบวนการการมีส่วนร่วม เพื่อบูรณาการความร่วมมือพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๒. จัดจ้างเหมาในการจัดทำฐานข้อมูลสถานประกอบการ และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้องตามตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลที่ทันสมัย ในรูปแบบ Digital จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) พร้อมทั้งวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูล เพื่อรวบรวมส่งกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อขอรับรองความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๒ ๓. จัดกิจกรรมพัฒนาองค์ความรู้การดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (Corporate Social Responsibility: CSR) และการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อการ
งบประมาณ ๑,๔๗๓,๐๐๐ บาท	

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครสวรรค์	จัดทำแนวกันชน (Buffer Zone) หลักเกณฑ์การกำหนดแนวป้องกันมลพิษ (Protection Strip) ระหว่างชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรมที่เหมาะสม ๔. จัดทำผู้เชี่ยวชาญในการส่งเสริมและพัฒนาให้โรงงานเข้าสู่ระบบบริหารจัดการระดับสากลหรือระดับประเทศ เช่น การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล ISO๑๔๐๐๑:๒๐๑๕ ระบบการจัดการอื่นที่เทียบเท่า ตามศักยภาพและบริบท โดยการจัดเก็บข้อมูล และให้คำแนะนำผู้ประกอบการเชิงลึก รวมทั้งชี้แจงข้อมูลตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม และการร่วมบูรณาการทำงานขับเคลื่อนความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕. จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการ เสนอผู้บริหาร คณะกรรมการคณะทำงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค ทบทวน ติดตาม ประเมินผล พร้อมเสนอแนวทางแก้ไข เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐) เตรียมความพร้อมพื้นที่ อุตสาหกรรมมุ่งเป้าหมาย ผ่านเกณฑ์การประเมิน ความเป็นเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ ระดับที่ ๒ งบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครสวรรค์	๑. จัดกิจกรรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕ ๒. จัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับจังหวัด และคณะทำงานเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม เพื่อบูรณาการความร่วมมือพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ทบทวนแผนปฏิบัติการ ตลอดจนแนวทางการส่งเสริมพัฒนาพื้นที่ ๓. จัดจ้างเหมาในการจัดทำฐานข้อมูลสถานประกอบการ และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้องตามตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลที่ทันสมัย ในรูปแบบ Digital จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) พร้อมทั้งวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูล เพื่อรวบรวมส่งกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อขอรับรองความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๒ ๓. จัดกิจกรรมการตรวจประเมินภายใน (Internal Audit) เพื่อทบทวนผลการดำเนินงานก่อนการตรวจประเมินระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๒ โดยผู้ตรวจประเมินภายใน (Internal Auditor) ตามเกณฑ์ข้อกำหนดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ๔. จัดกิจกรรมพัฒนาองค์ความรู้ด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และให้คำแนะนำเชิงลึก เพื่อชี้แจงข้อมูลตามตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม และการร่วมบูรณาการทำงานขับเคลื่อนความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ให้แก่คณะทำงานเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อเตรียมความพร้อมมุ่งเป้าหมายผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๓ ๕. จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการ เสนอผู้บริหาร คณะกรรมการคณะทำงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค ทบทวน ติดตาม ประเมินผล พร้อมเสนอแนวทางแก้ไข เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป
๙. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ กระทรวงอุตสาหกรรม
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๐ แหล่งงบประมาณจังหวัดนครสวรรค์ แยกเป็น ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๑,๔๗๓,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑. งบประมาณ	๑,๖๗๓,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และส่วนท้องถิ่น โรงงานอุตสาหกรรม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานมุ่งสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ ๒. การผลิตภาคอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมีคุณค่าต่อสังคม ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการบริหารจัดการของเสียในกระบวนการผลิตอย่างเป็นรูปธรรม ๓. จังหวัดนครสวรรค์ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามเกณฑ์และตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป้าหมายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ ๒ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐
๑๓. ผลลัพธ์การดำเนินการ โครงการ (Outcome)	๑. มิติด้านสังคม ได้รับการพัฒนาให้เป็นสังคมเมืองที่น่าอยู่ ทุกภาคส่วนมีความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น โรงงานมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น อัตราคนว่างงานลดน้อยลง ลดปัญหาอาชญากรรม โดยประชาชนเป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม มีการยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ สอดคล้องตามแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๒. มิติด้านเศรษฐกิจ ประชาชนในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดนครสวรรค์ มีความเชื่อมั่นต่อภาคอุตสาหกรรมและให้ความร่วมมือในการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โรงงานที่จะมาตั้งในพื้นที่ หรือโรงงานที่จะขยายกิจการต้องเป็นกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้เทคโนโลยี เครื่องจักร หรือนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในกระบวนการผลิต ส่งผลให้มีการลดต้นทุนการผลิต ลดการใช้พลังงาน ลดปริมาณของเสีย เท่ากับส่งผลให้ผลประกอบการสูงขึ้นและเสียภาษีมากขึ้น ในส่วนของภาคประชาชนเมื่อมีโรงงานมากขึ้นก็จะมีการจ้างงานมากขึ้น ลดอัตราการว่างงาน ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจของจังหวัดและประเทศดีขึ้น ๓. มิติด้านสิ่งแวดล้อม โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดนครสวรรค์ สามารถบริหารจัดการทรัพยากรและควบคุมปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โรงงานที่มีอยู่เดิม โรงงานที่จะมาตั้งในพื้นที่ หรือโรงงานที่จะขยายกิจการต้องเป็นกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้เทคโนโลยี เครื่องจักร หรือนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในกระบวนการผลิต ส่งผลให้มีการลดต้นทุนการผลิต ลดการใช้พลังงาน ลดปริมาณของเสีย มีการควบคุมการปล่อยของเสียออกนอกโรงงานให้เป็นไปตามกฎหมาย มีสำนักรับผิดชอบในเรื่องของสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้สิ่งแวดล้อมในชุมชนดีขึ้น ประชาชนมีสุขภาพจิต สุขภาพกายดีขึ้น ทำให้เป็นสังคมเมืองที่น่าอยู่ ๔. มิติด้านกายภาพ เมื่อโรงงานมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่ปล่อยของเสียออกนอกโรงงาน มีการปรับปรุงทัศนียภาพโดยรอบโรงงานและชุมชนให้เป็นระเบียบเรียบร้อยส่งผลให้ทัศนียภาพในพื้นที่ สวยงาม สะอาดน่ามอง น่าอยู่อาศัย ๕. มิติการบริหารจัดการ โรงงาน ชุมชน ส่วนราชการและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง มีองค์ความรู้ในการพัฒนา มีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศร่วมกัน เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จังหวัดนครสวรรค์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเน้นให้สถานประกอบการคำนึงถึงหลักการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลภาวะอย่างถูกต้อง มีการประกอบการอย่างโปร่งใส พร้อมเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งการแสดงความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม เนื่องจากปัญหาในอดีตที่โรงงานอุตสาหกรรมมักดำเนินกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนและชุมชนโดยรอบ รวมทั้งขาดการติดต่อสื่อสาร หรือการ สร้างสัมพันธระหว่างผู้ประกอบการกับประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ จึงส่งผลให้ประชาชนและชุมชนเกิดมุมมองด้านลบต่อการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมสถานประกอบการและเครือข่ายฯ มีการดำเนินงานแบบแยกส่วน ขาดความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันทำให้ยากต่อการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบร่วมกันอย่างแท้จริง สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงต้องปรับวิธีการดำเนินงานให้มีการดูแลสถานประกอบการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนรอบโรงงานผ่านเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยกำกับดูแลกิจการโรงงานในพื้นที่ การดูแลการปล่อยมลพิษ ให้เกิดการประกอบการที่เป็นมิตรกับชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้น ผ่านการดำเนิน โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดกลไกเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือร่วมแก้ไขปัญหาจากการประกอบการ รวมทั้งส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อภาค อุตสาหกรรม เพื่อให้สถานประกอบการและชุมชนโดยรอบสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและมีความยั่งยืนต่อไป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ โดยกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จังหวัดนครสวรรค์ ขึ้นเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มุ่งเน้นให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับชุมชน สังคม ได้อย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบการที่ดีสู่ชุมชนด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ ๒. เพื่อพัฒนาสถานประกอบการให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนโดยรอบได้อย่างเป็นมิตรและยั่งยืน ๓. เพื่อกระตุ้นให้เกิดกลไกความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประชาชน ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่รัฐ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	ผลผลิต (Output) ผลผลิตเชิงเชิงปริมาณ - กลุ่มเป้าหมายได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อม จำนวน ๕๐ คน - สถานประกอบการได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ กิจการ ผลลัพธ์ (Outcome) ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ มีความเข้าใจด้านธรรมาภิบาลและการจัดการ สิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	๑. การดำเนินโครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จังหวัดนครสวรรค์ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ ประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอยู่ ร่วมกับชุมชน สังคม อย่างยั่งยืน ๒. ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม มีเครือข่ายรอบสถานประกอบการฯ และนำหลักธรรมาภิบาลเป็นหลักพื้นฐานในการดำเนินงานให้เกิดความยั่งยืนและลดข้อร้องเรียนในพื้นที่
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด	พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจสู่การเป็นศูนย์กลางการบริการ การค้า การคมนาคมขนส่ง และการลงทุนสู่สากล
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การส่งเสริมการประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการสร้างความมีส่วนร่วม ๑) กิจกรรมอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการอุตสาหกรรมตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า ๕๐ คน ๒) กิจกรรมศึกษาดูงานสถานประกอบการ/เครือข่ายต้นแบบที่ประสบความสำเร็จ จำนวน ๑ ครั้ง ๓) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (CSR) จำนวน ๑ ครั้ง ๔) สรุปข้อมูลการดำเนินงาน และการติดตามประเมินผล จำนวน ๑ ครั้ง ๒. การส่งเสริมธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ (การตรวจประเมินสถานประกอบการ) ๑) กิจกรรมตรวจประเมินสถานประกอบการอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน จำนวน ๑ กิจการ ๒) สรุปข้อมูลการดำเนินงาน และการติดตามประเมินผล จำนวน ๑ ครั้ง
๙. งบประมาณ	จำนวนเงิน ๑๒๒,๙๐๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นสองพันเก้าร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเตรียมพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจก สุทธิเป็นศูนย์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จังหวัดนครสวรรค์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ปัจจุบัน นานาประเทศต่างให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาวะโลกร้อนด้วยการ ตั้งเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเข้าสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ตลอดจนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) อีกทั้งยังมีการเริ่มบังคับใช้ กฎหมาย กฎ ระเบียบ และมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นอีกหนึ่งแรงขับเคลื่อนในการบรรลุเป้าหมายการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาวะโลกร้อน เช่น การเรียกเก็บภาษีคาร์บอนข้ามแดน (Carbon Border Tax) ที่สหภาพยุโรปได้มีการดำเนินการตามกลไกการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (EU Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นมา แต่ในทางกลับกันการบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ และมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว อาจกลายเป็นข้อกีดกันทางการค้าที่จะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกโดยตรง หากผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่มีการเตรียมตัวอย่างเหมาะสม ประเทศไทย เป็นหนึ่งในประเทศที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมตามที่ได้มีการ กำหนดยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืนและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หมายความว่า ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยมีเป้าหมายไปสู่การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน มุ่งหมายพัฒนาให้การบริโภคและการผลิตของประเทศไทยมีความยั่งยืนสูงขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการลงทุนด้านการใช้พลังงานสะอาดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ เพื่อตอบสนองต่อการบังคับใช้กฎหมายเรื่องสิ่งแวดล้อมและการผลิตที่ยั่งยืนที่นานาชาติให้ความสำคัญ โดยเฉพาะกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดรับกับแนวทางการขับเคลื่อนในมิติที่เกี่ยวข้องของประชาคมโลก นอกจากนี้ ประเทศไทยยังได้มีการประกาศเจตนารมณ์ที่จะยกระดับการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศอย่างเต็มที่ และด้วยทุกวิถีทางเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน(Carbon Neutrality) ภายในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Greenhouse Gas Emission) ภายใน หรือ ก่อนปี ค.ศ. ๒๐๖๕ ณ การประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (COP ๒๖)

หัวข้อ	รายละเอียด
	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยส่งเสริม กำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาค อุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม จึงจำเป็นที่จะต้อง มีการบูรณาการ การดำเนินงาน ให้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่สามารถอยู่ร่วมกับสังคม และชุมชนได้เป็นอย่างดี เพื่อขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไปสู่ อุตสาหกรรมวิถีใหม่สร้าง “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” และมีการดำเนินงานที่ สอดคล้องกับประชาคมโลกในการก้าวสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ในอนาคต ผ่านการ ขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตได้ด้วยโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจ สีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG Economy) ในการนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ สำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม เล็งเห็นความสำคัญและโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ รวมทั้งวิสาหกิจชุมชน จึงมีความประสงค์ที่จะดำเนิน โครงการเตรียมความพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การ ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ กิจกรรมยกระดับสถานประกอบการด้านการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก ค่าใช้จ่ายในการเตรียมพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) เพื่อส่งเสริมและสร้างความตระหนักรู้ให้ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ ตลอดจน วิสาหกิจชุมชน มีการดำเนินงานอย่างคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมด้วยกรอบแนวคิด BCG สอดคล้องกับแนวทางของประชาคมโลก ลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบเชิงลบต่อ สิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งเพื่อให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	๑. เพื่อยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนให้มีการประยุกต์ใช้กรอบ แนวคิด BCG ในการประกอบการอุตสาหกรรม และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการสร้าง สังคมคาร์บอนต่ำ ๒. เพื่อเตรียมความพร้อมสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในการมุ่งสู่การ ประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ผ่านการถ่ายทอดกรอบ แนวคิด BCG ตลอดจนองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการ ยกระดับประสิทธิภาพการผลิต และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ๓. เพื่อสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG และการ ดำเนินธุรกิจให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนให้แก่ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	ผลผลิต (Output) ผลผลิตเชิงเชิงปริมาณ ๑. ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการยกระดับให้มีการประยุกต์ใช้ กรอบแนวคิด BCG ในการประกอบการอุตสาหกรรม และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ

หัวข้อ	รายละเอียด
	กฎ ระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ จำนวน ๒๐ ราย ๒. สถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการเตรียมความพร้อมในการมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ผ่านการถ่ายทอดกรอบแนวคิด BCG ตลอดจนองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับประสิทธิภาพการผลิต และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ จำนวน ๑ กิจกรรม ผลลัพธ์ (Outcome) ๑. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้น โดยวัดผลจากการจัดทำแบบทดสอบความรู้หลังการเข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐ ๒. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกมีการดำเนินงานที่ประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG และสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ โดยอ้างอิงจากผลการเปรียบเทียบปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของสถานประกอบการ ก่อนเข้าร่วมโครงการและประมาณการณปริมาณที่คาดว่าจะลดได้หลังเข้าร่วม ร้อยละ ๑๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผลกระทบ/ความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจทางตรง คิดเป็นมูลค่า ๑๗๐,๐๐๐ บาท ผลกระทบต่อสถานประกอบการที่เข้าพัฒนาองค์ความรู้สามารถกับโครงการ โดยจะสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายสำหรับหลักสูตรการพัฒนาเชิงลึกด้านการปล่อยคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์ จำนวน ๑๗๐,๐๐๐ บาท (๒๐ ราย x ต้นทุนค่าหลักสูตรสำหรับองค์กรเฉลี่ย ๘,๕๐๐ บาท/ราย) ซึ่งมีฐานการคำนวณต้นทุนค่าหลักสูตรสำหรับองค์กรค่าธรรมเนียมการฝึกอบรมในหลักสูตรด้านการปล่อยคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์ ระยะเวลาการอบรม ๒ วัน ของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ จำนวน ๘,๕๐๐ บาท/ราย ๒. ผลกระทบ/ความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจทางอ้อม คิดเป็นมูลค่า ๑,๓๒๘,๐๐๐ บาท ในระยะเวลา ๑ ปี สถานประกอบการสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสามารถนำปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ ลดได้ไปขายเป็นคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) คิดเป็นมูลค่ารวม ๑,๓๒๘,๐๐๐ บาท (๑ กิจกรรม x ๑ ปี x ปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ที่ลดได้ประมาณ ๘,๓๐๐ tCO₂eq/ปี x ราคาคาร์บอนเครดิตประมาณ ๑๖๐ บาท/ tCO₂eq) ซึ่งมีฐานการคำนวณปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ต่อกิจกรรมประมาณ ๘,๓๐๐ tCO₂eq/ปี อ้างอิงจากการขับเคลื่อนนโยบาย Net Zero Emission ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕ และราคาคาร์บอนเครดิตประมาณ ๑๖๐ บาท/ tCO₂eq อ้างอิงจากราคาการปล่อยคาร์บอนเครดิต ปี ๒๕๖๗ ของตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิต ภาคสมัครใจประเทศไทยในภาคอุตสาหกรรม โดยองค์การบริหารจัดการ ก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจสู่การเป็นศูนย์กลางการบริการ การค้า การคมนาคมขนส่ง และการลงทุนสู่สากล
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. จัดจ้างเหมาบริการเพื่อดำเนินกิจกรรมยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนให้มีการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG ในการประกอบการอุตสาหกรรม ภายใต้โครงการเตรียมพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรม สู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions)

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. จ้างเหมาบริการเพื่อดำเนินกิจกรรมเตรียมความพร้อมสถานประกอบการ และ วิสาหกิจชุมชน ในการมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก สุทธิเป็นศูนย์ผ่านการถ่ายทอดกรอบแนวคิด BCG ภายใต้โครงการเตรียมพร้อม สถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรม สู่อุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก สุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions)
๙. งบประมาณ	งบประมาณ ๑๙๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจ ตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C Next Steps) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จังหวัดนครสวรรค์
๒. ความสำคัญของ โครงการ หลักการและ เหตุผล	ภาคเกษตรนับเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของคนส่วนใหญ่ในประเทศและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) ประเด็นการเกษตรได้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลิตภัณธ์ มวลรวมในประเทศในสาขา เกษตร และผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร โดยการให้ความสำคัญกับการยกระดับ ความสามารถในการแข่งขันควบคู่กับการสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างรายได้ให้กับ ประเทศ โดยอาศัยจุดเด่นทั้งเอกลักษณ์และความโดดเด่นของสินค้าเกษตร รวมถึง การใช้ ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพของไทย พร้อมทั้ง ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและ นวัตกรรม และภูมิปัญญาในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร ตลอดจน การบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค รวมถึง ด้านโลจิสติกส์ และการเชื่อมโยงไปยังภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และกระจายรายได้ให้กับภาค เกษตรของไทย สำหรับการเร่งยกระดับความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ในการบริหารจัดการและเชื่อมโยงการผลิตตลอดห่วงโซ่สินค้าเกษตรไปถึงการแปรรูปและการตลาด รวมถึง การพัฒนาและเข้าถึงเทคโนโลยีเกษตรแปรรูป การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ ได้มีการขับเคลื่อนและ ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปจากกลุ่มเกษตรกร/กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตร/ ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป ภายใต้โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน One Province One Agro - Industrial Community : OPOAI - C) มาอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร ตลอดห่วง โซ่อุปทาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจน มีการสนับสนุนต่อยอดไปสู่สินค้า เกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง แต่ทั้งนี้ จากการสำรวจติดตาม ข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาจากโครงการดังกล่าว ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ (จาก

หัวข้อ	รายละเอียด
	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔) พบว่ามีมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ โดยส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ ๙๖ จึงยังไม่สามารถจำหน่ายออกสู่ตลาดในเชิงธุรกิจได้มีเพียงร้อยละ ๓.๓๕ ที่สามารถนำผลิตภัณฑ์จำหน่ายผ่านห้างสรรพสินค้า และในตลาดต่างประเทศเพียงบางส่วน ซึ่งสาเหตุหลักมาจากผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปยังขาดทักษะการเป็นนักธุรกิจเกษตร และไม่สามารถต่อยอดธุรกิจ เพื่อขยายธุรกิจเตรียมความพร้อมสู่การเป็น Start Up หรือ SME ในอนาคตได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ จึงได้เล็งเห็นถึงแนวทาง การส่งเสริมและการต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปให้สามารถขยายช่องทางการจำหน่าย เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด จึงได้จัดทำโครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C Next Steps) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จังหวัดนครสวรรค์ ด้วยการส่งเสริมและยกระดับผู้ประกอบการผ่านการนำองค์ความรู้ และแนวคิดการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม รวมถึง การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ และการตลาดที่ทันสมัย มาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และสร้างรายได้ให้กับวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกร เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขันและสามารถพึ่งพาตนเองได้ นำไปสู่การเป็นนักธุรกิจเกษตร/ ผู้ประกอบการ Strat Up/ SMEs ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป ๓. เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจในการผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเกษตรกร/กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร/กลุ่มสหกรณ์การเกษตร/ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป ๒. สาขาอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผลผลิต (Output) ผลผลิตเชิงปริมาณ - สมาชิกกลุ่มเกษตรกร/ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร/ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร / ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปที่เข้าร่วมโครงการได้รับองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ๒๕ ราย - เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์ และ/หรือฉลากสินค้า ๓ ผลิตภัณฑ์ ๒. ผลลัพธ์ (Outcome) ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่ผ่านการพัฒนาจากโครงการสามารถสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพิ่มขึ้นจากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓. ผลกระทบ/ความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจ - ยอดขายเพิ่มขึ้น หรือ รายได้ที่เพิ่มขึ้น หรือ มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น(๒๑๖,๐๐๐ บาท x ๓ ผลิตภัณฑ์) ๖๔๘,๐๐๐ บาท/ปี - มูลค่าการจ้างงานเพิ่มขึ้น (๒๘๘,๐๐๐ บาท x ๓ ผลิตภัณฑ์) ๘๖๔,๐๐๐ บาท/ปี รวมมูลค่าทางเศรษฐกิจ ๑,๕๑๒,๐๐๐ บาท/ปี
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจสู่การเป็นศูนย์กลางการบริการ การค้า การคมนาคมขนส่ง และการลงทุนสู่สากล
๗. ระยะเวลา	เดือนมีนาคม – มิถุนายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. จัดทำแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ๒.สำรวจและคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ ๓. ดำเนินการจัดจ้างผู้เชี่ยวชาญ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ๔.กิจกรรมส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร แก่กลุ่มเป้าหมาย (๒๕ คน) ไม่น้อยกว่า ๒ วัน ๕.พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่เหมาะสม ไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ ๖.รายงานผลความก้าวหน้าการดำเนินโครงการฯ ๗.ติดตามประเมินผลโครงการฯ
๙. งบประมาณ	จำนวน ๑๗๙,๖๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ที่มุ่งเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เน้นการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาประเทศให้เกิดความสมดุลศักยภาพและยั่งยืน และการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของรัฐบาล ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน ผ่านการขับเคลื่อน ๔ มิติ ได้แก่ ๑. ความสำเร็จทางธุรกิจเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ มุ่งให้ผู้ประกอบการมีกำไรในการดำเนินธุรกิจ ๒. ความอยู่ดีกับสังคมโดยรวม ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ ชุมชน และสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตรและมีความสุข ๓. ความลงตัวกับกติกาสากล ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อโอกาสทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก และ ๔. การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง ด้วยการกระจายรายได้ และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยการบูรณาการทำงานของทุกกลุ่มงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม เทคโนโลยีขั้นสูง และอุตสาหกรรมสีเขียว รวมทั้งการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในประเทศ เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และ

หัวข้อ	รายละเอียด
	ยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ส่งเสริมการผลิต และการใช้พลังงานสะอาด และพลังงานหมุนเวียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน การสานต่อนโยบาย Carbon Neutrality เพื่อให้ประเทศไทย เป็นผู้นำของ อาเซียนในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ สู่ชั้นบรรยากาศ วิสาหกิจชุมชน ประชาชนที่อยู่รอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้วยการดำเนินกิจกรรมสัมมนาแลกเปลี่ยน เรียนรู้ทางวิชาการ ในหัวข้อเกี่ยวกับ กฎระเบียบ การรายงานข้อมูล และการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND ด้วยการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมของสำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด สามารถขับเคลื่อนนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยการบูรณาการทำงานในทุกกลุ่มงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด มุ่งเน้น กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน ประชาชนที่อยู่รอบ โรงงานอุตสาหกรรม ด้วยการดำเนินกิจกรรมการออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการ กลุ่มเป้าหมายเพื่อสำรวจความต้องการ จัดอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อสร้างองค์ความรู้ ด้านวิชาการ กฎหมาย และมาตรการต่าง ๆ เช่น การรายงานการประกอบกิจการผ่าน iSingleForm กฎหมายใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้อง การให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อให้เกิดการสร้างและ ถ่ายทอดองค์ความรู้ร่วมกัน ตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ให้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ซึ่งดำเนินการในพื้นที่ทั้ง ๗๖ จังหวัด ทั่วประเทศ ในฐานะ หน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศ ได้มีการส่งเสริม สนับสนุนภาคอุตสาหกรรมให้มีการปรับตัวพัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ และเติบโต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน ด้วยการลดปัญหาด้าน มลพิษและสิ่งแวดล้อมในบริเวณสถานประกอบการและชุมชนใกล้เคียง รวมทั้งการ ส่งเสริมผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ได้รับการ ส่งเสริมผ่านโครงการต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้ครบถ้วนทุกมิติ ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์จึงได้ จัดทำโครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ ขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมในการส่งเสริม ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนให้ได้รับความรู้ ด้านวิชาการ กฎหมาย มาตรการต่าง ๆ ได้รับบริการคำปรึกษาแนะนำเฉพาะรายและได้รับการบ่มเพาะ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ การส่งเสริม ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผ่านโครงการต่าง ๆ ของกระทรวง อุตสาหกรรมที่ยังต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องให้ครบถ้วนทุกมิติ โดยการจัดหาช่องทางการ จำหน่ายสินค้า/บริการ บริเวณสถานประกอบการโรงงานให้แก่ผู้ประกอบการ และ วิสาหกิจ เพื่อเป็นการกระจายสินค้าภูมิปัญญาท้องถิ่นและอัตลักษณ์ของจังหวัด อันช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจภายในจังหวัด รวมทั้งให้ประชาชนและวิสาหกิจได้รับประโยชน์ และมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบกิจการอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ยังช่วยเพิ่มโอกาสและ ทางเลือกในการบริโภคสินค้า/บริการที่มีคุณภาพในราคาที่ เป็นธรรม ซึ่งช่วยลดรายจ่ายแก่ ประชาชน อีกทั้งยังสร้างเสริมเศรษฐกิจชุมชน ให้เกิดการหมุนเวียน อันส่งผลให้ชุมชน และสังคมมีความเข้มแข็งอีกทางหนึ่ง นำไปสู่อุตสาหกรรมเหี่ยวหน้าเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน”

หัวข้อ	รายละเอียด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และจังหวัด ๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจชุมชนของผู้ประกอบการระดับจังหวัด ในการดำเนินธุรกิจเฉพาะทาง เพื่อให้ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) รวมถึงการส่งเสริมพัฒนาด้านบรรจุภัณฑ์ต้นแบบที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓.๓ เพื่อพัฒนาและเพิ่มศักยภาพด้านการตลาด ด้วยการเชื่อมโยงการตลาด ให้ผู้ประกอบการชุมชน วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งได้รับการส่งเสริมจากกระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีช่องทางจำหน่ายสินค้า เป็นการสร้างรายได้ให้เพิ่มขึ้น โดยมีสถานประกอบการโรงงานได้มีส่วนช่วยกระจายรายได้ ลดรายจ่าย และดูแลชุมชนโดยรอบ ทำให้ภาคอุตสาหกรรมมีความเชื่อมโยงโดยมีกิจกรรมร่วมกับชุมชนมากขึ้น
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๔.๑ กลุ่มเป้าหมาย - ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม - ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน/ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน/ผู้ประกอบการ SMEs ๔.๒ สาขาอุตสาหกรรม - ทุกสาขาอุตสาหกรรม
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๕.๑ ตัวชี้วัดระดับผลผลิต (Output) ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในพื้นที่ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในภูมิภาค จำนวน ๖๐๐ ราย ๕.๒ ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ (Outcome) ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ได้นำความรู้ ประสบการณ์ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพไปใช้ประโยชน์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจสู่การเป็นศูนย์กลางการบริการ การค้า การคมนาคมขนส่ง และการลงทุนสู่สากล
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ (เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๘ - กันยายน พ.ศ.๒๕๖๙)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการ ในหัวข้อเกี่ยวกับ กฎระเบียบ และการรายงานข้อมูลระบบ iSingleForm และแนวคิดการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามนโยบาย MIND เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้ และเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการในระดับจังหวัด ให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืน ด้วยการบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลิตภาพสูงขึ้น จำนวน ๑๕๐ ราย ๒. กิจกรรมออกเยี่ยม สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพการดำเนินการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ทั้งในด้านการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND โครงสร้าง พื้นฐานเศรษฐกิจและแนวโน้มการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดสำหรับนำไปประเมินองค์ความรู้ ที่นำไปถ่ายทอด และให้คำปรึกษาแนะนำ จำนวน ๑๐๐ ราย ๓. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำ

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓.๑ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น ข้อมูลหมายเหตุเบื้องต้น/ข้อมูลการประกอบการอุตสาหกรรมในระบบ iSingleForm รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาการประกอบการให้กับผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนทุกประเภทการผลิตในจังหวัด โดยอาจบูรณาการร่วมกับ กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม ศูนย์एका นักวิชาการ ภาควิชาการ ภาควิชาการช่วยในการออกเยี่ยมพบปะ และให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการ จำนวน ๒๕๐ ราย ๓.๒ ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก แก่ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการ SME ที่เป็นวิสาหกิจชุมชน SME การแนะนำเรื่องมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) จำนวน ๕๐ ราย ๔. กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน เช่น เพิ่มช่องทางการตลาด การจัดพื้นที่จำหน่ายสินค้าเพื่อทดสอบตลาด การถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ จำนวน ๕๐ ราย ๕. กิจกรรมรณรงค์ : กิจกรรมเพิ่มช่องทางการตลาดทั้ง online/ offline จำนวน ๑๐ ครั้ง
๙. งบประมาณ	จำนวนทั้งสิ้น ๔๘,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นแปดพันบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพการประกอบธุรกิจเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการป้อนนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จังหวัดนครสวรรค์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ด้วยยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมได้มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรมสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) หมายความว่า ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ โดยมุ่งเน้นปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง การสร้างเสริมสภาพแวดล้อมและกลไกที่เหมาะสมต่อการประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานราก ให้มีความสำคัญกับผู้ประกอบการและชุมชนในการนำความรู้และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานราก ผู้ประกอบการ และชุมชนโดยรอบให้สามารถสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ จึงได้ขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน ด้วยการ “ป้อนนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน” โดยการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็งพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม หรือวิสาหกิจขนาดกลาง หรือ

หัวข้อ	รายละเอียด
	ผู้ประกอบการรายย่อย ทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ การจัดการตลาด หรือการขายการพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการของชุมชน ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพ การประกอบธุรกิจเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากขึ้น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของ ผู้ประกอบการในพื้นที่ให้สามารถ ต่อยอดการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชน ให้มี ยอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชนต้นแบบ นำไปสู่การเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายและความร่วมมือทางธุรกิจ ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการชุมชน ๒. เพื่อสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชนต้นแบบ ๓. เพื่อเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายของนักธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชนให้เกิดโอกาสทาง การตลาด
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	ตัวชี้วัดระดับผลผลิต (Output) ผู้ประกอบการที่ผ่านการคัดเลือก (กลุ่มจังหวัด) ได้รับการพัฒนาสู่การเป็นนักธุรกิจ อุตสาหกรรมชุมชนต้นแบบ จำนวน ๕ กิจการ ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ ๘๐ ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ (Outcome) ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖ ผลกระทบ/ความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจ ๑. นักธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชนต้นแบบมีรายได้เพิ่มขึ้น (๒๐๐,๐๐๐ บาท/ปี x ๕ ราย) จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี ๒. ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพส่งผลให้เกิดการจ้างงานในพื้นที่ (๑๘๐,๐๐๐ บาท/ปี x ๕ ราย) จำนวน ๙๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้น เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และมีการกระจาย รายได้สู่ชุมชน ๒. ผู้ประกอบการสามารถนำความรู้และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานราก ๓. ผู้ประกอบการได้รับความรู้ด้านการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ จากการพัฒนาผลิตภัณฑ์และ บรรจุภัณฑ์
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจสู่การเป็นศูนย์กลางการบริการ การค้า การคมนาคมขนส่ง และการ ลงทุนสู่สากล
๗. ระยะเวลา	เมษายน - กันยายน ๒๕๖๔
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. อบรมปฏิบัติการเชิงลึก ๒. การให้คำปรึกษาแนะนำ ๓. บริหารโครงการ
๙. งบประมาณ	๓๔๑,๕๐๐ บาท (สามแสนสี่หมื่นหนึ่งพันห้าร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก.แผนปฏิบัติราชการ สปอ.และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สปอ.	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง ๒ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดัน การปฏิรูป อุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญ ของประเทศที่มีการเติบโต ในระดับสูงและมีศักยภาพ ทางการแข่งขัน บนพื้นฐาน การพัฒนาอย่างยั่งยืนและ เป็นธรรม	เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง อุตสาหกรรมฐานชีวภาพด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ได้ มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม คู่ชุมชนอย่าง ยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรม วิถีใหม่สู่ความยั่งยืน	การผลักดันนโยบายและ แผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	พัฒนาภาคการเกษตรด้วย แนวทางเกษตรสมัยใหม่	สร้างและขยายเครือข่าย ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ เกษตรแปรรูป
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ให้เอื้อต่อการเติบโตของ อุตสาหกรรมวิถีใหม่ สู่ความยั่งยืน	การพัฒนาศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วน ภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจสู่การ เป็นศูนย์กลางการบริการ การค้า การคมนาคมขนส่ง และการลงทุนสู่สากล	ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เกษตรแปรรูป และ อุตสาหกรรมฐานชีวภาพให้ได้ มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กร ดิจิทัล เพื่อให้บริการ ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อยกระดับการให้บริการ ให้มีประสิทธิภาพ	พัฒนาเป็นพื้นที่เศรษฐกิจ ใหม่ด้านการท่องเที่ยวที่ ทรงคุณค่า เชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม สุขภาพ และประชุมสัมมนา เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว คุณภาพ	พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒